

העולם הזה

בלי מורא -
בלי
משוא פנים

מס' 900 שנה 18
"ט טבת תשמ"ו
13.1.1955
מחיר: 300 מרוטה

מיבצע „העולם הזה”
חושף נגע ישראלי

„למטרת הגירה!”

משפט רוזנברג * אורות הכרך לצ'פלין

עורך משנה, כיתוב: ישיעיהו לביא
עורך משנה, תבנית: אורי סלע
הכתב הראשי: הציר הראשי: הזלם הראשי: דן ברנע
עמנואל פרת

השבועון המצוייר לראינת פור מציה

המנהל הכללי: ב. ד. לויץ

רחוב גליקסון 8, תל-אביב
מען מברקים: "עולמפרס"
ת. ד. 126, טל. 28785

מו"ל: העולם הזה בע"מ
הדפוס: ישראל בע"מ, ת"א
אין המערכת אחראית עבור
תוכן המודעות, מלבד עבור
מודעות המפורסמות תחת
חכמת "דו"ח לצרכן".
המכונות על ידי חברי ה-
מערכת ונבדקות על-ידם.

2/4 '27

מכתבים

בי. ג'י. זכובע-גרב

תשובתו של מר דוד ברנרדון לעורך העולם הזה (899), בו סירב להכניש את הדברים שאמר, כביכול, על עתון זה, היא סטירית לחי לרבבות קוראי העתון. הוא אומר, למעשה, שאנחנו כווננו אהביוזומה, עובדי ישראל, ואולי גם כווננו דים בעמנו. מר ברנרדון רוצה להתנבר עלינו כפי שהוא התנבר על הערבים.
כקורא חתיק ונאמן של העולם הזה, הרואה בעתון המשך ישיר לרוח הקרבית ולמסורת של כובע-הגרב, אני מוחה בכל תוקף נגד דברי התי-נשאות והשמצה אלה.

ישראל לויט, באר-שבע
הוצפה! למה חושב האדם הזה את עצמו?
מי התנבר על הערבים — הוא או האלפים ש-
רכבו בכוץ של הקרבות?

יחנן מאירי, תל-אביב
...ברנרדון, האיש שאכל תרנגולות כשעה של-
הטיף לצע, ונטס כקאריולאק במקום כפור, די-
איש שהסניר את מתנגדיו הפוליטיים לירי די-
אויב הבריטי בימי המנדט, האיש שהטביע את
אלפלינה כשעה שהאויב עמד בשערי תל-אביב,
האיש שהחריב את כוביה, האיש שיקח את שלטון
היהודי לידיו, אם יתנו לו. (האיש) הזה רוכב
על כולם ודופק את כולם. זוהי מדינת-ערבים!
ישראל ז', תל-אביב

...איני יודע מה יעשו אלפי הקוראים האחרים
של העולם הזה. אבל אני יודע מה אני אעשה:
לעולם לא אתן את קולי בכחורת לשום מפלגה
אשר האיש הזה נמצא ברשות-המועמים שלה...
יצחק ברמן, ירושלים

הדרך לסובלנות

באשר לפגיעות בחופש הדת בישראל (העולם
זהו 894) יש לי הצעה, שעלולה להפגין את חוסר
הסובלנות הדתית: אני מציע להכיל כמה פרי-
קים של הברית החדשה בתוכנית הלימודים של
בתי-הספר הממלכתיים. איני סבור שפרמה די-
מוסרית במדינה תרד כתוצאה מלימוד פרקים אלה
(מפגש מפני שאין כבר לאו לרתת). להיפך, הרוב
עשוי ליצור יחס של הבנה בין החופשיים ל-
התיים — וכיון היהודים לנוצרים.

ירחמיאל דרופסטיין, חולון
אשרי הקורא — תאמין — כמו שאמר ישו
באחד מפרקי הברית החדשה.

הצליחות לא נחתו

הצליחות המעופפות נחתו (העולם זהו 896) בי-
עזרת שירות-הספרים של העולם הזה כיוסקים
של תל-אביב, אולם למרות מהירות המספיקה,
מרג הניעו לחולון, כיצד אפשר להכניס תופעה
זו?

חנן בולדגרט, חולון
הצליחות חזרו לחלל כדי להצטייד בבלק.
יגיעו לתעודתן בקרוב.

התחת אוהבים אתם?

היה לי חבר בשם הימצאי. אלוהים סירד אותו
קצת ובנה את מערכת שניו לסיריוני. כלומר שן
אחת ישנה ושן אתה איננה. אז מילא, אלוהים
הוא אלוהים. מי יען טעון ננדו? אבל אתם,
מי אתם כי תשלחו לי את העולם הזה לסיריוני
— שבוע כן ושבוע לא

הדורך תפא את מקום ההשגחה העליונה.
מרים ללא דם

מצבי ומצב משפחתי עוד נרוע מזה של תושבי
כפר-מנרא (העולם זהו 897) העומדים להיות ססרי
נים מבניהם, עקב הקמת סכר ביהניסופה. אנו
מתנגדים במחשבת טל-שחר, אשר גם בו מתכוננים
השלטונות להקים אגם מלאכותי, שיאגרו את
המים הזורמים מהיר ירושלים. בימי נמצא בין
הכתים המעמדלים פיניו, ואנחנו תמידים לעבור
למקום אחר עוד השנה, ללא כל סיפוי — פרט
להחזרת הכספים שהשקענו לשיפודים בבית ובי-
משק. ואף על פי כן אני מתכוון לעזוב את
המקום ללא ריטון והתמסרות.

מלחמה חזירית

האנה הדתי עורך התקפת-כוכב על המשלט ה-
אחרון במלחמת החזיריות (העולם זהו 898)
כפיה מפלה המורה לאנש שחוריה-החופש הדוני
הם בכוביות האדם, שנכבוע במלחמת-האזורים (וחפש
המחשבה, הרת והמצפון) עומדים לסנוד לנו את
הפה.
אם ימנעו מפניו את בשריה-החור — מילא,
אבל אם ימנעו מאיתנו את הככות לקנות אותו,
נוכל לסמו את אותו יום במסגרת שחוריה ה-

כריכות העולם הזה

כל הקוראים המבקשים לברוך את גליונות "העולם הזה" מהשנה שעברה (1954) מתבקשים להמציאם בדואר (ת. ד. 136, תל-אביב) או באר-פן אישי (רח. גליקסון 8, תל-אביב, בין השעות 11.00—13.00 ל-16.00).

מחיר הכריכה הוא 3.50 ל"ו, והקוראים החפצים ל-קבל את הכרך הביתה בדו-אר מתבקשים להוסיף סך 500 פרוטה.

המערכת תשלום את הגל-יונות החסרים תמורת תשלום נוסף של 300 פרוטה ל-ליין.

נישואים הם דתיים. האכילה היא דתית. מה תהיה ההיגיה הבאה?

תמימים הם אלה הסבורים כי הדתיים יסתפקו כמה ששנינו. להיפך: מהר בכובק את עלוים לקום ולקרוא בעיתון כי הם הציוני כבכנסת חוק לסיקום על מלכושינישים בפרהסייה. הכוונה תהיה, כמובן, לשמלות בעלות מחשופים, לכנרניים וכיוצא בזה. נראה כי התיאבון נובר עם האכילה.

המדה יומטוב, חולון
ליתר דיוק: התיאבון גדל עם אי-אכילת הלולת (את בשר-החזיר).

מנגנון האור

עברה כבר שנה מיום שספנתם את המכות ה-אחרונות (העולם זהו 842). העונה חולפת במהיר רות ואין שומעים מדבר נדול עד קטן. בזמן של אחרון לא זכינו לראות תקפה, לא שמיך של התקפה, או אפילו איום כלשהו. האם יש לסיק מזה שמנגנון החושך פורק (בצניעה)?

מירום, או מוות

גם לי יש מה להגיד על נרשון נתן, האדם הלוחם על זכותו בחבור במין הרצוני לו (העולם זהו 899). פנשתי אותו לראשונה כשכונת התקווה הוא היה אחד מלוששה או ארבעה אנשים, ש-נענו לקריאת עזרה בעיתון וכאו לתרום דם ל-הולה. כעבור ימים אחדים עברתי ברחוב אלנבי וראיתי המתקבלת. נישתי לראות מה אירע, ול-הפתעתי היכרתו את נרשון, כשהוא לבוש בגדי אישה ומוקף קהל גורמלי. עיניו אחרים ניסו להגדרת בו, לינלנו עליו בקולו קולות, לא הני-חו לו ללכת לדרכו בשקט. היה זה מתזה מניעלי. אילו היו מספרים לי שדבר כזה אירע בסדום בימי-קדם, היית אולי מאמין, אבל בישראל? ...

לחצה שקראתי את העולם הזה נוכחתי לי לא רק הניער העירוני הצטיין בהתנגדות סודומית-גם הנוצר הסוציאליסטי של הקיבוצים ידע לסרוד בעת מכחן אנושי: במקום להושיט יד עזרה לאדם בצרה, הם פשוט הראו לו את הדלת ואמרו לו שלום.

עתה הניעו מים עד נפש הרופאים מוכנים לנתח את נרשון, אולם החוק הישראלי כובל אותם. אם כזה הוא החוק הישראלי, יכתבו השדו האם בני-אדם היום כחן רק כשבילי לשפוד את הדם במלחמה? האם זוהי הכות היתירה אשר נותנים חוקיה-הארץ לאורחיה?

שגריר של מי?

נדמהתי לקרוא בעולם הזה (897) שהשגרירות הצרפתית סירבה לתת ויזה לעמוס קיניו ברוד לנמרי שהוא מעשה של התנקמות מצד אותה קבוצה שניסתה להטיל על קינו את האשמה ביום לפצצה בבית-פנסק, ושנחלה כשלוו כל כך חרוד בבית-השפט.

אולם על עי לעורך שאלה אחת: את מי מייצג שגריר צרפת בתל-אביב? את הפובליקה הי-צרפתית שחררה על דגלה "חופש, שיוון, אחווה" — או את מנגנון-החושך התל-אביבי?

יצחק ריין, תל-אביב

"הבעיה העתיקה ביותר בעולם"

לפי הדו-ח האחרון, שהוגש על-ידי ממשלת ישראל למטה אונסק'ו, פועלות כיום כמה אלפי פרוצות בישראל. יצאניות אלה, ואלפי הגברים החיים על חשבונן, מהווים את אחת הבעיות הכאובות ביותר במדינה — בעיה אשר איש לא העז עד כה לדון בה בגלוי, לאור החוק הקיים, צרכי החברה ונפיון חוקרי המשטרה.

החל מן השבוע הבא יגיש "העולם הזה" לקוראיו דו-ח עובדתי מאלף, כתוב בידי כתב מיוחד שחקר את העניין ביפודו.

מה היקף הבעיה? איך פועלת תעשיית האהבה השכירה?

מה דעתם של האנשים המטפלים בבעיה — שופטים, חוקרים, פסיכולוגים מצד אחד, ואנשי העולם התחתון והיצאניות מצד שני?

דו-ח זה, שיגש לבעיה ללא סממנים פנסציוניים, ישמש יסוד לדיון הגיוני ומפוכח בנגע חברתי זה.

איש קוראים אותו, חצי הריסר נוסף מעל-עלים בו.

תחילה היה קשה לשכנע את המפרסמים ביעילותו המיוחדת של שבועון מסוג זה. בעוד שבחוקץ-לארץ עומד הפרסום בשבועי-גים הלאומיים הגדולים במקום הראשון, מכ-סה כמעט את כל תקציבים של השבועונים עצמם, הרי בארץ זו תופעה חדשה. דרוש לא רק לשכנע את המפרסמים ביחס ליעילותו של פרסום זה, אלא גם לגבי אפשרותיו המיוחדות.

כי אתה, הקורא, לוקח עתון זה בידך כשאתה יושב לרוב בבית, רוגע, יש לך זמן להתעמק בדברים, אם הם מענינים אותך, אינך מעונין כל כך בסיסמות-פרסומת ריר קות. אך אתה יכול להיות מעונין בסיפור אמיתי, שיעורו לך להחליט כיצד נציל את כספך בצורה היעילה ביותר, לספק את צר-כיך בצורה הנוחה ביותר.

כדי לעזור למפרסמים בדרך זו, החליטה המערכת שעתה להשתף פעולה עם המינהלה, להקדיש מכותה להעלאת חומר הפרסום לאותה רמה כמו חומר מערכת. בצורה זו נולד "דו"ח לצרכן", העור של מודעה העצרכות בעזרת עורכי המערכת. מתוך מגמה לעשותן מענינות ככל האפשר, כך נולד "דו"ח לנוסע" ו"דו"ח למתבדר", בנים לאר-מדור חדש של מודעות מפלגתיות, שעל יצירתו סיפרתי לך בשבוע שעבר.

באמריקה שוררת הדיעה שעמודי המודעות בשבועונים הלאומיים נקראים ביתר-עיון ושנין מאשר עמודי המערכת. אני מקהה שלא נצליח עד כדי כך בארץ, אך נשרול כמיטב יכולתנו כי טוריה-מודעות לא יעצמי מי אותך.

יכול אתה, כקורא, להתרגו על השטח ה-גגול ממך. אולם, לדעתי, זהו חשבון קצר-ראות.

שיטת העולם הזה בעבר, שהטילה את מלוא עומס קיום שרותי המערכת הגדולים על שכמך שלי, מעוררת בעיה חמורה. עם עליית המחמד הנוספת של מחירי הנייר והיצור, סופה של שיטה זו ליצור מצב בלתי-נסבל, ואם הברירה היא להעלות את המחיר, לקצץ את שרותי המערכת או להב-דיל את שטח המודעות, דומני שהדרך האח-רוגה היא הטובה ביותר.

זהו החשבון השלילי. ישנו גם חשבון חיובי, והוא הקובע, לפי שעה מצמצם שטח הפרסומת את שטח החומר המערכת. אולם אני מקוה שזהו שלב-ביניים, שיוביל למצב הפוך. כי אם ימשיכו חילות המנהלה — שבראשם העמונו עתה תוחת מערכתי כנד מאד — לפרוק קדימה בחזית המודעות, הם יאפשרו לנו בעתיד להגדיל את מספר העמודים ולהחייב את שרותי המערכת. זאת היתה דרכם של כל השבועונים הגדולים בחוקץ-לארץ, ומוטב ללמוד מהם.

בינתיים יכולים אנחנו רק לבקש ממך סבלנות. אם אמנם צרת העורכים היא חצי נחמת הקורא, קח בחשבון כי צרתו של הכותב, הנאלץ לצמצם את דבריו ולהמטח אותם עד למינימום, היא מכאבה יותר מאשר צרתו של הקורא המקבל את החומר המתמצת.

אורי אבנרי

לצטרפת

ההגדה

66

בחמש השנים האחרונות התחוללו תמורות רבות בישראל — ותמורות אלה השתקפו כמובן באופן בולט גם בנוער.

אולם האיומה ביותר ביניהן היא, בלי ספק, הנכונות לערוק מן הארץ בכל רגע ובכל הזדמנות. כל הצדדים האחרים של החיים — בית, משפחה, נוף, לאומיות, שורשיות והרגשת מודדת — מתנדפים כעשן נוכח הסיכוי הקדוש של הגשמת החלום הקורץ: יציאה מן המדינה, זמנית או עולמית.

אין זאת כמובן תכונה כללית. אולם מספר הננועים בה, כפי שאפשר להיווכח מהמחקר שנערך עיירי, "העולם הזה" עולה בהרבה על מספר יוצאי הדופן וחולי השנאה העצמית. הוא מקיף את יושבי צפון תל-אביב ממש כמו את בני שכונות העוני והמושבות.

המבצע שנערך על-ידי מחלקת החקר של העולם הזה לא היה כרוך, בניגוד למבצעים אחרים, בעבודה רבה. הוא הצריך רק פנייה למחלקת המודעות של כמה עיתונים יומיים ישראלים.

קדם לכך ניסוח מחושב במיוחד של המודעות. אחת מהן ביקשה, מנהל עבודה ישראלי למפעל קאנאדי. לא הזכיר בה כלל מהו אופיו של המפעל ומהו, בעצם, המקצוע הנחוץ. לא הובטחו בה שום תנאי עבודה ולא נאמר מהו מקומו של המפעל במדינה, הכוללת בערך שלישי של היבשת האמריקאית הצפונית. אדם בעל הבחנה, שאיננו משתכר מעצם הסיכוי להפליג למרחקים, היה מגלה מיד כי אין הצעה כזאת יכולה להיות רצינית, 342 איש לא הבחינו בכך. הם נענו כהתלהבות עצומה לפנייה, פירטו את כל מעלותיהם המקצועיות שבגללן, כנראה, הם כה מעוניינים לברוח מישראל.

מודעה שניה התכונה לחקור שכבה אחרת של אזרחי ישראל — השכבה המשכילה. היא ביקשה מורה לעברית לקהילה יהודית חסרת-שם בכראזיל. 212 מהאחראים לעיצוב דמותו של הדור הישראלי הבא ראו את עצמם מתאימים לצאת מייד לגולה הדווייג, להביא את בשו-רת ציון. הם היו מוכנים לשם כך אפילו למלט את נשיהם וטפם. כמו עם כולם מורים העוסקים במקצועם, מחנכים תינוקות של בית רבן לא-הבת המולדת, ומרביצים להם שיעורים בתולדות העם, וקשריו האיתנים אליה.

המודעה השלישית היתה אינטימית יותר. היא חיפשה פלה למחנה, דם, תייר בן 30, הרוצה להביא אתו מזכרת מהארץ הקדושה — צעירה צברית שתשמש כאשתו החוקית. המהנרס היה אדם אנין-טעם: הוא דרש תמונה יחד עם המכתב הראשון לאישיותו האלמונית, שהיה לה בלי-ספק די כסף כדי להרשים מודעה כגודל של שני אינצ'ים על שני טורים בעיתון יומי (4 ל"י האינץ'). בגמטה האבירית שלו, זכה להצלחה

צנועה אך לא בלתי מכובדת בעני-לם הנערות: 158 נערות קראו את מודעתו תוך רטט שבלב, הכניסו כידיים מבושמות מכתבים על נייר צהבהב ותכלכל לתוך מעטפות יקרות.

בלטה אומנם, צניעות ראויה לש-

בח. רק 42 מתוכן הסכימו לצרף תמונה מייד למכתב הראשון. אחרות תבעו כמה מלא פגישה אישית (כבית-קפה, עיתון ביד, לשאול: מה השעה?). כן קיבל המהנרס ארבע הצעות מאימהות הממליצות בלב שלם על בנותיהן החמודות, בנות ה-19 וה-21 וה-28, והצעה אחת מאח הדואג לגורל אחותו הצעירה.

זהו מצב הירום.

מחלת-נפש המונית תקפה אלפים רבים מבני הארץ. יש להם רק שאיפה ברורה אחת בחיים. לברוח. לא חשוב לאן, לא חשוב עם מי.

כמו עכברים מן הספינה הטובעת, כמו קהל באולם קולנוע שאחזה בו אש, עם תייר עשיר שיכול להיות, בעצם, רועה זונות, למפעל קאנא-די אנונימי שיכול להיות מחנה מכרות באזור הקוטב, לקהילה בכרא-זיל שאין לדעת מהי זחיפן היא.

שלוש מודעות חשודות קצרו יבול של 712 תאבי-בריחה. אולם מו-דעות מסוג זה מתפרסמות בעיתונים עבריים ולועזיים בישראל מדי בוקר וצהריים.

זהו אות אזהרה לאומי. הוא מחייב את האחראים לעיצוב דמותו של הנוער לחשבון-נפש עמוק ביותר. כמה מן העיתונים האחראיים יותר חדלו לקבל מודעות הכוללות כפירוש את המלים, למטרת הגירה, אולם מובן שזהו אמצעי ממוקם ביותר לחיסול שורשי המחלה, שששתה עמוק בגוף הלאומי, ובמיוחד בקרב הנוער.

סותרים נכבדים ופקידים גבוהים התחנונו:

בגלוייתודאר ובמכתבים משרדיים רבים רשם במכונת-כתיבה ובכתב-יד, בדואר רגיל ובדואר דחוף ורשום גם יחד באי מאות הפניות כתשובה למודעה שחיפשה מנהל עבודה במפעל בלתי-ידוע בקנה. מי הלי מפעלים, קציני צבא, פקידים ממשל-היים גבוהים, פועלים שחורים וסוחרים מסודרים היטב — כולם הביעו את נכונותם תב להגר, כמעט ללא תנאי.

בבקשות כתובות אנגלית (ממצינות עד גרועה ביותר), בעברית ואסילו ברומנית, היצגה עצמה האי-טלגנייה הטכנית בא-רץ, התחננה לכותב במשרה החוצלארצית המפוקפקת (בכליון-עיניים אצפה לחסור בתר-), רובם של הפונים היו צעירים, צב-רים, בעלי משפחות (שניים עד שלושה ילדים), רבים מהם חניכי הקיבוץ והפלימה (נשלחתי לאירופה בתפקודי ארגון עלייה ב"ורכש"), לא כולם שואו להודות על רצון ההגירה שלהם בפה מלא (הגני סומך על מילי-), ביכרו להעטות את הענותם בסיבות מוצדקות יותר (ההצעה מעניינת אורי במיוחד נגע עיניי בהרחבת אופקיי) וביקשו, על-ספירוב, לשמור את נכונותם להגר בסתר (אבקש לשמור בסוד על פניי ת זו, היות ובמקום עבודתי אין צורך שידעו בעניין זה).

העולם הזה, שביים את המודעות שמשכו את התשובות המועזות האלה, לא התכוון להסיל בפח אנשים בודדים. כי כחונתי היי תה לחשוף נגע חברתי, לסיכך נמנע זיהי הכותבים והעולם הזה מבקש את סליחתם על סוחת השוא שטרחו בענותם למר דעות.

איך ברעתי לעוזב..
הרשימה של הפונים למציע משרת מנהל עבודה היא ארוכה ואינה פוסחת על מעמד אי שככה בארץ, מלבד א.ש.י. ההתישבות ויובדת. קציני צה"ל בינוניים, עשרות סרי-נים ורכיטריים ואפילו שלושה סגני-אלוף פים יחד עם בוגרי האוניברסיטה ומסיימי הסניון, מומחי יעול שפרנסתם מצוייה כשפע ואפילו יצרן עגלות-ילדים.

סוכן להגר לקנדה.
לא רק מארגני חברות סקריפים נענו לי הצעה, גם יבואנים ותיקים ומכובדים. הם הכתמכו על המצב הכלכלי: "ובגלל היי תנאים הנוכחיים באימפוטט נאלצתי לחסל את עסקי החלוטין ומוכן להגר לקנדה", "כסיבת המצב היורד ביבוא יוצאו אני מיכן לקבל המשרה המוצעת", "מיד לאחר שחרורי מצה"ל הקמתי מסעל... אך מחמת הירידה בשטח זה, לאחרונה, נאלצתי לסגרו והגו משותק עד היום".

על ת אים כלכליים ירודים, כהצדקה לי הגיררו, קובל גם מנהל משרד לתרגומים: "לכל עוד היתה עלייה גדולה היתה לי עבודה בשפע, והואיל ועבודתי זו היתה קשורה מאד לעלייה גדולה, אולם מאז שהי עלייה הפסקה הצטמצמה מאד עבודתי יי נגני חושב בומן האחרון ומתעניין להשיג מקום עבודה בחוץ-לארץ, בתנאים המאפי שרים לקחת גם את משפחתי (אשה וילד) לבקום עבודתי".

לא זה המניע לסוחר צעיר (31) ומצליח: "למצבי החומרי מבוסס, במידה מתקבלת על הדעת, והגני מגלה עניין במשרה המר צעת רק באותה מידה שהיא האפשר לי צעיר בעל יוזמה לפתח את יכולתו האי-שית, להרחיב את אופקיו ועם זאת שלא להנתק מן הארץ ומסביבה יהודית. מטעם זה דחיתי, למשל, את הצעותיהם של שותפי לשעבר, היושבים היום ביפאן וקוריאיה, להצטרף אליהם שם".

בדיוק באותה נימה כותב יליד-טבריה, קצין סעד חטיבתי במלחמת העצמאות יי כיום מנהל אחד המפעלים הגדולים בארץ. נימה זאת חוזרת אצל פקיד ממשלתי גבוה, השלט שבצע לשונות והמודיע כי הוא רציני, בעל יזמה, אחראי ועצמאי. מסוג האנשים המקבלים על עצמם משימות ומר ציאים אותן לפועל בדייקנות ואחראות מלאה. מסוג האנשים שלא מסתכלים בש עונם בעת העבודה ולא חסים על עבודת שעות נוספות בעת הצורך, אז הרבר הוא להועלת העבודה".

איניי סוכל פתסכיוו
ואורו פקיד, יליד חיפה בן 35, מביא גם נימוק לרצוני לקבל את המשרה המר צעת: "הגני אדם רציני ואוהב עבודה, בעל יזמה ורצון טוב (ראה לעיל). לצערי עלי לציון כי את כל היתרונות הנ"ל מעי ריכזים בשורת המדינה, על-ידי זוג דרגה, עמדה ותפקיד אחראי, הערכה זו ניתנת לי, אך משכורתו הראויה לשמה, משכורת מקבילה ליתרונות הנ"ל, לא ניתנה, וב זאת רצוני. ברצוני לתת למשפחתי (אשה ושני ילדים) חיים קצת יותר טובים, ואפי שרות לראות קצת את העולם".

לא כל הפונים ביקשו את עבודתם בצור רד מעוררת רחמים. היו גם כאלה שהתחננו כאלו, לברר את התעשיין הקנדי. כתב סוחר צבקים מזוקן (60), אחר שמנה את

כל מעלותיו: "אנגלית (אני יודע) ליטל ליטל וזה הכל!" עוד יותר משעשעת פניי תו של התל-אביבי האלמוני: "אני אמרי קאי מטכסס ומישראל גם יחד, למרות שני לדהי ברוסיה. ילדי נולדו בטכסס ובאו להתישב בארץ. הצלחתי לחנך אותם לצור גות, בעזרת השם. הייתי מאד שמח לשמוע פרטים נוספים אודות הצעתך..."

כדי לחנך את הילדים להגירה, בעזרת השם?
הזורו מנהל מוסד ציבורי להוכיר: "כמוכן שהצעתה כרוכה בתנאי עיקרי וי הוא — נסיעה לחוץ-לארץ יחד עם משפחתי" (אשה ושלושה ילדים).

מה שלא מחורר כל-יצרכו לסקיד משרד הבטחון שביקש "באם תמצאו עניין במר עמדות, הרניני מעוניין לקבל מכס פרטים מלאים על טיב ותנאי העבודה וכן מה הן הערכבויות שאוכל לקבל שלא אשאר תקוע בחוץ-לארץ מבלי שיהיה למי לפנות, כשש שקרה לישראלים רבים שעזבו לקנדה".

חשש זה לא עלה כלל על לבו של מנהל חברת שיכון לאומית, שנתון בכשרון מיר-וד כמיו: "הגני מסתגל מהר לסביבה זרה ובמיוחד לסביבה של גויים ואיניי סובל גם מתסביך הנחיתות כלפיהם — דבר שיהודי גלותי היה סובל".

אל תסתכל בנילו

ניצולי שואת אירופה שעברה עליהם הי

צות-הברית, מהנדסי-יצור בחברת מכשירי טלביזיה, המקבל, דרך קבע, את עיתוני הארץ לביתו האמריקאי, גילה באחד מהם את המודעה. בדרך האמריקאית הוריה חשב, כנראה, כי מכתבו שהגיע בדואר האוויר, דחוף ורשום, כבר הבטיח לו את המשרה. לשם כך צרף לפנייתו מכתב המלצה מחברת הטלביזיה, ממנה התפטר למקרא המודעה: "הוא איש אחראי, עצמאי ושאתן. אנחנו משוכנעים שאם נתנו לו האפשרות יבוא תועלת רבה לי מפעלך. כי אנו חשים, שכאשר הוא עוזב אותנו, כיום, אנו מפסידים אותה מרויח. כי התוצאות של העסקת מה... במפעלנו נראות בצורה הברורה ביותר במספרים המשופרים שבחשבון הרווח-ההפסד שלנו".

יש אתי חבר טוב!

לא חסרה גם הפנייה האלמונית. כותב עורך-דין תל-אביב: "אחד הקלינטים שלי, שבשלב זה אינו מעוניין לגלות את שמי, מתעניין במשרה... גם לא חסרה הפנייה הטפשית לחלוטין. מציון מנהל עבודה (חסר כל הכשרה) בן 22, בבית-חרושת לא-טי ריות: "אין לי כל עבירה שהיא במשרה". צעיר אחר שנחפו לענות למודעה היה רביטוראי בן עשרים, שעמד ארבעה חוד-שים לפני שחרורו מן הצבא והשהיג, להרגעת רוחו של ההעשיין, כנראה: "אני לא תלוי בהורי והורי לא תלויים בי". לעומת זאת היה קצין צבא משוחרר

תעשיין
ידיד ישראל בעני כסעל בקנדה
מוכן לקבל מנהל עבודה ישראלי לאכעול
כתנאים טובים כולל ביקור טעם כשנתיים בישראל
ודולה אישיות עצמאית נכסדות, אך אין צורך כדועה
מקצועית מיוחדת
כן להמריא המוד חיים מטרות וכו פרטים מלאים על המצב
המשפחתי היא ת. ד. 233 מס. 475/3

תלוי מאד בחברו. אחר שפרט את סיבותיו האישיות ("אין אני יכול להסתדר בארץ מבחינת האקלים וכן אני לאחר אכובה בחיי המשפחתיים, שכתוצאה ממנה אני גרוש") הוא דואג גם לזולתו: "באם אפשר, יש אחי חבר טוב, שעברנו יחד את רוב שרר הגו בצבא... בעל ידיעות רבות ונסיון רב מאד במנהלה ונהול מפעלים".

צעיר תל-אביבי מאס במקצועו הצבאי (מדריך מקלעים) והאזרחי (סכנאות רדיו) גם יחד. הוא אפילו מוכן לוותר על בית הוריו האמתי, בעלי מלון גדול בעיר, ובל-כך לצאת לעולם רחב, אגב, גם מנהל אחי מלון לא היה מתנגד כלל להגר ושניהם שיגרו את מכתביהם התעשיין הקדי. אם כי מן הראוי לציון שהמנהל, שלא כבן-בע-לי המלון, חסך את גיירו המלון הרשמי וי כתב על נייר מכתבים פרטי.

קנדי חוזר לקנדה

אחרי הכל היתה המשרה גניעה, בעצמ, ליוצא קנדה הצעיר (25) שכתב בעברית מאוונגלנת: "אני יליד וגם נתין קנדה. שהי חי בארץ ארבע וחצי שנים". וזה כנראה הפסיק לו. אחר שהוא מפרט את הצלחותיו (בבחת הכשרה בחוץ-לארץ הייתי אחראי בלול בן עשרת אלפים תרגולות) ואת כשלונותיו ("לפני זמן קצר עזבתי את ה-קיבוץ") הוא מתאר את יתרונו הגדול:

"יש לי תנינות קנדית. אמנם לא ויתרתי על הנתנינות הישראלית. אני נשוי לאור-חיה אמריקאית, אמנם אין לנו ילדים". וי לכן גא לשלוח לי תשובה בהקדם האפי שרי היות ואני עומד לצאת לקנדה בעתיד הקרוב ביותר".

„אדוני, בכליון עיניים אצפה לתשובתך“

מורים עבריים, מחנכים ומדריכי-נוער ביקשו:

אמנם צעיר הנני ומעט הוא נסיוני, אך קרוב אני להוראה ואל הנוער ברוחי ובי נפשי ונרא לי שזו הנה הכונה חיובית ביותר לגבי מי שצריך להשלה מן הארץ למד בני ישראל בגלותם עברית.

אין די בעברית לצורך שליחות נעלה זו, יש צורך בקרובם של אותם צעירי ברזל לרצון הארץ ובנייה ויש להחזיר ולהעמיק בהם את האהבה והזיקה אל הארץ. וזאת דחקה יצילי לעשות צעיר אשר חי את חי הארץ, את לבטיה, שהנו קרוב אל הנוער בארץ ואל הנוער בכלל ויוודע כיצד באים אל לבו של הנוער ומה שובה את לבו, ומה מסוגל לנסוע בנוער זה את הקרוב הנפשי לארץ, לערכי ולחוגיה.

אל תתמה שבדברי יש יותר מהצעת מועמי דורה כי עז רצוני לעמוד בשליחות זו, כי יש בה יותר ממשרה גרידא, יש בה, בהצעה זו, משום פתח למילוי שליחות ושרות שאין נעלה ממנו לעם ולמדינה גם יחד.

נאום ירחמיאלי זה אינו אלא אחד מהמכתבים הרבים בהם הציעו עצמם מורים, כמעט מורים וכאלה שלא יהיו ולא היו מעולם מורים, לשירות קהילה יהודית בלתי יודעת בכרזיל, למשך חמש שנים לפחות. אותו צעיר "מעט-נסיון", הוא יליד חיפה בן 22, המודה גלויות כי "אניני האש המתאים למשרה הן מבחינת הסיגול והן מבחינת החתך" אך המחליט כי עובדת היותו תלמיד אוניברסיטה (הנני תלמיד מצטיין...) וזאת ק"ב בלתי פרס אוניברסיטה" ומדריך בתנועת הצופים לשעבר הן נסיון, צנוע אמנם, אך מספיק, כדי שיטוש את הארץ וימלא למען השרות נעלה בניכר הרחוק.

לאותו שירות חיוני, הנראה לכתובים, כשם מה, יתר חיוני מאשר היבצת תורה לתלמידיהם בארץ, התנכחו מורים ומנהיגי בהיספס, מדריכי נוער ומרכזי תרבות מכל הארץ.

שנינו נכונים לפעולה

החל ממרכז התרבות שונח את משכן (בבקבוצה ארגוני ונהלתי את הפעולה התרבותית והדרכית בקבוצת נוער שבאה לשם הכשרה) ועד למורה בית-הספר החקלאי מוכיחם כולם את יודעותם הנרחבות ומצוינותם, שחר על גבי לבן, בכתב-מורים ה"דומה לחריזת פנינים. מדוע הם חייבים להיות מדריכים הרוחניים של ילדים יהודיים בקהילה ברזלית נידחת.

בשעת הצורך הם מוכנים להחליף למבצע נהשוני זה לא רק בגפם: "מן העיתון למדתי", כותב מורה תל-אביב, "שכבודו מעוניין במורה עברי שיסכים לפעול בשדה ההוראה והחינוך בגולת ברזיל, והריני מציג בפניו בזה את מועמדותי. הנני כיום מורה מן המגויי... למדת בכיתות העליונות... סקסטנט... בהוראה והורכה במסודות של עליית הנוער ובריכוז מועדי דוגם... פעיל במסודות התרבות בתל-אביב ובצבא... התנסיתי בארגון וריכוז, נאום והרצאה, וטובלה לי ביחסים עם ה"הולת". ועכשיו מתגלה כל נדיבות לבו של אותו מורה רב-סגולות: "רעיתי... היא מוסמכת עליידי בית החולים הדסה כאחות לבתי-חולים ואחות ציבורית לבתי-ספר. שנינו נכונים לפעול ולתת חלקנו להרמת קרן החינוך העברי-ציוני בגולה."

יותר מעוניין הוא מורה חיפאי, מפקד מחלקה קרבית לשעבר, ה.כונן לדאגה בין השאר, גם לחינוך עצמו, על חשבון הקהילה המעבר-לימית: "העבודה המוצעת נראית לי מהסוג הקרוב ללבי, שכן הנני מעוניין בכעילת חינוכית רצינית בין נוער יהודי מתבלת בגולה."

מאחר ואני עוסק... כעבודת מחקר בשטח הספרות, הנני נאלץ להתנות את קבלת העבודה בקיומן של ספריות מדעיות, רצוני אוניברסיטאיות."

באותה הרוח בדיקו כותב בוגר האוניברסיטה העברית, המוכן לצאת לשנים מספר (רצוי שנות מחמש, ככל זאת) באם התנאים יתקנו את דעתו. מצין הוא: "אני מעוניין בעיקר בתנאי שיוון מתאימים למשפחתי (אשה ושני ילדים) ואפשרויות להשתלמות בזמן שהותי בנכר."

אם לנסוע - אז לבדו

טובי המורים בארץ, מחנכי רשת בתי-הספר העבריים במזרח ארופה, תרבות, עד לצאצאי ישיבות ירושלמיות ששוב אנום דתיים (הריני בא ממשפחה דתית, אף ערפי שלא אוכל לציין את דתיות שלי) התחרו על המשרה שהייתה מוצאתם, ובסופו של דבר, מנתקתם, מן הארץ.

ביניהם הו יוצא הונגריה הדתי (גולדתי) בבית רב אורתודוקסי וקבלתי חינוך דתי, למדתי בישיבות מפורסמות וגם הוסמכתי להוראת איסור והיתר ("לידי הארץ בן ה'44" (אני עוסק בהוראה בכל מקצועות העברית מזה 22 שנה, בעיקר בכיתות י"ג גבוהות) והצבר הצעיר, 26, מורה לתנ"ך וכפרות עברית, וקדוק והיסטוריה, במ"ש שבה גלילית, לשעבר מפקד מחלקת גנ"צ בכחירתה.

לא נגרע גם חלקה של המורה העברית, כתבה אחת מהן: "קראתי את מודעתך בעיתון. ברצוני לדעת אם כבודו התכוון במודעה זו לגבר בלבד או גם לאשה. לפי המודעה, "מורה טוב לעברית" לא מורה אב גם מועדפת באה בחשבון. הנני מורה מוסמכת בת 35, כבר עבדתי בקהילה ע"ב רית בחוף-לארץ וכרגע מלמדת באולפן למבוגרים."

תופעה אחרת שלא נעדרה: המורה-לע"ב רית-שצריך-ללמוד-עברית-בעצמו. כתב חיפאי אחד, בנו הלשון:

לכבודכם,

כפי שנוודע לי מהעתון הרומני שאתם מחפשים מורה לעברית לברזיל או אי מציע אותי - שמי... אני גולדת בארץ - והייתי מורה לעברית (ברפובליקה דרום אמריקאית) עשרים וחמש שנים. אני שולט בשפה ספרדית, עברית, אידיש, גרמנית, רוסיית וקרבית. גם אתם מעוניינים נא להודיע לי על הפרטים. אני נשוי עם ילדים. אבל אם לנסוע לשם או לבד, ויותר פרטים אני מוכן להעמיד מה שחוקי."

מי שלא יצא לבד היה מורה בעל נסיון דימה: "בשנים... צאו, אני ורעיתי, בש" יתחת הוראה לארגונינו. ש- ניהלתי את התכנית העברית של בית-הספר במקום (בואנוס איירס) ואשתי הוריקה בגן ילדים ובכיתות הנמוכות. הצלחנו להעלות את רמת הלימודים בכלל ואת רוח התרבות ה"הודית במרס."

שם רכשתי ידיעה רבה בכל הנוגע לביקור יות ההוראה העברית בתפוצות.

כן, רכשתי ידיעות בשפה הספרדית, זה יכול לשמש עזר בעבודה בכרזיל. כפי שכל אדם משכיל יודע, ומורה רב-נסיון חייב לדעת, לא עוזרת ספרדית הרבה ב"ברזיל, בה השפה המדוברת היא פורטוגזית.

מסיים אותו מורה את מכתבו: "מכיוון שיש לי נסיון מספיק בהוראה מסוג זה ומכיוון שבטיית החינוך העברי בתפוצות קרובה לרוחי וכן הנני נאלץ להחליף השנה את מקום עבודתי, הריני רואה עצמי מתאים למשרה זו."

אשמה אם חזמינו

מלבד מורים בעל-חזון מצויים גם מספר מספיק של אנשי מעשה, מבקש את מהם, בקיצור נמרץ:

"אודה, באם תאפשר שיחה אישית עם בא-כוח הקהילה (באם הוא נמצא בארץ, כמובן)."

פונה מורה, בעל חזק של שש שנים כמנהל בית-ספר לנערים עובדים בשעות הערב: "הריני חושב את עצמי מוכשר לקבל כל תפקיד אם זה בהוראה ואם בהנ"הלה. ושוב פונה איש החזון, מורה תל-אביבי: "סיוני בהוראה רב ועז רצוני לתת את י"ג להרמת קרן החינוך העברי בגולה."

רק לאחר כמה שורות של מכתב (הכי טוב, כיאה למורה, על דף תלוש ממחברת) מתבטא הרצון העז בנימוק אחר: "הנני נשוי ואב לילדה בת שבע וכמובן שהנני מעוניין לצאת לברזיל בשליחות החינוכית

המוצעת על ידכם עם משפחתי. הנני משוכנע שאשביע את רצונכם."

וכל זה בשנה בה חסרים מאות מורים לשליחות חינוכית הרבה יותר פשוטה בכ"ת-הספר היסודיים מחוץ לערים, בה חסרים אלפי מורים לשליחות החינוכית היסודית של הנחת הלשון לעם הדובר בשבעים לשון.

לא מורי לשון בלבד מוכנים לנסוע, גם מורי מוסדות חקלאיים, ששירותם בהם הוא חיוני כותב מודיע באחד מכתבי-הספר החקלאיים החשובים, יליד צפת, חניך ישיבת וואוניברסיטה העברית: "אשמח אם תזמינוני לראיון ואשתדל להמציא את כל התעודות וההמלצות לעבודתי."

בוגר האוניברסיטה העברית ומורה בבית-ספר תיכון (עברית והנין), אב לשלושה ונשוי למורה שסיימה קורס מורו למורים ושהיא בעלת נסיון הוראה, מציינ על עצי מו: "באשר לטיב עבודתי הרי כבר נאמר: יהלך זה."

ומוסיף הוא, ברוב חכמה: "והרים כאלה ישנם."

רכשתי לי נסיון

בן להורים ירושלמים, גולדתי (באחת מביירות המרחב) בשנת 1920. בסיימתי את בית-הספר העממי שם, נשלחתי מטעם ה"קהילה היהודית ללמוד בבית-המדרש למו"

צרפתי: ידיעה יסודית. איטלקית: תעודת בגרות. ערבית: השכלה עממית.

כל התעודות שמנתי לעיל נמצאות בידי ואני מוכן בכל עת להמציאן לידכם. כמו כן ברשותי המלצות מטעם השגרירות ה"בריטית והצרפתית, בתי-הספר של הקהילה היהודית, בתי-ספר זרים, בתי-הספר המ"ל לכתי והתיכון, מפקחים שונים. כל התעודות וההמלצות האלה עדות נאמנה הן על הצ"לחתי בהוראה בחוף-לארץ ובארץ."

נוסף לפעולה בקרב תלמידי בתי-הספר רכשתי לי נסיון רב גם בהוראת השפה העברית למבוגרים. ידיעותי בשפות מקילות עלי במדה ניכרת את העבודה הקשה הזאת."

אין זאת בקשה של מורה מצליח לעלות בדרגה, אין זה נסיון של מחנך, ששפלה עליו נחלתו, לעבור לאוניברסיטה, אין זה מאמץ לזכות במשרה יותר נכבדת בעיר השכנה. זאת סנייה לאחר ש-קראתי בעניין רב את המודעה שפורסמה בעיתון בקשר למשרת הוראה בברזיל."

וככה הם מוכנים לעזוב את עמדותיהם החשובות, הבטוחות (ורך אגב, המכניסות למדי) כשהם שומעים את מלת-הקסם "חוף-לארץ". האם כחתו מורים כי ככלות הכל אוריה של ארץ-ישראל הוא המחכים ולא זה של חוצה-לארץ?

אני פסור מדאנות

כיצד יחונך הדור החדש, כשמוריו, בעלי הדיבורים הרמים, מתגלים, בסופו של דבר, כממתנים לשעת הכושר הראשונה להפיק את אור העברית בגולה, רק מכיוון שבה ייתכן ומוצע להם נודי ערשים טעים יותר. הרי שרשרת הגיונית היא: מנהלי העבודה המוכנים לנות את עמדות המפתח במשך (ראה עמוד 4) והנערות הצבריות המוכנות ללכת אחר כל זר, ובלבד שיהיה זר (ראה עמוד 6) אינם אלא תלמידי אותם המורים, המוכנים לצאת את קתדראותיהם לכל קר"א: חוצלארצית ואסילו נתתם, במקרה הטוב ביותר, לחמש שנים מביחם הגשמי והרוחני.

המורים הם הראשונים החייבים לשמש מופת בדוגמת האישית, לבלום כמו מעשי-הם, את רוח העיריות מן הארץ. אין צורך שמורה עברי מבוסס יעקור את עצמו משר-שיו ובלבד לרחרח מעט מאוירה של חוף-לארץ.

כ"כ כותב מורה חיפאי, בעל עשרים שנות חזק:

"שלושה גורמים מאפשרים לי לעיין בה צעתכם ברצינות ולקבל את תנאי: - (א) אני בעל משפחה ופסור מדאנת העברתה לגולה ופל הכרוך בה.

(ב) זה למעלה מעשרים שנה שלא טעמתי טעם חוף-לארץ.

(ג) האפשרות לבוא במגע עם יהדות ברזיל ולהביא לה את בשורה ציוני."

אני יצאד רוצה לחיות משם נול חוף-לארץ

צעירות צבריות השיבו, באנגלית ובעברית:

הנערת שקיו למצוא את אושר בניכר התחבטו קשות בניסוח מכתביהן לתייר האמריקאי האלמוני המחפש כלה צברה הרבה יותר קל היה לאמרות מהן הפתרון לבטייה אחרת: לשון המכתב. אלה שחשבו את עצמן לפיקחות מאד כתבו ישר באנגלית, כנראה מתוך דאגה שמה יאלץ התייר מן משהכלה הצברית להודק למחורן. וכך כותבת עלמה אלמונית. נא גלית (מל' אה גניאטות):

מר אלמוני היקר, התקדמתי ממודעתך בעיתון והתלמדת לקחת את השאנסה ולשגר אלך שורות מן פרי. לאכוני אינני מצרפת צילום, אם כי אנשים טוענים שאני בלונדית יפתמראה. הבלונדית לא התפקדה בשבח העצמי, החליטה גם להערך לתשומת לב התייר שאם כי איננה צברה מוחלטת הרי הוא יכול להשיבה לכונת. אחר הכל באה היא ארצה בגלל המש.

בכך לא כהיים העניין. המשיכה הבלונדית: אני קצרה לשמוע מכך בקר ב, שלך. העלמה האלמונית. לא כל כך בטוחה כמזכירה היתה נערה כותבת אנגלית אחרת: ארוני היקר,

אני מהססת אם לפתוב לך עברית או אנגלית. מכיון שהמודעה פורסמה בעיתון עברי, אבל מכיון שאתה אמריקאי, הרי אין כל חשש שלא תבין מכתב זה. עיקרו של המכתב היה לא לאבד את ההודמנות (אני רואה מתוך המודעה כי אתה מצא בארץ באורח זמני, לכן אני מקי זה לשמוע ממך במהרה). והציע גם את האפשרות המלאה להיכרות הקרובה: אני מצטרפת שאין לי כרגע צילום משלי — אך אם אתה מעוניין תוכל לראותני לכשר פגש.

מי משת'נורצויה?

אך לא רק פקידות כהרבות אנגלית הח' ליטו למשך את חלומן הגדול (כנראה) של נערת ישראל החושה ולכותב בחתן שייקתן עמו לחוק לארץ הגעענית. גם שוטרות חמר דות לא יכלו לעמוד ביותי, אם כי הן ידעו, לפחות, לנסח את הצעתן בצורה מקורית, המשאירה את חופש הבחירה בידי התייר המהנדס. וזאת היתה ההצעה: מההנדס'היר — שלום רב!

שתינו שטרות במשטרת ישראל כפי שרר אה אתה לפי התמונה (שתי שטרות חמודות, שאין להניח שטרותיהן הן מתורים מקומיים), צבריות, בנות להורים צברים, בנות 22, ובכך, תואיל לחות דעתך מי מאתנו רצור ייה.

ואחר שאורו תייר היה מחאה את דעתו (לבו, יותר נכון) התבקש הוא לא להתעלם מכקשה נוספת: "הואיל לשלוח תורה את התמונה שהיא יחידה" (בקשה שהעונס הזה מילא לגבי כל הצילומים והמסמכים שהגיעו אליו בהודמנות אמת).

תשובה שונה באה מפי נערה תל'אביבית שלקחה את המודעה לתשומת לבך אך נודרה להסתייג במעט: "בני אם לצון חמדת לך או להפך, אבך שך להחזיר לי את המונתי בדואר החזור, ולא להשתמש בה או בכתבת למטרות צחוק."

כמובן, אם כנות הן מחשבותיך ר' תבקש לדעת פרטים נוספים, שלח נא את תמונתך בצירוף שאלותיך לאותה הכתובת, ציין על המעטפה, פרטי.

אתה מתאים לכתיו'

יותר רציני היה החיפאי שדאג לאחותו: "קראתי את מודעתך... אך לא אוכל למלא את דרישותיך באשר האמצעים הם לא כרי שותי. אולם נתמתי היא בואתי כי לאחר קריאת השורות הללו נמצא יחד את הדבר המ' שותף לשלושתנו."

השורות המגלות את המשותף: יש לי אחות שהיא בת 24. אני הגענו ארצה לפני 16 שנה מאוסטרליה. משך הזמן שאנו בארץ רכשנו לנו עמדה מבחינות ה' הגיונות, היושר, הערכה וכי' שלא רבים וכו' לזאת.

באשר לאחותי, הנמצאת קעת בחושה ר' לכן אני כותב את השורות הללו אליך. הרי מבלי כל הירות ברצוני לומר קצרות: בזורה קטטה, אינטליגנטית, סולידית, רצינית ובעיקר נחמדה ובעלת גוף חטוב. אחרי האה המציעה את בתה: "אני סבורה שמצאתיך מתאים ביותר עבור בתי בת ה'9 וחצי. היא ביגרת בית-ספר תיכון ועוסקת ב' ציור ואומנות.

שחרחרת ויפה, את תמונתה אינני מוכנה לשלוח, מכיון שאינני מכירתה, אך אני בטוחה שלא תתאכזב באשר למראה החיצוני. תראה ותוחכך. לעתים אין אפילו צורך לראות ולהחכה, כי אחרי הכל לביצוע משימה כה חשובה כהגירת ילדות הארץ מן הארץ אפשר להו' עיק אפילו את הגורל והאזהבה גם יחד, כפי שעשתה התל'אביבית רחל:

"נתקלתי במודעה... ומיד הרגשתי כי הרי זהו ז' יד הגורל. לכן, הגני פונה אליך במכתבי זה לשם הכרות וקביעת עתידנו. לא ארבה במלים מאחר שלמלים כתובות אין כל ערך שעה ששני אנשים עומדים לה' פגש במטרה לבנות את חייהם על בסיס של אהבה."

אני מצינה את עצמי...

אולם צברית, אפילו היא נישאת למטרת הגירה או, מה שאותו הדבר, מהגרת למטרת נישואין נשאת צברית, כך יצא שרבות מן הנערות שפנו להתנדס'התיר לא הת' הכמו, כתבו ישר לעניין, כאותה ירושלמית צעירה (23) וילידת הארץ, שהסתפקה ב'3 מלים בסך הכל:

"קראתי את הודעתך בעיתון. נתברר לי שהנך רוצה בצברית. שמי, בת 23 שנים, ילידה הארץ, יור' שלמית. אני מצינה את עצמי לפי הודעתך. אם ברצונך לראותני תוכל לקבוע הסדר כל שהוא וניפגש." קצרה באותה מידה כמעט הסתפקות פקידת ממשלה ילידה תל'אביב, בגורת אחד מבתי הספר התיכוניים הדועים בארץ, הניכת ההגנה וקצינת ח'ן לשעבר. אחר שמסרה את פרטיה האישיים, התנצלה על אי-שלמות צילום, הסבירה: "דרך כלל אין הצילום נותן תאור מדוייק של אדם."

אחרת חשבה, כנראה, ילדת רחובות זורי זה: "בתשובה להודעתך בעיתון מיום אתמול הריני מתכבדת לצרף את הדוגמה המאר' ריניגל שלי" (שהיא, דרך אגב, בסדר גמור).

לא כל צברית, שייכתן וכלל זאת הת' חבטה והתלבטה מספיק, עד השחליטה ב' נפשה כי מוכנה היא להגירה, הרבטאה ב' קיצור כה נמרץ ולעניין. סטודנטית ירושל' מית אחת הגיעה למסקנה כי יש צורך בלפ' חות שני עמודי מכתב, ממילא בכתביד' אינטליגנטי:

"למהנדס האלמוני שלום רב! להודות על האמת המודעה שלך בעיתון יש בה יותר מדי נתונים מושכים מצד אחד ומצד שני מעוררים חשד כדרך כל מי שמב' סה להפטר מסחורה גרועה ומנסה לשבחה ככל האפשר. אך מכאן ומכאן, עוררה הדבר דעתך את סקרנותי ואם גם ייחשב הדבר בעיני תרגיל ספורט נחמד אני ברצינית רוצה לדעת מהו זהורו של האדם החי הממח' בא מחזורי מודעה זו.

אני מקווה שאתה תוכל לקרוא את שורותי בעצמך מבלי עזרת מתחכים. אינני מתכח' נת להאריך כי מזור הוא לכתוב לעלום שם. אם יש לך עניין כן להכירני הרי פגישה פנים אל פנים שתחזר אותי מכל דיבורים נוספים ותפתור את הטעון פתרון. אך אם סקרן אתה לדעת מי הכותבת, כפי שיש ל' הנית, הריני להציג את עצמי בקיצור נמרץ: גולדתי בארץ הוותא, אני סטודנטית המטי' מת את לימודיה. ואם רוצה לדעת אתה עד כמה "קונה" אני — הריני בת 25, בלי כחל ושרק, ובלי תוספות והרדודות — פשוטו כמשמעות — בת 25.

אני נערה גבוהה למדי ואף בעלת חיצו' גיות נאה. כמובן, הדבר נהגן לשיפוט אישי של כל אחד. כולל גם אותך. לעצמי אין בידי תמונה מהמומן האחרון ולכן תצטור ל'

הסתפק במכתב שישאיר לך מקום נרחב להפעיל את דמיוןך. ...אני משאירה בינך את היוזמה להמשך הדברים ומחכה לתשובתך. שלום וברכה, מאלמונית סקרנית. הכתובת "...

אני מעדיפה היכרותו'

צברית תל'אביבית אחת לא היתה מוכנה להשאיר את היוזמה בידיים אחרות. כתבה היא: "הריני מוצאת שאני מתאימה פחות או יותר... אני ילידת הארץ בת 22, בעלת הש' כלה תיכונית, ולדעת רבים, בעלת הופעה נאה, במקצוע פקידה ואחות. לדעתי פרטים אלה יספיקו בשלב זה. אני מעדיפה היכרות של פעם אחת מאשר המשך של מתח במכ' תבים."

ועתה, ישר לעניין: "אם לא תתנגד לפגישה בהקדם, שלח ב' בקשה תשובה וציין תאריך מפגש ומקום. אם נוה לך אני מקתה להופיע ע' עיתון ביד בכדי שתוכל לזהות אותי." אך עדיין לא היה זה הכל. היה צריך לר' אגו גם לצילום מלפני שלוש שנים (המראה נערה יפהפיה והנושא, מצדו האחורי, הק' דשה מחוקה ללא-תייר, כנראה). מסיימת התל'אביבית היוזמנית הדואגת-לכל: "ביחס לתמונה. במקרה של אירצון לשלוח

החברה האלמונית. לא כל כך בטוחה כמזכירה היתה נערה כותבת אנגלית אחרת: ארוני היקר,

אני מהססת אם לפתוב לך עברית או אנגלית. מכיון שהמודעה פורסמה בעיתון עברי, אבל מכיון שאתה אמריקאי, הרי אין כל חשש שלא תבין מכתב זה.

עיקרו של המכתב היה לא לאבד את ההודמנות (אני רואה מתוך המודעה כי אתה מצא בארץ באורח זמני, לכן אני מקי זה לשמוע ממך במהרה). והציע גם את האפשרות המלאה להיכרות הקרובה: אני מצטרפת שאין לי כרגע צילום משלי — אך אם אתה מעוניין תוכל לראותני לכשר פגש.

אני מצינה את עצמי לפי הודעתך. אם ברצונך לראותני תוכל לקבוע הסדר כל שהוא וניפגש."

קצרה באותה מידה כמעט הסתפקות פקידת ממשלה ילידה תל'אביב, בגורת אחד מבתי הספר התיכוניים הדועים בארץ, הניכת ההגנה וקצינת ח'ן לשעבר. אחר שמסרה את פרטיה האישיים, התנצלה על אי-שלמות צילום, הסבירה: "דרך כלל אין הצילום נותן תאור מדוייק של אדם."

אחרת חשבה, כנראה, ילדת רחובות זורי זה: "בתשובה להודעתך בעיתון מיום אתמול הריני מתכבדת לצרף את הדוגמה המאר' ריניגל שלי" (שהיא, דרך אגב, בסדר גמור).

לא כל צברית, שייכתן וכלל זאת הת' חבטה והתלבטה מספיק, עד השחליטה ב' נפשה כי מוכנה היא להגירה, הרבטאה ב' קיצור כה נמרץ ולעניין. סטודנטית ירושל' מית אחת הגיעה למסקנה כי יש צורך בלפ' חות שני עמודי מכתב, ממילא בכתביד' אינטליגנטי:

"למהנדס האלמוני שלום רב! להודות על האמת המודעה שלך בעיתון יש בה יותר מדי נתונים מושכים מצד אחד ומצד שני מעוררים חשד כדרך כל מי שמב' סה להפטר מסחורה גרועה ומנסה לשבחה ככל האפשר. אך מכאן ומכאן, עוררה הדבר דעתך את סקרנותי ואם גם ייחשב הדבר בעיני תרגיל ספורט נחמד אני ברצינית רוצה לדעת מהו זהורו של האדם החי הממח' בא מחזורי מודעה זו.

אני מקווה שאתה תוכל לקרוא את שורותי בעצמך מבלי עזרת מתחכים. אינני מתכח' נת להאריך כי מזור הוא לכתוב לעלום שם. אם יש לך עניין כן להכירני הרי פגישה פנים אל פנים שתחזר אותי מכל דיבורים נוספים ותפתור את הטעון פתרון. אך אם סקרן אתה לדעת מי הכותבת, כפי שיש ל' הנית, הריני להציג את עצמי בקיצור נמרץ: גולדתי בארץ הוותא, אני סטודנטית המטי' מת את לימודיה. ואם רוצה לדעת אתה עד כמה "קונה" אני — הריני בת 25, בלי כחל ושרק, ובלי תוספות והרדודות — פשוטו כמשמעות — בת 25.

אני נערה גבוהה למדי ואף בעלת חיצו' גיות נאה. כמובן, הדבר נהגן לשיפוט אישי של כל אחד. כולל גם אותך. לעצמי אין בידי תמונה מהמומן האחרון ולכן תצטור ל'

החברה האלמונית. לא כל כך בטוחה כמזכירה היתה נערה כותבת אנגלית אחרת: ארוני היקר,

אני מהססת אם לפתוב לך עברית או אנגלית. מכיון שהמודעה פורסמה בעיתון עברי, אבל מכיון שאתה אמריקאי, הרי אין כל חשש שלא תבין מכתב זה.

עיקרו של המכתב היה לא לאבד את ההודמנות (אני רואה מתוך המודעה כי אתה מצא בארץ באורח זמני, לכן אני מקי זה לשמוע ממך במהרה). והציע גם את האפשרות המלאה להיכרות הקרובה: אני מצטרפת שאין לי כרגע צילום משלי — אך אם אתה מעוניין תוכל לראותני לכשר פגש.

החסרת גברים ישראל?

עשרות דוגמות מדכאות אלה של העניות צבריות צעירות לקריאה הקלה ביותר לני' טוש את ארצן כלאחר-יד כמעט ואינן זקרו קית להסבר נוסף. אך מרוע, בכל זאת, נחמזת כל כך נערה תל'אביבית ואה ירושלמית לשכות את כל שלמדוה על אבות הארץ והעם, מוכנה לר' נות את העבר וההווה גם יחד ובלבד לצאת את הארץ, להגר מעבר לים. החסרת גברים ישראל? בניגוד לכל הדר עות המקובלות מאון המינים מאוון כמעט לחלוטין והוא אפילו נוטה לצד הגבריות, בכמות של כמה אלפים. ורק מעל לגיל 65 מצויות בארץ כ'3500 נשים יותר מגברים.

החסרת גברים ישראל?

עשרות דוגמות מדכאות אלה של העניות צבריות צעירות לקריאה הקלה ביותר לני' טוש את ארצן כלאחר-יד כמעט ואינן זקרו קית להסבר נוסף. אך מרוע, בכל זאת, נחמזת כל כך נערה תל'אביבית ואה ירושלמית לשכות את כל שלמדוה על אבות הארץ והעם, מוכנה לר' נות את העבר וההווה גם יחד ובלבד לצאת את הארץ, להגר מעבר לים. החסרת גברים ישראל? בניגוד לכל הדר עות המקובלות מאון המינים מאוון כמעט לחלוטין והוא אפילו נוטה לצד הגבריות, בכמות של כמה אלפים. ורק מעל לגיל 65 מצויות בארץ כ'3500 נשים יותר מגברים.

מהנדס תייר

בעל אמצעים, בן 30 מארצות הברית

הנמצא זמנית בארץ

מבקש להכיר צעירה צברית זמירת נשואין

נא לשלוח תמונה יחד עם הפכתב לת. ז. 109 תל'אביב. בעבור סט' 13

אך לא אלה הן העונות, בחפ'ל לב כהרבו, להצעות הנשואין הכרוכות בהגירה. אלה הן דוחק נעורו, שחואי אינן חסרות אפשרות נשואין בארץ. והרי עוד מצנחים בישראל מספר מהנדסים צעירים, נחמדים ואפילו בעלי אמצעים, היכולים לשבות לבה של צעירה צברית חנינית, כפי שהיא מתג' לית במכתביה למהנדס'התמיר.

אלא שהנערה העונה תיכפ'ומייד ובי כבי כום למודעה בעיתון, המציעה לה את המרת' קים הקוראים, מושפעת היא מסביבתה ומה נופלת היא מסג'ר'אלופים בצבא, מנהלי משרדים נכבדים, מסוחרים וממורי בתי-ספר תיכוניים? אם להם מותרת הענות יל' הבת ובלתי-מסתייגת לכל הצעת הגירה, ויהיו תנאים מעורפלים ככל שיהיו, מדוע תמנע צעירה צברית, הנוטה להרחקנות מעצם ברייתה, את הדבר מעצמה.

בארץ ובעם שרות גישת האידיאלים ה' מוסכמים פשתה בהם אין תקווה לעציר את הפרט מלפתור את בעיותיו בדרך הג' אית לו, אישית, כנחה ביותר: הגירה, וחיפוש העושר והאושר במקום אחר.

רק התורה האמונה העצמית לפרטים ה' מהחיים את העם, על-ידי התורת אמון העם בארצו, ישנו פתרון. בני ע' צמצא בארץ עצמאית שוב לא ידמו בנפשם כי הם נמצאים בספינה טובעת ועליהם לנהוג כ' עכברים ובספינה טובעת ולנושח אותה. ואו, ורק או, קרוב לחדאי, שטרן בצבא יסתפק בפיקודו ולא ישאף להגר לקנדה, ל' עבדו במפעל בלתי-יועז וחסר-שחר, ומורה עברי יסתפק בהרבצת תורה לתלמידיו ב' כושבה השומרונית הגדולה, והנערות-הצב' ריות הצעירות היפהפיות — שוב לא התי' להבנה כל כך מהצעת הנישואין המפוקפקת של תייר מוזקן. הן תמכנה, בהרבה יותר התלחבות, אחר המהנדס-הצבר' הסולל את הכביש בערבה, לאילת.

„אלמוני, אני מקווה לשמוע מאך בקרוב!“

(כל הזכויות שמורות)

היה מוכן לפתיחת משפט ריגול גדול בסוריה, בדומה ל-
 נוספת היתקיים במצרים.
שינויים מידויים, מרחיקי לכת עומדים לחול כמנגנון
התעמולה של המדינה, הסוגל ממחלת כשלונות כרונית, נתון בהתרוצצות
 מתחדת על רקע אישי ולפנתי. השינויים יהיו:
סידוקי של מויש ברלמן, הנמצא באמריקה, לא יחזור לתפקידו כמנהל
 שרותי החוץ.
הקמת משרד מודיעין, בעל מעמד של מיניסטרו, בהנהלת זלמן ארן,
 חלוקת המשרד לשלושה ענפים: עיקריים: שיור, עתונות, חסברה
 העזרת ארזין כמואל, נ"י שהיה מנהל קול ירושלים של המודיעין הראש
 שרת הרחיב.
 העזרת ארזין זינר, לשעבר איש הסברה בשגרירות הישראלית באמריקה,
 בראש מחלקת העתונות. לחלוקה השלישית אין עדיין מועמד לתפקיד.
השגרירות הישראלית בכאריס מנסה לבדוק את האם
שרותי של הזמנת מנדס-פראנס לביקור בישראל, בהתאם לחולאות
 הקיבוצי ממשרד החוץ הישראלי. אנשי השגרירות כבר פנו אל לשכתו של ראש-
 מחשלת צרפת, קיבלו תשובה מתחמקת: בצרפת אין זה מעשי לזר על פעילו
 של ראש-ממשלה בעוד חצי שנה.

השגרירות הסובייטית ב-
ישראל לא תמהר לחזוין פתוח
אם ישראלים נוכפים למודרתה
 בחוגי השגרירות קיימת מרידות אחרי
 הסיון עם חיים שורר, איש דבר, שביקר
 בברית המועצות, כתב שורה של כתבות
 שהיללו את החיים הסובייטיים,
 עברה אחר כך לסגנון שפגע בשגרירות.
תאונות ניספות עיוות
לחול בתעלת סואץ, כתוצאה ממצ
 במ הרעוע של מתקני התעלה. חברת
 התעלה, בה מהווים הבריטים את רוב ב'
 עלי המניות. טוענת כי לא כדאי לה לשי
 פץ את המתקנים, היות ותוקף הוכיח על
 התעלה יפוג ב-17 לנובמבר 1968, מוכנה
 לבצע תיקונים רק אם תאריך ממשלת
 מצרים את חזקת ל-40 שנים נוספות.

ביצת תוכנית הדיסאני,
שיתפסק ללבנון כוח-חשמל זול
ווישת השקאה מודרנית יתחיד
בעור חודשים מספר ממשלת חלב

נון כבר קיבלה 49 הצעות מחברות קבלניות שונות בעולם, שהביעו נכונות ל'
 בצע את התוכנית, תכריז בקרוב על ההצעה שנבחרה.
האניה אברהם גרץ- לא תעבור לרשות הקונה היווני,
 אשר כבר שילם לציים חלק ממחירה: מכירת האניה שנבנתה בארצות הברית,
 טעונה רשות מסעם השלטונות האמריקאיים — והאמריקאים מסרבים לתת
 רשות זו, היות ונדע להם כי היווני עומד להעביר את אברהם גרץ לאחת מארצות
 הגוש המזרחי.

קרוב לוודאי שתתונים מפוימים יחקרו בפרשת עורך-
הדין המנוח ישראל גורלי, ינטו לגלות כיצד ניתן לו שכר חודשי של
 3000 ל"י עבור סיפולו במספסי הסוכנות היהודית, נוסף על דמי-הוצאות גבוהים.
 יחד עם זה יחקרו העתונים גם כיצד עברה לרשותו של גורלי הספריה המשפטית
 הגדולה של צה"ל, שהוקמה בתקופת היותו תובע צבאי כללי.

צפה ליציאת מספר לא מבוטל של מורים ישראלים
למדעי היהדות לארגנטינה: לאחר שנפתחה בבואנוס איירס הפקולטה
 הראשונה למדעי היהדות בדרום אמריקה, פנה דיקן הפקולטה, הרב הראשי ל'
 יחדות ארגנטינה, פרופסור עמרם בלוס, לישראל, מחפש מורים, מרצים ודוברים.
מנהל משרד האוצר, פנחס ספיר, יפרוש מתפקידו מיד
לאחר הבחירות לכנסת, יחזור לאחד מתפקידיו הקודמים כמנהל הכללי
 של חברת המים מקורות.

צפה בווידאות כי בני גיי. יכנס בחודש אפריל וועידה של
פועלי ישראל, בה ינסו להנשים את תוכניתו להקמת מפלגת פועלי-ישראל
 שתכלול את מפא"י, אחדות העבודה, מפ"ם והפועל המזרחי. אך נראה כי ההזמנה
 לוועידה תבוא רק מסעם בן-גוריון ומפא"י, לא תזכה בתמיכתן של שאר המפלגות
 הפועליות.

היותה של הסדרות העובדים אירגון סוציאליסטי, יהיה
 הנושא העיקרי לויכוח בוועידה הבאה של הסדרות העובדים הכללית. הבעיה
 תועלה על ידי אחת העבודה בעקבות הכרזתה של סיעת העובדים הציתים
 הכלליים החדשה כי היא נגד מלחמת-מעמדות, תובעת פדוליסציה של הסדרות.

יש להניח כי, התיאטרון הקאמרי יבטל את תוכניתו
להקמת מועדון בערי בניינו החדש. תוכנית המועדון, אשר זמי'
 הכניסה החד פעמיים אליו נאמדו ב-200 ל"י, תבוטל כתוצאה מחתנגותם החריפה
 של כמה ממנהלי הקאמרי, בתוכס הבמאים גרשון פלוסני ושמקאל בוניס והשחקן
 יוסף דין. התומך היחידי בתוכנית: מנהל חלקה, יוסף (199) מילוא.

התיאטרון המוסיקאלי דר-ה-מוי, עקול להיסגר בזמן
הקרוב, לשלול את פרנסתן של 97 משפחות. סיבת הסגירה: לאחר שעזב
 התיאטרון את אולט קולנוע רמה, לא הסכים לתנאיהם של אהלישם ובית-העם,
 אין באפשרותו למצוא אולם מתאים להצגותיו.

אין להניח שתיאטרון הבימה יוסף לקבל שחקנים
צעירים, לאחר ששבו השחקנים הוותיקים והשתלטו על הנהלת התיאטרון, ש'
 היתה מורכבת בזמן האחרון מצעירי הלחקה.

המפנה ההיסטורי בא עם ביקורו של
 ראש-ממשלת תורכיה בכנודא, השבוע. יש'
 ראל נסתה להניב, הומינה את צירה באגרה
 להתיעצות בארץ, ביאוחר יורש את-אתירך
 לא התאהב בכנוד של פיסל, מרים נסיהמרד
 האנטיתורכי במלחמת-העולם הראשונה. הוא
 רק גילה כי שראל רחוקה מגבולות תר-
 כיה — וכי עיראק קרובה עד מאד.

מפלגות
זכויות, כואכי'
 בשבוע שעבר הגיעה זכויות זכויות ביואיק
 קטנה לזכויות מרחבית. מתוך המכונית יצ'
 או דוד בן-גוריון ומכירו הפסיעו בצעד
 מהיר: לעבר שכיחן החת קים של הקיבוץ,
 שם היכו להם כנהיגי מפ"ם, מאיר יערי
 ויעקב חזן
 השיחה המפא"ית-מפ"מית הגובלה ב'

לא רק הנוף הגיאוגרפי השתנה, דומה
 שהסגנון החדש הספיק להשחית באותה מידו:
 אה הנוף הרוחני. המפה של הנוף הזה —
 העתון — הראתה השבוע סימנים בולטים —
 שורה ארוכה-ארוכה של משפטי-שחיתות,
 דו"חיים וחקירות (ראה הלון), שהצטרפו
 לתרשם שלם של מובלה.
 ולוא ידע האדם הישראלי כי מהחלת ברא-
 כלה לאומית זו נושמת קרקע אנטישית בראה:
 ופרייה, יכול היה להתאש. בידעו זאת, יכול
 היה לקחת: למטאטא.

יחסים מרחביים
שעותו של גוסטאפה
 גוסטאפה כמאל, המכונה את-אתירך, שוא
 ערב. הוא שוא אותם לא רק בשל היותם
 נחשלים בעצמם, אלא גם מפני שהוכירו
 לו את נחשלותו המרובה של עמו, התורכי.
 בורקו לים את התלומות האימפריאליסטיים
 האחרונים של העותומנים בישריהמזל, קי'
 חל הפנתו את גבו לצד אל אסיה, תורכיה
 הפכה אירופית — או כך, לפחות, חשב
 גוסטאפה כמאל.

שלושה אנפים. לאחר שפרס בי. גיי.
 את רשימת עסקני מפלגתו, סמכו את ידו
 על הפגישה, יגיש ישר לעניין, הציע ה'
 צעה מרחיקת-לכת: הקמת מפלגת-פועלים
 ישראלית, לפי דוגמת הלייבור הבריטי, בה
 יהיה אנף מיני (מסא"י), אנף מתון (אחדות
 העבודה) ואנף שמאלי (מפ"ם). אמר הרר
 עה משד-ביקר תוך כלי פירוס ההצעה:
 "כל ההבדל ביני וביניכם יהיה שאתם תגר'
 דו, סטאטילין זכרונו לברכה, ואני אשנה
 מלה אחת..."

שמן בלתי-מוגנת. תורכיה היא מדינה
 אסיאתית. חלקה הקטן שוכן מעבר למיצר
 הבוספורוס, באירופה. אולם אם יגנשם ה'
 סיוט התורכי הנצחי, והדוב הרוסי שוב
 יקום ממאורתו הקרה ויחליט להתרחץ במים
 החמים של איסטנבול, יבוא האיום העיקרי
 מכורח, מהרי קוקו.

כשן כמה שנים התעלמו התורכים מן
 הצדדים השלייליים של אפשרות זו, הסתפקו
 בביצור גבולם המזרחי, אימון צבאם למוד'
 התלאות. הם בוו לכוסרם הצבאי של הצי'
 רבים, עקבו בעין אחרי מפתיהם במלחמה
 נגד ישראל, קשרו לאחריה יחסים הדוקים
 עם המדינה הישראלית החדשה. הקשר המ'
 שותף: בוו עמוק לערבים (השונאים את
 תורכיה, שיטחה ערב מלחמת-העולם הש'
 גיה את מחוז אלכסנדריה הסורי לארצה,
 כמעט כמו את ישראל), תקחת למסחר הדדי
 מורה.

פתימת-החור. אחרי כריתת ההסכם
 עם פאקיסטאן, השתדלה תורכיה לסתום
 את החור בין שתי המדינות. לצרף את פרס
 ועיראק, ואחריה את סוריה ומצרים, למע'
 רכת הצבאית המערבית. חיש מהר נתברר
 לר מה המחיר הראשון: נטישת ישראל.

אולם מאז שכשכו גלים רבים ביס-השישי,
 והתורכים נאלצו לחשוב מחדש. מה הטעם
 לבצר את הגבול המזרחי, כך עלה על דעתם,
 אב הרוסים יכולים בקלות לעקוף את תור-
 כיה, לחדור דרך פרס ועיראק, להתקיף את
 תורכיה מן הרוב, הכסן הבלתי-מוגנת? ואך
 תתקיים תורכיה, אם המרחב כולו יפול
 לידי אויבה?

שהתהולל במידה שווה עם בני שני
 המינים, נוסף על נשפישירות אינסופיים,
 מיטחיקי-מזל ומעשי-אכזריות אנדיים (כגון
 תלית חתנגדים לפני ארמונו בטסה שהוא
 התהולל עם נציגים אחרים בתוכו.

היה מוכן לפתיחת משפט ריגול גדול בסוריה, בדומה ל-
 נוספת היתקיים במצרים.
 שינויים מידויים, מרחיקי לכת עומדים לחול כמנגנון
 התעמולה של המדינה, הסוגל ממחלת כשלונות כרונית, נתון בהתרוצצות
 מתחדת על רקע אישי ולפנתי. השינויים יהיו:
 סידוקי של מויש ברלמן, הנמצא באמריקה, לא יחזור לתפקידו כמנהל
 שרותי החוץ.
 הקמת משרד מודיעין, בעל מעמד של מיניסטרו, בהנהלת זלמן ארן,
 חלוקת המשרד לשלושה ענפים: עיקריים: שיור, עתונות, חסברה
 העזרת ארזין כמואל, נ"י שהיה מנהל קול ירושלים של המודיעין הראש
 שרת הרחיב.
 העזרת ארזין זינר, לשעבר איש הסברה בשגרירות הישראלית באמריקה,
 בראש מחלקת העתונות. לחלוקה השלישית אין עדיין מועמד לתפקיד.
 השגרירות הישראלית בכאריס מנסה לבדוק את האם
 שרותי של הזמנת מנדס-פראנס לביקור בישראל, בהתאם לחולאות
 הקיבוצי ממשרד החוץ הישראלי. אנשי השגרירות כבר פנו אל לשכתו של ראש-
 מחשלת צרפת, קיבלו תשובה מתחמקת: בצרפת אין זה מעשי לזר על פעילו
 של ראש-ממשלה בעוד חצי שנה.

היה מוכן לפתיחת משפט ריגול גדול בסוריה, בדומה ל-
 נוספת היתקיים במצרים.
 שינויים מידויים, מרחיקי לכת עומדים לחול כמנגנון
 התעמולה של המדינה, הסוגל ממחלת כשלונות כרונית, נתון בהתרוצצות
 מתחדת על רקע אישי ולפנתי. השינויים יהיו:
 סידוקי של מויש ברלמן, הנמצא באמריקה, לא יחזור לתפקידו כמנהל
 שרותי החוץ.
 הקמת משרד מודיעין, בעל מעמד של מיניסטרו, בהנהלת זלמן ארן,
 חלוקת המשרד לשלושה ענפים: עיקריים: שיור, עתונות, חסברה
 העזרת ארזין כמואל, נ"י שהיה מנהל קול ירושלים של המודיעין הראש
 שרת הרחיב.
 העזרת ארזין זינר, לשעבר איש הסברה בשגרירות הישראלית באמריקה,
 בראש מחלקת העתונות. לחלוקה השלישית אין עדיין מועמד לתפקיד.
 השגרירות הישראלית בכאריס מנסה לבדוק את האם
 שרותי של הזמנת מנדס-פראנס לביקור בישראל, בהתאם לחולאות
 הקיבוצי ממשרד החוץ הישראלי. אנשי השגרירות כבר פנו אל לשכתו של ראש-
 מחשלת צרפת, קיבלו תשובה מתחמקת: בצרפת אין זה מעשי לזר על פעילו
 של ראש-ממשלה בעוד חצי שנה.

היה מוכן לפתיחת משפט ריגול גדול בסוריה, בדומה ל-
 נוספת היתקיים במצרים.
 שינויים מידויים, מרחיקי לכת עומדים לחול כמנגנון
 התעמולה של המדינה, הסוגל ממחלת כשלונות כרונית, נתון בהתרוצצות
 מתחדת על רקע אישי ולפנתי. השינויים יהיו:
 סידוקי של מויש ברלמן, הנמצא באמריקה, לא יחזור לתפקידו כמנהל
 שרותי החוץ.
 הקמת משרד מודיעין, בעל מעמד של מיניסטרו, בהנהלת זלמן ארן,
 חלוקת המשרד לשלושה ענפים: עיקריים: שיור, עתונות, חסברה
 העזרת ארזין כמואל, נ"י שהיה מנהל קול ירושלים של המודיעין הראש
 שרת הרחיב.
 העזרת ארזין זינר, לשעבר איש הסברה בשגרירות הישראלית באמריקה,
 בראש מחלקת העתונות. לחלוקה השלישית אין עדיין מועמד לתפקיד.
 השגרירות הישראלית בכאריס מנסה לבדוק את האם
 שרותי של הזמנת מנדס-פראנס לביקור בישראל, בהתאם לחולאות
 הקיבוצי ממשרד החוץ הישראלי. אנשי השגרירות כבר פנו אל לשכתו של ראש-
 מחשלת צרפת, קיבלו תשובה מתחמקת: בצרפת אין זה מעשי לזר על פעילו
 של ראש-ממשלה בעוד חצי שנה.

היה מוכן לפתיחת משפט ריגול גדול בסוריה, בדומה ל-
 נוספת היתקיים במצרים.
 שינויים מידויים, מרחיקי לכת עומדים לחול כמנגנון
 התעמולה של המדינה, הסוגל ממחלת כשלונות כרונית, נתון בהתרוצצות
 מתחדת על רקע אישי ולפנתי. השינויים יהיו:
 סידוקי של מויש ברלמן, הנמצא באמריקה, לא יחזור לתפקידו כמנהל
 שרותי החוץ.
 הקמת משרד מודיעין, בעל מעמד של מיניסטרו, בהנהלת זלמן ארן,
 חלוקת המשרד לשלושה ענפים: עיקריים: שיור, עתונות, חסברה
 העזרת ארזין כמואל, נ"י שהיה מנהל קול ירושלים של המודיעין הראש
 שרת הרחיב.
 העזרת ארזין זינר, לשעבר איש הסברה בשגרירות הישראלית באמריקה,
 בראש מחלקת העתונות. לחלוקה השלישית אין עדיין מועמד לתפקיד.
 השגרירות הישראלית בכאריס מנסה לבדוק את האם
 שרותי של הזמנת מנדס-פראנס לביקור בישראל, בהתאם לחולאות
 הקיבוצי ממשרד החוץ הישראלי. אנשי השגרירות כבר פנו אל לשכתו של ראש-
 מחשלת צרפת, קיבלו תשובה מתחמקת: בצרפת אין זה מעשי לזר על פעילו
 של ראש-ממשלה בעוד חצי שנה.

לא תמד מצליח האב להשתלט על ילדו...
"אם כן, הריהו אב בלתי-מוצלח."
"ייתכן..."

דושיח קולע זה הפיג את המתח, ומאר חו רגע ואילך התנהלה השיחה בקלילות. שי הצדדים נפרדו במצב רוח טוב. לאחר הכל, הם ידעו כי מגמת הפגישה והשחת היתה תעמולתית בלבד.

מנוון דויה על גרגלים

באביב 1951 שכח נשיא ארצות-הברית הארי טרומן את עצמו, הסייע את בתי הדין מרת, מרגרט, במכונית-השרד שלו למסיבה זמרה פרטת שנערכה בחוות-פאר במרחק 40 קילומטר מחשינגטון. כשנתגלתה עובדה זו קמה זעקה ציבורית שלוחתה חישב מומחים שברקו ומצאו עד לעשירית הכסף האחרונה כמה עלו דלק ובלאי המכונית של נסיעה זאת למשלם המסים האמריקאי. זעקה זאת נטלה מכל מחזיק מכונית שרד ממ"ש שלתתי בארצות-הברית את התאבון לנסיעות חיים נוספות.

לו היתה עובדה דומה מתגלה בישראל, למשל של פקיד משרד החקלאות הנוטע לבאר-רשבע בכל יום שוק כדי לקנות ליתו מצרכים זולים, קרוב לוודאי שלא היתה

הפתרון: סנדרים. שורת המתנדבים לא הסתפקה בהגשת הדו"ח, נידבה גם שורת הצעות העלולות לתקן את המצב. מלבד הצעות כה יסודיות כריכוז המכוניות (שאינו אלא הקמה מחדש של שירות הנסיעה, קרבנה הראשון של זערה לבון 1951) יהי עמדת מכוניות פרטות רק לרשות 17 המנהל לים הכלליים (16 המשרדים ומשרד מבקר המדינה), באה גם שורת הצעות מפורסות יותר, כמו:
• לאסור לימוד נהגות על רכב ממשלתי.
• להעדיף סנדרים בעת רכישת מכוניות חדשות, כי טנדרים מסייעים יותר עובדים ואין להוטים אחריהם כל כך.

משפט צנורות רשמיים

ביום ו' שעבר, שעה שהמון רב האוין לחקירה המוקדמת בפרשת רוזנברג (ראו: מסגרת), חקר בית-הדין המחוזי התלאאביבי בפרשה מסובכת אחרת. יגאל בורג, מי שהיה פקיד במחלקת-המים של עיריית רמת-בית-גן, ישב באולם הדין למחצה, האוין לרשימה הדגונית של 25 האשמות בגניבה, השיב על כל אחת מהן בקול חלוש: "לא אשם".

לשני המשפטים היה צד משותף: השחת חנות הכולסת אישם בליבם של מוסדות הציבור. אולם הניגוד כיניהם היה גדול מן הדמיון: פרשת רוזנברג זכתה למכ-

גב גניבות אחרות. לעומת זאת, נמנע ראש העיר מלהסביר מדוע לא פוטרו עובדים אחרים ממשרותיהם ולא הובאו לדין. בורג המשיך לרשום רשימות, ולתת עצות לריסרמו, ולבסוף ביקש רשות לחקור חקירי רה צולבת את יהודה בירמן, מנהל עבודה במחלקת-המים הרחובותית. הוא חקר את בירמן משך חצי שעה, חיקה את הפונות הקלאסיות של עורכי-דין קולנועיים, הצליח, לבסוף לסחוט ממנה-להעבודה הודאה מפתיעה: גם בירמן גבה כספים, מסר אותם לשש בורג הצטער במקצת, כאשר פנה אליו סיגורו, ביקש לשחרר את העד.

השופט הכריז על הפסקה. בורג סגר את תיקו עב-הכרס, המלא מפות ומסמכים, מיהר החוצה. הוא רצה לראות את המתרחש במשפט רוזנברג: עדיין נותרו לו שעות מספר לפני נסעו לפתח-תקוה, בה הוא עובד כפסני חרן בבית-קפה.

תל-אביב הצלחתו של לא-יוצלח

השבוע, לאחר חופשת-אינס בת 6 חודשיים, שעלתה למשלם-המסים התלאאביבי 4500 לירות, ששולמו כמשכורת-חיים, הוחזרו לעבודתם שלושה ממנהלי-העבודה הבכירים של מחלקת-הנהגות העירונית: יוסף כהני, יצחק לרר ואברהם לוי.

היה זה סיומה של פרשה ארוכה, שהת-

חוצאה: תוך ימים ספורים התפוצצה ה-פגישה על כותרות העיתונים. ביחוד התקיימו עתוני הערב את האחראי למחלקת הנהגות, סעדיה שושני, ציי. כי התקציב בן מאות אלפי הלירות שניתן למחלקה לא הספיק כדי לגדל פרחים בגני-העיר, הכריח את שושני לקנות ורי-פרחים בחנויות, כדי לשלם-הם כמתנות לרגל ראש-השנה וחגי-הסוכה. כעבור ימים ספורים כבר היתה הצלחתו של האגרונום הלא-יוצלח מושלמת: מנהלי העבודה יצחק לרר, אברהם לוי ויוסף כהני נתבקשו לצאת לחופשה בתשלום, עד לסיום החקירה נגדם.

מסמכים משכנעים. החקירה, שהתנהלה במשרדו של מבקר-המדינה, נמשכה בעצלתיים. שלושת הנאשמים הודו כי הם השגיחו על ביצוע ריצוף-השבילים בבית-הקברות בנבעת-שאי, אך הכחישו בכל תוקף את האשמות האחרות. סיפר חיה יצחק לרר: לאחר 15 שנות עבודה בעירייה מגיע לכל אחד מאיתנו חופשה של חודש לשנה. נוסף על כך צברנו את שעות העבודה הנוספות ל-20 ימי-חופש בשנה. ה-עבודה בשביל חברא-קדישא נעשתה על-ידינו בשנים 1953-1951, תוך ניצול ימי-חופשה אלה.

שני החשודים האחרים תמכו בלרר, ניסו לסתור את האשמות האחרות, טענו כי:

• הפועלים שביצעו את העבודה בבית-הקברות לא היו פועלי עיריית תל-אביב: היו אלה פועלי-דיחק שסיימו את עבודתם בעירייה, נשכרו על-ידי הנאשמים באופן פרטי.

• תמורת החומרים, בהם בוצעו העבודות, שלמו מנהל-העבודה מכיסם.

השלושה לא הסתפקו בטענות מילוליות. הם הגישו למבקר-המדינה שפע של מסמכים, אשר העידו לטובתם. בין המסמכים: חשבון על סך 10 אלפים ל"י, ששומו לפי פקי כורכר, אשר שימש כחומר העיקרי לסלילת-השבילים.

נראה כי המסמכים שיכנעו את מבקר המדינה. אולם הם התקשו לשכנע את חברי-הדעה העירונית המיוחדת, שהוקמה לצורך בירור הפרשה. רק בשבוע שעבר, לאחר הסחה ממושכת של האשמות הדדיות הגיעו חברי-הדעה — אליעזר פרי, סעדיה שושני ומשה איכילוב — למסקנה אחידה: שלשת מנהלי-העבודה חפים מכל פשע.

תעשייה הזוכה והרכבת

"לא קיבלתי כל הזמנה לבוא לבית-המשפט", אמר השבוע תעשיין חומר-ריסוס ל-הדרס, מרדכי טנצר. על התביעה בסך של 200 אלף ל"י, אשר הגישה נגדו חברת של, נודע לו רק מן העיתונות יחד עם זה נידעה לו האשמה המפתיעה, שהוטחה נגדו: ייצור חומרי ריסוס לפי נוסחות סודיות של של.

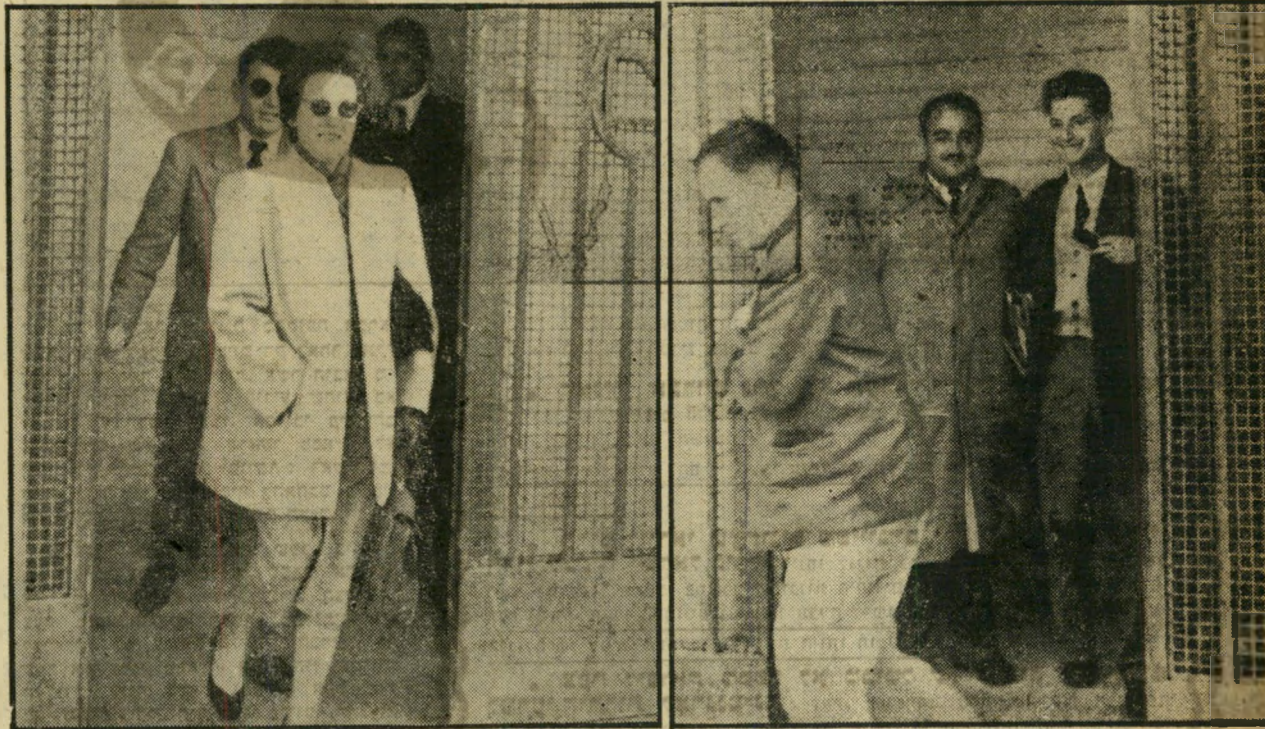
לא היתה זו התביעה הראשונה של של נגד טנצר: לפני חודשים תבעה החברה הגדולה את היצרן לדין באשמה שימוש בקופסות ותחיות דומות לאלה של של.

בשני המקרים ראה טנצר תופעה אחת ויחידה: נסיון של חברת-ענק מונופוליסטית להחניק יצרן בודד. לדבריו החלו נס-ממשרתו ככימאי ראשי ויועץ טכני של של, פירט לפני מנהל החברה, ד"ר יחזקאל בן-אמוץ את תוכניתו לעתיד: הוא ישקיע את כל הנסיון, אשר רכש משך 15 שנות עבודתו בחברה, בהקמת בית-החרושת משלו לחומר-ריסוס.

בן-אמוץ קפץ ממקומו כבעס, נזכר טניצר, הוא איים עליו והזהיר אתי: הרכבת תמשיך בדרך ולא תעזור בפני הזוכה.

הארץ

25 כשרונות נבחרו על-ידי הנהלת אהל מתוך 0 מועמדים. (מערב).
מנחם רושצ'יק, תל-אביב הנבחרים ישתתפו במחזה הרואה ואינו נראה.
תושב מטולה נאשם בארבע אביי רות חמורות (הארץ).
אהרן כהן, ירושלים אביד גבול-הצפון?

סניגור ריטרמן ונאשם בורג (ימין), קטיגור וודנשטיין פוזות קלאסיות

חילה עוד ביוני 1954, כאשר הגיעו לדין ראש עיריית תל-אביב, חיים לבנון, מבקר המדינה וכמה אישים אחרים העתקים של מכתב בעילום-שם. המכתב נכתב, כנראה, על-ידי אגרונום מוסמך, אשר לא שבט נחת מעבודתו בעירייה, נתקנא במנהלי-העבודה, חסרי התואר המדעי, גילה בין השאר כי:

• מנהלי-העבודה מסויימים ביצעו עבודות גננות וסלילה בסך כולל של 33 אלף לירות ישראליות, עבור חברא-קדישא, בבית-הקברות החדש בנבעת-שאי.

• העבודה נעשתה בשעות, בהן היו מנהלי-העבודה חייבים למלא את תפקידם בעירייה.

• העבודה בוצעה על-ידי פועלי עירייה, שהשתמשו בחומרים, אשר נלקחו ממחסני עיריית תל-אביב.

חופשה בתשלום. מבקר-המדינה עיין בככתב, מיהר לפתוח בחקירה חשאית. שאר מקבלי המכתב שתקו, ואפשר שהפרשה לא היתה מסתנת החוצה, אילולא התגלגל אחד מהעיתקים-המכתב לידו של מזכיר העיר, יהודה נדיב.

לנדיב לא היתה כל טינה על מנהל מחלקת הנהגות, אברהם קראן. אולם הוא ראה בפרשה הזמנות מצויינת לסדר חשבונות ישנים עם כמה מחברי מועצת-העירייה. ה-

סימום של פרכימת, בה בשעה שמשפט בורג טושטש — כנראה במכוון: כל העדים הי-ראשיים, כתובים ראש-עיריית רמת-בית-גן, ציון הורוביץ, הוזמנו למקום דווקא בשעה שכל העיתונאים היו עסוקים ברוזנברג. ה-קהל באולם היה מורכב רק משלושה כתבים וצלם-עיתונות אחד.

הנאשם הפך לחוקר. הנאשם היה במצב רוח מרוס: הוא אמר שהוא נאבק נגד כל הנסיגנות להורים את הפרשה בצנרת רשמיים, לגנוז את תיקו, היות והוא רצה לגלות לכל את זהותם של הגנבים האמיתיים. הוא הכיר כל פרט ופרט של הפרשה: הוא תיקן את ביטוי השמות, עוד לקטיגורית החיננית, שולמית הלגשטיין, למצוא מסמך חשוב, הגיש לגראפולוג של המשטרה זכוכית מגדלת (בורג הינו בולאי) כאשר האחרון נתקשה בפיענוח מכתב מסוי. הוא הודה כי הוא לקח את הכסף, אך טען כי הכסף נמסר למרדכי שש, מנהל מחלקת-המים של רחובות.

עדויותיהם של עדי-התביעה היו ראויות להשקפה. הסניגור, ראובן ריטרמן, הצליח להוציא מפיו של עוור מפקח מחוזי יוסף זינגר את העובדה כי משך השנתים האחרונות היה כל ילד מוסגל לגלות את הגניבת בות בעיריית רחובות. כן אלץ הסניגור את הורוביץ להודות כי בעירייה אירעי-

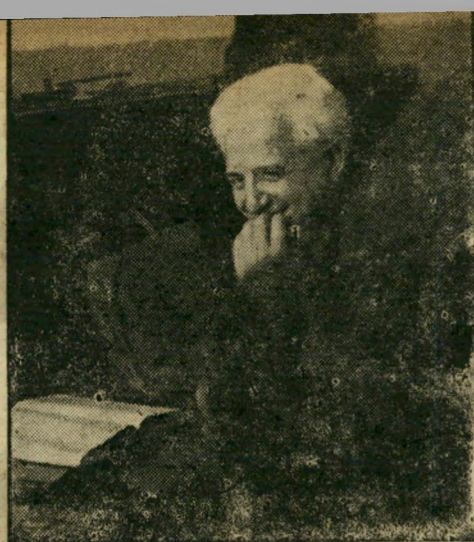
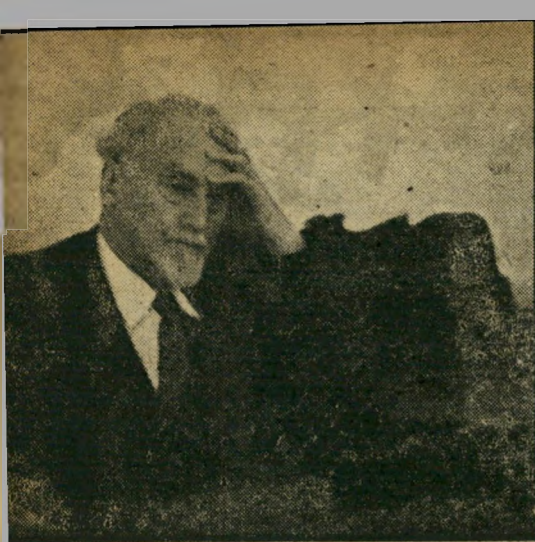
קמה כל זעקה. כי זהו בדיוק מה שאותו פקיד עושה זה חודשים רבים, מבלי שייענש, כפי שמגלה שורת המתנדבים הירושלמית בדויה בן 8000 מלים אותו הגישה, ערב הדיון בתקציב החדש, לשרי הממשלה. למ-בקר המדינה ולמנהלים הכלליים של משרדי הממשלה.

הכביסה של המנהל. חוליית מתגר מיוחדת של השורה חקרה את משק המכר-ניוח הממשלתי, הגיעה למסקנה צפויה מ-ראש: אופנה שימוש-הראוה במכוניות ה-ממשלתיות טרם חלפה מן הארץ.

ארבע מיליון הלירות לשנה! המוצאות על הרכב הממשלתי מתבזבזות, במידה רבה, על מה שמחברי הדו"ח מגדירים כ-נסיון עולות קטנות (ומיותרות) של נהגים ונסיעות גדולות (ומיותרות לא פחות) של פקידים גבוהים.

היתה זאת תופעה לא מדהימה כלל כאשר, כחודש שעבר, נכנס אחד הנהגים הממשלתיים לחדר מנהלו ובפני האנשים הנוכחים בישיבה הודיע: "הבאתי את הכביסה של כבוד המנהל הכללי".

• טכום שהיה מאפשר להעלות את מש-כורתו של כל עובד מדינה ביותר מ-100 ל"י לשנה.

נאשם ישראל רוזנברג (מעלעל בתיקו), העד יצחק שבו (משוחח עם עתונאי) ומרדכי נורוק (מהפס בעדותו)

רוזנברג: היכן קבור הכסף!

הקרב הגדול ביותר של החקירה המוקדמת התחילל ביום ו' שעבר. במרכזו עמד העד האחרון של התביעה: איש העסקים הישראלי, יחיאל שלכטר. שכיסה את חשבונו של רם בלירות ישראליות, קיבל תמורתן דולרים בחוץ-לארץ.

אפילו על גרות שחורים

חקירתו הראשית של איש-העסקים (שגוהלה באידיש) היתה מהירה וחלקה. העת נאים כמעט ולא הספיקו לרשום את האשמה הסנסציונית, אשר הטיח שלכטר נגד רוזנברג, שישב במרחק כסרים מסורים ממנו, כששפתיו המעוטות שפם גזום סעורות בחיך קליל.

האשמה: הסכמתו של רוזנברג היתה הכרחית לביצוע העסקה. רוזנברג הסכים — תמורת 2000 לירות, הא ביקש משלכטר שלא לספר על סכום זה אפילו לאלינסון.

כאשר קיבל הסניגור, סולומון, את העד לידיו, כמעט ומצמץ בשפתיו מרוב הנאה. עורך-הדין המשיך את החקירה באידיש, הזכיר לשלכטר את 5000 הלירות, אשר הוא הביטח למורחגי לקראת בחירות 1951 (איש-העסקים שילם 2,000 לירות מיד 500 לאחר זמן). שלכטר לא זכר דבר. עורך-הדין הוסיף והזכיר לו כיצד לחצו עליו נורוק, רוזנברג ואלינסון, כדי שישלם את יגרת-הסכום. שלכטר הכחיש.

סולומון עדיין נראה מרוצה. הוא העלה לאחור העולם את עדותו של אלינסון בתחנת-המשטרה, בה מסר כי ביום 1952 קיבל רוזנברג את 2000 הלירות, מסר אותן לאלינסון, ביקש ממנו להפקידן בבנק על שם המפלגה. אולם גם העדות וגם הקבלה של בנק מזרחי לא שכנעו את שלכטר: "איני מאמין. אני מוכן להישבע לפני גרות שחורים שאין זה נכון".

עדותו של שלכטר תמסה מקום חשוב בסיכומי שני הצדדים. בעת הסיכומים נעלמו החיכוכים וההערות הידיוניות, אשר החליפו הקטיגור והסניגור. במקום זה התקיף סולומון את כהן:

"עדותו של שלכטר לא היתה לגוף העניין. היא עסקה רק בעיסקה המקורית של העבדת הכסף, אשר אינה עבירה, לדברי התביעה, ואין לה כל קשר עם האשמה". אחר הוסיף ושאל: "האם התביעה חלשה עד כדי כך שהקטיגוריה נאלצה להביא את העדים אך ורק כדי ליצור אחירה מתאימה?"

כאשר התפורר הגנאסיים ואולם בית-המשפט התרוקן, עדיין לא היה ברור אם אמנם יקבלו היועץ המשפטי, המסלגות השונות והגנאסיים את מבוקשם. היה ברור רק דבר אחד: העתונות זכתה למנה גדושה של שעשועים.

של 25 אלף דולר. ולמנוביץ נתן לנורוק חופש גמור בכל הנוגע לשימוש בכסף, העמיד רק תנאי אחד: לא לגלות את שם התווים.

שמו של ולמנוביץ היה מוכר לפנקס וקסלן: הבנקאי הגדול סיעד לישראל לא פעם, הן על-ידי הלוואות בעילום-שם והן על-ידי קניית מניותיה של חברת-החשמל. גם סיבת רצונו של ולמנוביץ לשמור על אלמוניותו היתה ידועה לשרים: על אף היותו ציוני נלהב היו ולמנוביץ קשרים מסחריים מסועפים עם מדינת ערב, ופירסום קשריו עם ישראל היה עלול להזיק לו.

לאחר משא ומתן הסכים ולמנוביץ להצעתו של נורוק לעשות את העסקה בשם ידיו אחר שלו. הידיו: ד"ר יצחק רום, תושב שווייץ, חבר הסתדרות המזרחי.

סוכן של מי?

מאוחר יותר, בנאום הסיכום שלו, הדגיש הסניגור יעקב סולומון את העובדה שהקטיגוריה לא טענה דבר וחצי-דבר נגד העבדת הכספים עצמה. בהתאם להסכם בין השרים ביצעה העבירה לא כתרומה, אלא כהשקעה. הוכר נעשה כדי לאפשר שער חליפין טוב יותר (לירה לדולר, במקום שער-התרומות של 720 פרוטה לדולר).

"אם היתה כאן עבירה", טען עורך-הדין, "הרי היא היתה בהעברת הכספים וביצירת חשבון החסום של רם. בדבר זה לא נאשם איש. אם לא נאשם איש ביצירת החשבון, אין לתבוע איש לדין גם באשמת שיחורר החשבון.

אולם סלע המחלוקת העיקרי היה מוטל דווקא במקום אחר. טען חיים כהן: "ברגע בו הועבר הכסף לידי רום, הפך באורח אוטומטי לרכוש של המזרחי, ולא היה יכול ליהנות מן הזכויות הניתנות לחשבון חסום של תושב חוץ-לארץ. הגנאסיים ידעו זאת היטב". השיב הסניגור: "רום לא היה סוכן של הסתדרות המזרחי. הוא היה נציג של ולמנוביץ".

יותר מנורוק עזר לשני הצדדים עורך-הדין כסוף-השיער יצחק שבו: מצד אחד הוא הצטיין בזכרון טוב יותר מזה של נורוק, הישב במהירות על שאלות-הבנק של כהן, אישר את המסמכים בזה אחר זה. מצד שני, הוא הודה, בעת החקירה הצולבת המהירה לא פחות של הסניגור, שהוא קיבל את כל ההוראות והאינפורמציה מנורוק, אשר נחשב בעיניו לנציגו של רום. האינפורמציה היחידה, אשר נתנו לו הגנאסיים, היתה שמו ומקומו של בית-הספר תלפיות הירושלמי, אשר בבנייתו הושקע הכסף.

כולם דרשו את המשפט. היועץ המשפטי, חיים כהן דרש איתו — מטעמים של בקשת האמת. חברי כנסת — מטעמים של תכסנות פוליטית. העיתונים — מטעמי בקשה סנסציונית. הגנאסיים עצמם דרשו את עריכת המשפט, אם כי באיחור ניכר. מוזר מאד, אך טעמיהם היו דומים לאלה של היועץ המשפטי.

הדרישה הכללית נשאה פני. ביום ה' שעבר ניצבו תת-שר הטען נעדר-החסינות, הרב ישראל שלמה רוזנברג וחבר המרכז העולמי של המזרחי, הרב יהודה אלינסון, לפני שופט השלום הראשי התלאביבי, ברוך גלעדי. הם טענו "לא אשם" כלפי שני סעיפי האשמה שהוטחו נגדם:

• הוצאת רשיון לשחרור כספים (16550 ל"י) מחשבונו החסום של ת-שב-חוץ בטענות שוא. (הקטיגוריה: הכסף היה שייך למעשה למזרחי).

• שיחורר מן האוצר 10 אחוזים של אותו חשבון, אשר הצי חיביבם, לפי חוק מלחה-החובה, להימצא בקופת-האוצר. בטענת שוא כי החשבון היה שייך ותושב חוץ-לארץ, היה פסוד בתור שכזה מן החוק הנוכח לעיל.

המתחות באולם בית-המשפט השלום עמדה בשיאה. רבני הכתבים של כל העתונים ישבו בספסלים הראשונים, רשמו כל מלה, שיגרו את החימר למערכות באמצעות שליחים. עוד בטרם סיים העד הראשון את עדותו, נשמעו מבחוץ קולותיהם של מוכרי-העתונים, שהכריזו על הכיתרות ה"סנסציוניות".

התנגדות פסיכית

שלושה ימים נמשכה החקירה המוקדמת של חמשת עדי הקטיגוריה (הסניגוריה לא הביאה כל עדים). ששירטטו תר-סיים ראשוני של הפרשה. לבסוף ישבו שני האדריכלים, חיים כהן ועורך-הדין החיפאי, יעקב סולומון, על מקומותיהם, והשופט קבע כי ביום א' הבא תינתן ההחלטה אם יועבר הדין לבית-המשפט המחוזי, או לא.

עוד בתחילת המשפט היה על חיים כהן להתגבר על התנגדותו הפאסיכית של אחד מעדיו הראשיים: הרב מרדכי נורוק. נראה בעליל כי נורוק העיד באירצון. דומה היה כי הוא לא זכר מי נתן לעורך-הדין יצחק שבו יפוי כוח לפנות לאוצר בבקשה לשיחורר הכספים.

לעומת זאת היטיב הרב הישיש לזכור את המאורעות, אשר קדמו לעיסקה הבנקאית: הוא סיפר כי מיץ לאחר אחד מביקוריו בשווייץ התקשר עם שני השרים המנוחים, דוד צבי פנקס (מזרחי) ואליעזר קסלן, סיפר להם לידיו, החתיק, הבנקאי הבינלאומי ולמנוביץ, הבטיח לו תרומה,

בו משך שנה תמימה. החלום הרשמי, שי-אשר על-ידי שתי הממשלות של ישראל והירדן: לחוג בביה"לחם את חג-המולד, שחל לפי הלוח האורתודוכסי מאוחר יותר מאשר לפי הלוח הקאתולי והפרוטסטנטי. החלום הבלתי-רשמי, שהיה ידוע לכל הנוגז עים בדבר: לצאת משך יומיים-שלושה מ-ישראל, לקפוץ לירושלים העתיקה, עמא, רמאללה ואפילו דמשק, להיפגש עם קרובי-משפחה וידידים שנתקו על-ידי גורל המל-המה לפני שש שנים.

כמה מן הבאים התקרכו לבית האוים-הקטן בדאגה נסתרת: להם לא נתנה ממש-לת הירדן אישור-כניסה. הסיבות לכך היו סחומות. אך הערכים הישראליים ניחשו (המשך מעמוד 12)

שות הרושמת את הפאטנטיים. יש כאן רק פרשה של מעילה באימון ושימוש בנוסחה סודית ביותר".

השתיקה של אנשי של לא סיעה להבי-הרה המצב. אולם דבר אחד היה ברור: רק באולם בית-המשפט יקבע אם הצליח הזכוב להפוך לפיל, ואם תעצור הרכבת בפניו, או לא.

הנכול אהבה ללא גכול

למעלה מאלפיים אורחים ישראלים, בני-הדת היוונית-אורתודוכסית ומבוצא ערבי, התקבצו ביום החמישי האחרון ליד שער מגדלבאום, ירושלים, להגשים חלום שהגו

אנשים מסויימים לפרדסנים כי החומרים שלי לא עברו בדיקת-מומחים וכי הם מויר-קים לפרי. מצד שני מסרו אותם האנשים ליבואנים בחוץ-לארץ כי חומרי מיוצרים לפי נוסחה, שנגנבה משל".

המנהל הכללי של של, יחיעם בן-אמץ, היה גלוי-לב פחות. הוא סירב ברוב אדרי-בות לדבר עם העיתונאים, אשר צבאו על משרדו, טען: "כל מה שיש לנו לומר, נאמר בבית-המשפט.

סרב למסור פרטים גם עורך-דין יצחק נוסילביץ, אשר הגיש את התביעה נגד סנצר. אולם הוא אישר ברצון כי טריונה 2, חומרי-הריסוס השנוי במחלוקת, לא יוצר לפי פאטנט של של. אמר הוא: "לו היה זה פאטנט, היתה הנוסחה ידועה לפחות לר-

אל תשלה את עצמך כי תוכל לעלות על זירת ייצור החומרים החקלאיים!"

אולם טנצר לא ויתר על שאיפותיו. הוא פתח בייצור, שלח את הצעותיו למשרד החקלאות, עבור המועצה לשחק פרדהור, אשר הכריזה על התחרות השנתית להצעות מחירים לחמרי-ריסוס.

מטע השמצה. הופעתו של טנצר בוירה החקלאית לא נעלמה מן העין: מחיר חומרי-הריסוס ירד מ-2800 ל-200 לירות הטונה. היצרן החדש הצליח להבטיח לעצמו הזמנה של 500 טונות, מתוך 2000 טונות חומרי-הריסוס, שהיו דרושות למועצה.

"מאז נפתח נגדי מטע-השמצה", סיפר טנצר בגלוי-לב, "באותה תקופה הופצו שתי שמועות סיתרות: מצד אחד סיפרו

צ'רלי הארתי-פרחי נמלט מידי החוק, אחר ששם טכס נכבד לא. אורח

נפשו של צ'רלי יוצאת למוכרת הפרח העיוורת ובכסף ידיו הוא קונה כל פרחי

כשפוגש בו ידיו המדוונר, כשהוא שיכור מומינו למסיבות הפזחות בעישון סיגאריני

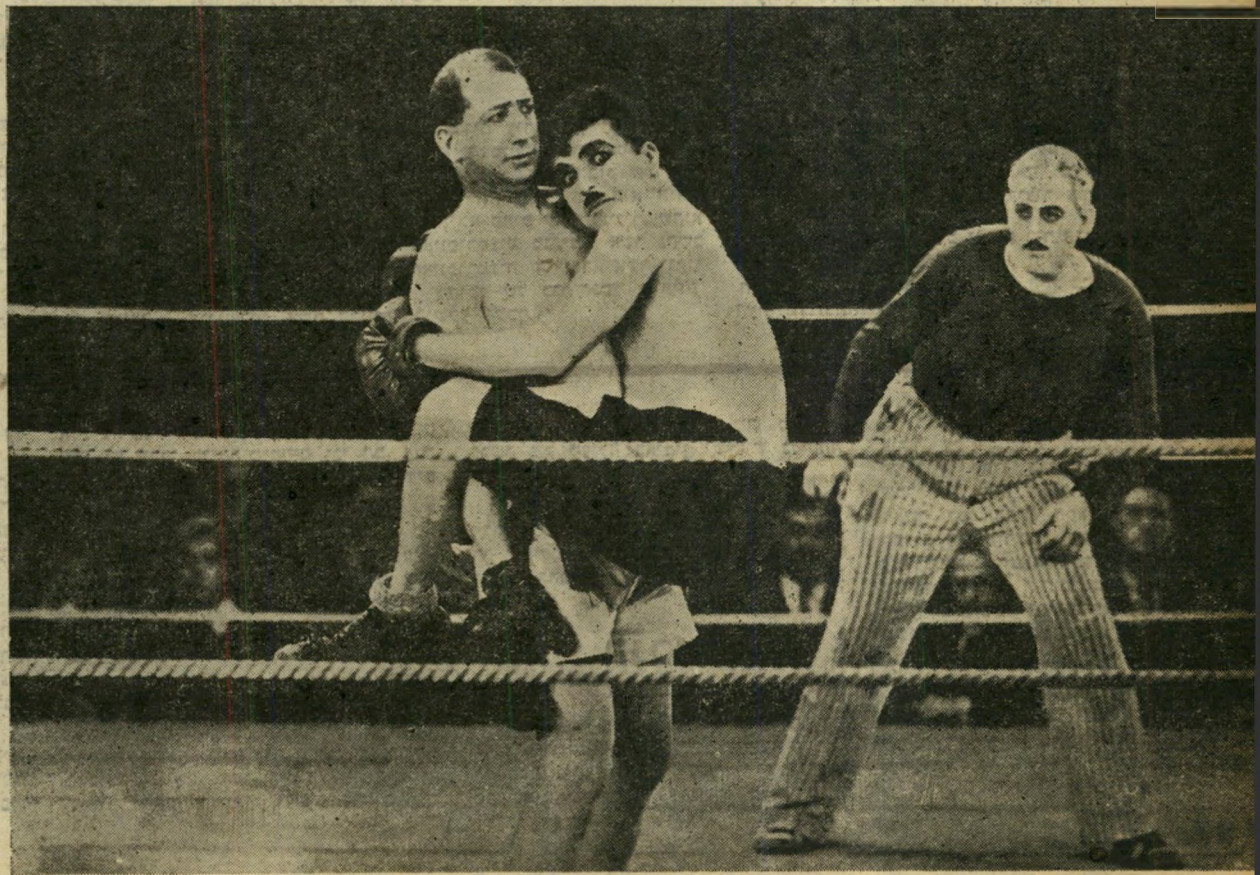

כהגיע מים עד נפש הוא מחליט לנסות כוח שערורי הסבר מפי מתאגרף כושי מפורסם

העולם הזה מציג את סרט החודש: אורות הכרך

שאינו אלא ניירות קונפאטי ולעורת נערת הפרחים העיוורת. סבון זאלף דולר. כדי לסייע לידידתו העיוורת נוסח צ'רלי את עיסוקיו הלא-מכניסים, מצטרף לשירות הנקיון העירוני (ומאכיל את חברו לעבודה סבון), מנסה את מזלו כמתאגרף (בתמונה למטה) ונעזר לבסוף באלף דולר, מתנת ידידו המליונר בשעת שיכרות. אלף הדולר פותח את כל בעיותיה של הנערה ודעיוורת (כולל רישוי באירופה) ומשיבים את צ'רלי בבית-הסוהר. כי ידידו המליונר, שהתפכח בינתים, שוב אינו זוכר את המתנה, מאשים אותו כגנבה. מן העשיר לעני. צ'רלי, הנוטל מן העשיר עבור העני, מן הבריא עבור החולה, לא מעוניין בתוצאה הסופית של מעשיו. כבכל כרטיסו, כן גם באורות הכרך, מתרכז הוא בתהליכים העושים את גיבורי הכרט למאושרים: את הידידות השיכורה שרוחש לו המליונר מצד אחד ואת האהבה הרכה שהוא הוגה לנערת הפרחים מצד שני.

לפני 24 שנה החליט צ'רלי צ'פלין לצאת בסרטו הקולי הראשון. אולם לא איש כצ'רלי, הארתי-פרחי המשופם, חובש המגבעת, נושא המקל ונועל הנעליים-הגדולות-תמיד, ייכנע לאופנה הכללית. הקול של אורות הכרך איננו קולו של צ'רלי וגיבורי הסרט האחרים הקול היא רבוסיקה המלווה את תעלולי צ'רלי בכרך הגדול. מן הרגע בו מתעורר צ'רלי בורעות האנדרטה העירונית, מעליה מיטר הליט, עד השנייה בה מזהה אותו נערת הפרחים העיוורת שהתפקחה, זורה הוא את תעלוליו על ימין ועל שמאל. אחר שהצליח להמלט מן האנדרטה (ושימרי החוק) שנועה את חרבה כמושב מכנסיו, הוא מציל מהתאבדות מליונר שמאס בחייו. ידידות הנצח עם המליונר השיכור, המופרעת-מדי פעם עלידי התפכחותו מיינו, מביאה את צ'רלי למסיבות הוללים (תמונה למעלה). לארוחת חגיגות (בהן הוא איכל אטריות ספגהטי ארוכות-איניקן

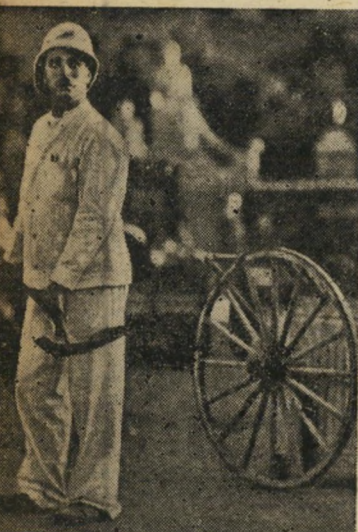
יד לזון מתחת לגשר ופגוש במליונר לא מציל אחרי שחלה מנסה להתאבד. המליונר, מביא את צ'רלי לביתו הארמוני, מאכילו, משקו ומלבישו למורת רוחו של המשרת הרואה בעין רעה את ההתיידות. ונחים על מדרגות הבית, עוברת הנערה העיוורת.

לאחר מכן הוא נפגש עמה לעתים מזומנות, מנהל עמה שיחות לביאליזם המגדילות את ידידותם התמה. לבסוף מוזמן צ'רלי לבית נערת המרחים העיוורת, מביא לה פירות, מזונות ודברי מתיקה, עוזר לה בעבודותיה. מחוץ לבית הנערה נשאר צ'רלי במקורם ארחי-פחחי, נושא לעג נערי הרחוב.

מסיבות אלה מצטיינות בזריחה אינסופית של מאכלי-מלכים ומזונות פשוטים, החופפים לזרא לצ'רלי הבולעם ובוועם, עד שקץ בהם. אין צ'רלי רגיל להופעות האומנום שלאחר הארוחה והוא מנסה להציל רקדנית מופת-לנכוכו מביןזונה המתעלל בה ללא סיבה. רעב לסינאר וזלתו. המושלך

התאגרפות, מקבל הכושי, מדגים קץ לקרירה האגרופנית הצעירה. חביגים ודברכן. השם, כמעט, דבר בורה מתגדה צ'רלי כמשתמט אמיץ הנלחם בריג שומה, אך המוצא לבסוף חצימת. שטרם נואש כליה, מנסה בוחו כאוסף-אשפה.

במדינה

(המשך מעמוד 9)

אותן : מודיעים בשרות הירדן, החיים בנצ' רח. הלשינו עליהם שהסתובבו יתר מדי בחברת יהודים, הינם חשודים בריגול לטובת ישראל. אמר ערבי ממורמר : "מה אני אעשה? עם מי אני אעשה עסקים, אם לא עם היהודים?"

נשואין בעזרת בא-כוח. מודאגים יותר מכולם היה קומץ אנשים שחלומם היה חשוב יותר מכל חלום אחר : חלום האהבה. כי המלחמה, והמלחמה-למחצה ש-באה בעקבותיה, הרסו את אושרם של זוגות רבים, שנשאר מפולגים משני עברי הגבול. על רקע זה התחוללו טרגדיות רבות.

אופייני לקומץ זה היה משאל לחם. לפני מלחמת תש"ח נשא אחיו אשה, ולפי מסורת עתיקה נקבע שהוא עצמו ינשא לאשה את אחותה של גיסתו. אולם המלחמה עיכבה את הביצוע : משפחת האשה ברחת.

בשבוע שעבר הגיע משאל לירושלים הי-עתיקה, שם כבר חיכתה לו ארוסתו. השניים נישאו מיד, בילו יחד שני לילות של אושר. אחרי כן נפרדו, הגבר חזר לישראל, האשה נשארה מעבר לגבול. עתה מטפל מישאל לחם בהשגת רשון-כניסה לאשתו, במסגרת איחוד המשפחות.

דומה היה גורלו של פרנצ'ס סמאען, צעיר קאתולי מנצרת, שארוסתו נשארה מעבר לגבול. משאלתו הגיעה עד לנציג הוואר-קאן בארץ, מונסיניור וארגאני, שפטר את הבעיה : הוא פקד לערוך טקס-נשואין כפול באמצעות בא-כוח, משני עברי הגבול. אחרי שסמאען קיבל את תעודת-הנשואין, הגיש בקשה להכנסת אשתו היפהפיה לארץ. ביתניים יכול היה בחודש שעבר לבלות עמה כמה ימים כבעל ואשה. כך חגג הוא את חגיגתו.

טרגדיה גרחבית

בן הקאתולים שחזרו מירושלים העתיקה אחרי חג המולד הקאתולי (ראה לעיל) לא היה איש כה מאושר כמו כפרי מפרעם בשם עבוד. הוא חזר שיכור מירדן, שילם בנדיבות את המכס הישראלי העצום שנדרש ממנו עבור כמה סירות שקנה שם («אתם מר נה עניה, קח את כל הכסף שלי!») העבר בקבוק ערק, תוצרת רמאללה, בין שכניו. כשהגיע לנצרת פתח בצעקה גדולה : «ג.בו לי בקבוק יין!»

לשמחה רבה זו גרמה טרגדיה גרחבית. תחילתה היתה ברגע בו התאהב בנו של עבוד, לפני שמונה שנים, בצעירה חיפאית, בת-דודו יפה שברחה בחיפה ללבנון עם פרוץ המלחמה. מאז נותק הקשר : כל מא-מצו של הבן להחזיר את בת-דודו-ארוסתו לארץ עלו בתוהו. ממשלת ישראל סירבה.

משולש משפחתי. כשנואש האב מל-השיא את בנו הצעיר לבת-הדודה, נזכר בבנו הבכור, שברח בימי המלחמה, ממלא עתה תפקיד בחברת הנפט של כוויית. הוא הריץ איגרת לבן זה, דרש ממנו לשאת לאשה את בת-הדודו, במקום אחיו. אולם האב סירב. אמנם מצאה בת-הדודו חן גם בעיניו, אך הוא לא רצה להכאיב לאחיו. «אם אחי לא יסכים», השיב, «לא אתחתן».

האב פנה אל הבישוף ג'ורג' חכים, ביקש ממנו להשפיע על הבן הצעיר הסורר, המע-מיד את האהבה מעל לצו המשפחה. הבישוף דיבר אל לב הצעיר. לבסוף נכנע הלה. בלב שבור כתב מכתב לאחיו, ביקש אותו לשאת את הצעירה.

בשבוע שעבר נפגשו שלושה : האב, הגיע מישראל לירושלים העתיקה, האח שהגיע מכחיית ובת-הדודו שבאה מביירות. הנשואין התקיימו לפי כל חוקי הדת. נעדר מן ה-שמחה : הבן הצעיר שנשאר בשפרעם, כשי-בליבו שנאה עיוורת לכל גבול בעולם.

ים

חוליה נוספת

בשבוע שעבר הסתיים שלב נוסף בתה-ליך ההתקרבות הישראלית-אסיאתית: א/ק אתרוג חזרה לבסיסה בחיפה, לאחר שהפ-ליגה מסביב לאפריקה, הגיעה, זו הפעם הראשונה בתולדות הצי הישראלי, לבורמה הרחוקה.

הבורמים לא זילזלו בערך המאורע, קיב-ו

בו נערך הטקס האחד בין הנבר ואשה הממלאה באופן סמלי את תפקיד הכלה, טקס מקביל שני בין הכלה ונבר הממלא באופן סמלי את תפקיד החתן.

המכון העברי להוראה והשכלה בירושלים המכונים הבריטיים להנדסה ולמדעי המסחר

אנו שמחים להודיע לקהל הנכבד על הוצאתה לאור של המהדורה המחודשת והנרחבת של המודיק המקצועי:

«השכלה בלרית»

המכיל פרטים מלאים על הקורסים החדשים בענף זה ובכללם הכנה ל:

בחינות מוקדמות **בחינות בגרות**
לנבחנים חיצוניים

כחלוצי שיטת ההוראה בכתב בארץ ותודות ל-25 שנות הנסיון המקצועי בהוראה העומדות לזכותם של המכונים, יש לאל ידנו להכשיר כראוי ולהבטיח את הצלחתך המלאה בבחינות הגמר. הנערכות מטעם מחלקת החנוך.

נוער עובד, חייל, חבר קבוץ, פקיד וכל השואף להשלים את השכלתו התיכונית או להרחיב את אפקי השכלתו בפרק זמן קצר ובתנאים נוחים יפנה בהקדם לקבלת פרטים מלאים והמדריך הנ"ל

אשר יסופק חנם וללא כל התחייבות.

בו בבו עם הכשרת תלמידים בהשכלה כללית מתמחים המכונים בהגשת הכשרה מקצועית בכל ענפי הנדסה והמסחר. מודיק מקצועי רב-ערך יסופק לכל המעוניין בשטחים אלה:

«הזדמנויות במסחר»
נוקטנות, מסחר, בקורת, כלכלה, מס הכנסה, קואופרציה ועוד.

«הזדמנויות במהנדסות»
בנין מכונות, שרטוט, חשמל, רדיו, מתמטיקה, מדעי הטבע ועוד

נא לשלוח לי את המודיק חנם ב-
שמי _____
כתבתי _____
ה 210

סנה, כתוב או שלח את התלוש אל אחד ממשרדינו בערים הגדולות: **ירושלים** רח' בני-הודו 2, ת.ד. 1259 **תל-אביב** שדר' רוטשילד 15 **חיפה** רח' הבנקים 5 **נתניה** רח' הרצל 19

מצקין

ושות בע"מ

— נוסד בשנת 1930 —

חוגגים את יובל ה-25 לקיומם ומכריזים על שנת 1955

כשנת יובל

לציון היובל ולמען לתת לקהל הרחב את האפשרות להנות ממאורע זה החליטה החברה על סדרה של

הצעות יובל מפתיעות

אשר תתרמנה בעתונות מדי פעם בפעם

מניחת יובל מיזחדת בהנחה של 25%

חיפה רח' הרצל 37

תל-אביב רח' נחלת בנימין 44 רחוב אלנבי 74

טעמו את המרק המשובח ביותר

מרק בשר מלכה דה נוקס

במחירי פיתוח הדפסה והגדלת תמונות צילום

20% הנחה

לרגל יובל 10 שנים

החל מ-20.12.54 עד 20.1.55

למצלמות ומסריטות חלקי וחמרי צילום

הנחות גדולות

מטרופוט

18 רח' אלנבי ת"א, טל. 66778

אויבי הנוער

מחלות חמין מציעתן ורפויין

מאת הר"ר זירמן

יהודית

מומחית לחרחקת שערת

רח' ביאליק 17, ת"א, טל. 66402

חברות הסקרין, שסיפקו מצרכים לכל דור רש. המורת העודות. התגובה המהירה של חברות הסקרין לא הפתיעה איש. היה ברור כי התעלמות הממ"שלה מקיומן עוררה בהן חששות כבדים. אמר השבוע אחד ממהלי החברות: "יתכן מאד שהמשלה תנסה לחסל אותנו, כדי להגדיל את הכנסות הדואר.

דרכי אדם

שלוש נשים במים

במשרדי חברת התעופה סוויסאייר בחינה שרה אחירה של קוצר-רוח: מנהל המשרד ביקש מן הנוסעים להתאור בסבלנות למשך דקות מספר. עד שיגיעו שתי נוסעות נוסות. שתי הנוסעות היו ציוניות לעזוב את המקום מיד, לפי הוראת מחלקת הדרכונים לבסוף הגיעו שתי הנוסעות: ריבה חמ"ל לאנסקיה ונחה שטינומן. היו אלו שתי זקנות לבושות בגדי צמר חמים וחבושות סודריצמר. הן עמדו לעלות לישראל.

הנסיעה באה לריבה כהפתעה. באחד הימים, בשובה מבית-המרחק, בו עבדה על אף גילה הקשיש, מצאה בבית מכתב עטור בחותמת ממשלתית: רשות לעזוב את שטח ברית-המוצות. היא לא ידעה שבתה, היו שבת בישראל, כתבה מכתב אישי-ספונסאני

לו את פני הימאים, דוברי השפה המורה במסיבות אינ-סופיות, גילו מידה גדושה של אהבת ישראל. ספר אפרה מלאכי (30) רבי-חובלה של אתרוג: "העתונאים הבורמים שעלו על האניה התאהבו בנו ממבט ראשון, אבל עוד יותר התאהבו במצות שלי. הם מיששו אותי, העבירו אותי מיד ליד, לבסוף העלימו אותי."

העתונאים לא היו היחידים שביקרו באתרוג חורה לבטיסה בחיפה, לאחר שהם רבי-חובל יפאני, שהרגיש את עצמו בודד: הבורמים לא שכחו עדיין את הכיבוש הישרוני, והימאים הבריטיים והאמריקאים סירבו להתיידד עם רבי-חובל "צבעוני". היפאני התפל מן הסדרים באתרוג, הזמין את המאים הישראליים לבקר באיתו, אולם הביקור לא יצא לפועל: אתרוג הפליגה לזרחה כבר למחרת היום, השאירה מאחוריה חוליה נוספת בשלשלת הגמלים, שנכבשו על-ידי צה"ס-חר הישראלי.

המשק

הגזיזה נמשכה

פקידי משרד המסחר והתעשייה התכוונו בשבוע שעבר לפעולה נמרצת. הם ידעו כי העלאה המחירים החדשה במספרות ובמבצעות עלולה לחולל סערה בין אזרחי ישראל.

עתונאי סאמט ועודות ס.ס.ס.ר. ריבה לצורך אכונה

למראש קלמנטי הפרימוביץ חרושילוב, מסרה לו כי היא מסוגלת לטפל כהלכה באמה הזקנה, המתגוררת במינסק, רוסיה הלבנה ביקשה ממנו להניח לאם לעלות. לעומת זאת לא הפתעה נחה כלל. נסיעתה לשראל באה בעקבות משאומתן ממושך. היו לה שני בנים בבסאראביה ושלושה בנים בישראל, והיא לא יכלה להחליט אצל מי מהם לישב. אולם לבסוף גבר עליה הרגש הדתי, הביא אותה לדי החלטה איתנה: לבלות שארית ימיה בארץ האבת.

עוד נוסעת אחת. נציג הסוכות היה ידיה בחינה שמח מאד בהיודע לו כי בין נוסעי המטוס יש גם עתונאי. הוא פנה אל שני סגמנט, ביקש ממנו לטפל בשתי העולות עד בואן ללוד.

כאשר הגיע המטוס לרומא, הורגש קוצר רוח גם שם. אל הנוסעים היתה צריכה להצטרף עוד נוסעת אחת: כוכבת הקול נוצ סילבאנה פאמפאניני (העולם הזה 898). הרעב הציק לשהי העולות יותר מכל: הן סירבו לגעת במעדנים שהוגשו להן, מחשש שאין הם כשרים, התקימו רק על לחם ותה. הן ישבו יחד וסאמט טיפל בהן מדי פעם בפעם. הוא עצמו בילה את מרבית הזמן בחברת פאמפאניני. השחקנית התעניינה בשתי הזקנות, שוחחה איתן באמצעות ידי עתונאי, שחירגם את דבריה מצרפתית לאידיש. בין שלוש הנשים התפתחה ידידות.

אולם כאשר ירדו העולות מן המטוס בלוד, פינתה הידידות את מקומה לאכזבה. הן ראו את העתונאים והצלמים שהצטופפו בפתח המטוס, חשבו שישראל מקבלת את פניהן בשימחה. האמת האפורה הובררה להן רק לאחר שהסביר סאמט כי קבלת הפנים נערכה לכבוד האיטלקיה היפהפיה. קוצר-הרוח ששרר בחנה ורומא דבק גם בלוד: המברק שנשלח לארץ לא הגיע במידעו, ושתי הזקנות ישבו בשדה-התעופה שעות רבות עד אשר נמצאו בניהן ובאו לקחתן. ריבה נסעה ליפו ונחה לראשון לציון. סילבאנה נסעה לירושלים.

ראל הנוקקים, רוכם ככולם, לשני שירותים חיוניים אלה, החליטו לבטל את העלאה בכל מחיר. תת שר המסחר והתעשייה, ולמן סוזאיב הודיע כי המשרד לא יסבול הפקעת מחירים זו, איים בהטלת פיקוח ממשלתי על המכסות והמספרות, הטיל על המפקח על המחירים להכין צו "אל תשלם יותר". הצו הוכן, אך לא זכה לראות אור. כי לצידם של הכובסים והספרים הניצבו בנייה כרית חזקים: מרכז בעלי-המלאכה והתאחדות-הטוחחים, שחששו כי חידוש הפיקוח הממשלתי על שירותים חיוניים עלול להתחמק מסוכן.

השבוע נשא הלחץ את פרוו המרי. משרד המסחר והתעשייה גנז את צו הפיקוח, הסביר בנימה התנצלות: "אין תועלת בחידוש פיקוחים במגמה ליצב את המחירים כל עוד מיקר האוצר את רמת-החיים על-די מסי עקיפין". בעלי המכסות והמספרות נשמו לרוחיהם, הוסיפו לגנוז את ארנקי האזרחים וכסחוט אותם ללא סחז.

הגירים הנשכח

נוסף על תפקידי הרגילים של הדואר הישראלי — גישור בין ארצות וישובים שונים וסימוק דרישותיהם של הבולאים — נהגלה השבוע תפקיד חדש: שיקוף מצבי התזונה בארץ.

התפקיד החדש נתגלה על ידי שר הדואר, ד"ר יוסף בורג, שסקר את פעולות משרדו, הכריז כי מצב התזונה השתפר מאד. ההוצאה לכך: בשנת 1952 הגיעו לארץ 820 אלף חבילות מזון. בשנת 1953 ירד מספר החבילות ל-600 אלף, ואילו בשנת 1954 הוסיף לרדת עד 360 אלף.

בניגוד לגילויים סטטיסטיים אחרים של ממשלת ישראל נתקל גילוי זה של הדואר בתגובה כמעט מידית. המגיבים, בעלי חניית הסקרין בארץ מיהרו לתקן את חישוביו של בורג: הירידה במספר חבילות המזון שהגיעו לארץ בדואר לא באה כתוצאה משיפור מצב התזונה, אלא כתוצאה מסעולת

פך, הוא פער אח פו המשופם, פלט מביל של קללות עסיסיות.

חמתו של תופיק ארסלאן בערה ב. היה עליו לנקום את נקמת כבודו הפצוע — בכל מחיר. הוא שקף את בן לוחיתו המתמיד — אקדח שחור-מבריק — שלח כדור לעבר עולבר.

אולם כאן נתקל ארסלאן בתגובה בלתי צפויה: אחמד השתרע על המדרכה, שלף אף הוא אקדח, פלט שתי יריות, מכל שי: לב לעשרות תעוברים ושבים. על המדרכה המאפירה צצו כתמים קטנים-אדומים: אחד הכדורים שרט את כתפו של תופיק.

אפשר שחילופי הירות הו נמשכים, אי לולא התערבה משטרת ביירות, הסטיקה אז הורקרב האבירי. אחמד נעצר, הועבר לתח: נתחמשטרה. ארסלאן הועבר רק לבית ההולים: קציני משטרת ביירות הכירו את אביו ואת תומכו הדיוז מ, זכרו היטב את אשר אירע כאשר העזו הסורים לעצור שני ייב מבניו של השולטאן הרוויזי אל-אטרש (העולם הזה 850).

סעודיה

איכוף נאיף הניאף

בין רבבות הסטודנטים של אוניברסיטת קליפורניה מצויים כ-3000 סטודנטים זרים. שני הגושים הגדולים בין הסטודנטים הזרים: הערבים (400 איש) והישראלים (200). בין יוצאי שמונה ארצות ערב לבין הישראלים לא שוררת ידידות יתירה, אם כי הם נפגשים

האמיר נאיף (כורע מימין). צעירה מישראל

לעתים. כפי שקרה החודש, בנשף החורף הגדול והמפואר של ארגון הסטודנטים הזרים בלוס אנג'לס.

הנשף הצטיין לא רק בגודלו ובפארו אלא גם באורח-הכבוד שלו: אמיר נאיף, אחי מלך סעודיה, סעוד, ומפקד משמר המלך, המטייר בארצות-הברית. דבר זה לא מצא חן בעיני זוג סטודנטים ישראלים, עמוס גלאי (28), הלומד שימור-קרקע ותמר גלאי (23), הלומדת הוראת ילדים קשרי-נוף. תמר החליטה לחנך את נאיף, שהתנהג ברברנות, נאף בעיניו אחר כל סטודנטית שעברה באולם. דרך אגב, קצת שכנים. מוטרף תמר דו"ח על אילוף נאיף הנואף, במכתב לביתה: "...מאחר שראינו שהוא יותר מדי מכוסט מהכבוד שחולקים לו (ובעיקר מרי קודריהבטן של העקרונות הערביות) החלטנו להעיב את מצב רוחו."

הגלאים, תוככי השחמט, תוכנו מהלך פיקח, העמידו פנים כאילו ההובי שלהם הוא איסוף אוטוגרפים: "עמוס ואני ניגשנו אליו (אל נאיף) וביקשנו את האוטוגרף שלו. הדבר התניף מאד לאמיר. מייד חתם ואף לחץ את ידו של עמוס בחמימות יתירה.

ואו באה המכה. עמוס (הדובר שש לשר נוח) אמר לו בערבית: "דרך אגב, אני קצת שכנים, אנו ממדינת ישראל!" האמיר ושומרי ראשו החתירו וכשקולו ריעד מועם חזר ושאל מספר פעמים: "מה? מישראל?" ורצה לחטוף את האוטוגרף מעמוס.

הגלאים לא הסתפקו בתעלול זה, חלמי על סיבוב שני. סימיה תמר את מכתבה: "אתם יכולים למסור זאת לעיתון. נקחה שבוכות זה (חתמת האוטוגרף לישראלים) יוכל נאיף עונש מוות בארצו."

מאחר רי אחיו, המלך סעוד, חובש הכפיה הלכנה, בתפילת אוכרה לאביהם, איביר-סעוד.

לבנון

עצה מביירות

כשמופיע עתון חדש במרחב, עולה מיד גל ניהושי: מי נתן את הכסף? גורלו של ערב-יוויק, שבועון אנגלי במתכונת הדומה לזו של העולם הזה, לא היה שונה. ברוב ערי המרחב דגרו פרשנים על העמודים.

המלאכה לא הייתה קשה ביותר. ערב-יוויק ביקש את ברכת אללה לחברות הפט הגדולות, דבר שפתח פתח להנחה שהוא מקבל כסף מאינטרסים כלכליים בריטיים. והוא הייל בהתמדה את מנה גיה של מפלגה אחת: החפזנה הסוציאליסטית הסורית, שהיא ארגון פאשיסטי-למחצה, הפועל בסוריה ובלבנון.

סוף לחלום. החודש פירסם העתון ה- ביירותי סידרה של ראיונות מיוחדים עם איש הקרוב לחוג זה: אמיל בוסטאני, פקט מחיפה (העולם הזה 899) שעלה לגדולה בלבנון. סידרה זו הגיעה לשיאה כשהודיע בוסטאני מה דעתו על בעית ישראל.

לדעתו של מי שהיה ממנהלי נמל חיפה, פרצה מלחמת תשי"ח בצורה פשוטה: הישי ראלים הפרו את החלטות אר"ם, גירשו את ערביי ישראל וס רבו לשלם פיצויים. ואמרי הכל עוד היתה להם החכמה להכריז קבל עם ועולם על רצונם בשלום. ואילו הערבים הסטשים נשארו כאילו מחרחררי-המלחמה.

בוסטאני מציע להתחכם עליהם: הגיעה השעה, לדעתו, שגם הערבים יסכימו לעשות שלום עם ישראל. אין טעם לחלום את זרי-

בנק הדואר

חסכוניות:

חשבונות חסכון נפתחים למבוגר ולקטין.

מקבלים הפקדות בכל בתי הדואר בארץ. קיימים סדורים נוחים להוצאת כספים ע"י בעל חשבון בכל בתי הדואר בארץ. הבנק משלם רבית בשעור 2% על חשבונות אפשר לחסוך בסכומים קטנים באמצעות כולי חסכון הנמכרים בכל בתי הדואר.

בית הדואר הקרוב יספק לך כל אינפורמציה נוספת

חסוך היום - תהנה מחר

סילוקים:

תשלומים ע"י בעל חשבון לשאינו בעל חשבון. העכרות חיגם מבעל חשבון לבעל חשבון. קבלת כספים ותשלומים לבעלי חשבון בכל בתי הדואר בארץ.

עסקאות בבנק הדואר פטורות מעם בולים

לתועלתך ולנוחיותך פתח חשבון בבנק הדואר

אם כן המורה לרקודים סמי ילמור: א. כשיטה מרויכת ומועילה. ב. לימוד עצמי ע"י הספר של סמי, כדי להשיג את הספר: שלח 1.250 ל"י ע"י הדואר לשדרות קרן קיימת 26, תל-אביב, טלפון 23309 ובדואר החוזר תקבל את הספר.

ללמוד ריקודים סלוניים?

BARLETTE

רצונך בשיער חזק ויפה

השתמש במברשת

המפיץ: חיים בייך רח' כפר גלעדי 1 תל-אביב טלפון 5750

הגיעו

מכונות הישוב חדשות ל-4 פעולות

ORIGINAL - ODHNER

למכירה בלירות ישראליות

נא לרשום את המספר החדש של הטלפון שלי 5-0-3-2

בלמות. ת. א. אלוני 111

ציור

שעון השמש של ירושלים

(ראה שער)

כשנולד יוסי שטרן בכפר יערים הונגרי נידח לא תאר לעצמו איש כי הוא יהיה כעבור שלושים שנה ציירה של ירושלים. הרבה יותר התקבל על הדעת כי ילך בדרכי אביו, פנדקאי הכסר וימונוג לכפרים יין טוקי וביקאור (דם השור), על שם צבעם האדום של ענבי היין הגדולות. אפשרות אחרת הייתה לא מוד מקצוע היערנות, כפי שעשו שלושה מתוך חמישה אחיו, שהפכו ליערנים ממשלתיים.

במקום זה כיכר יוסי להקשיב למנגינות הכינור הצועניות שליוו את רוקדי הצאדאש (שניים ימינה, שניים שמאלה), ולסיפורי זקנות הכפר, שהיו שוכרות את אולם הפונדק למשך ערבי החורף הארוכים, מורסת את נוצות האווים ואוספות אותן למיניו שמר כות, כשהן מספרות אגדות על סגנונות כאלה על רוזיה שנונה, הרובינהוד ההינדי גרי, שפעל לפני מאות שנים רבות, באותו אזור.

את נסיונותיו האומנותיות גילה יוסי לא רק בהקשבה לצלילי כינור עצובים ולסיפורי זקנות הסרות-שיניים. באחת הכיתות הנמריות של בית-הספר היסודי קיבל ממנו מורה הכפר — במקום חיבור על החיור, בהמת הבית — ה סטוריה מצויירת שתמנתה ה ראשונה — הלידה של גור חיור והאח רונה — עלייתו, כקתל-חיור, על שוחן איכר.

דייג בדנובה. קריירה ציירת זו הופסקה עם מותו של אביו. דודו, סוחר בגדי איש בודפשט, החליט לעשות מהיתום בן אדם מן היישוב, הביא אותו לבודפשט, ביקש לגדלו כבעל מקצוע של-משל. יוסי כיכר את החיי המהטיים של פאראנץ מולנה. הוא הרבה לשוטט ברחובות עם חבריו לגיל, לדוג בדנובה הלא-כיליך כחולה.

דייג הנעלים הבלות נמאס על יוסי עוד לפני הגיעו לגיל 15. הוא החליט להרחיב את שטח המדגה, ביקש להעפיל לארץ-ישראל. הוא עבר מחנות יהודית אחת לשנייה, קבץ על די 150 לירות. תמורת סכום זה הורשה לעלות על אוניית-סחם תורכית שוכים זכריה. שעשתה את דרכה, בששה חודשים ארוכים עזר נקץ. לאורך הדנובה, חופי הים השחור והים התיכון. יוסי לא היה הנוסע הבשעמב היחיד בזכריה. מעפיל אחר על אותה אוניית-סחם: צער בשם דוב גרונה.

בקה המסע חיכה, כרגיל במקרים אלה, הצי הבריטי. אלפים נוסעי זכריה הועברו לעתלית. מנה המעצר מהוה למעטלים, היוחקו בו שבועות מספר. יוסי שוב השי-תעמם, נזכר בעיסוקו החביב מאו, חזר לצייר. חבריו למעצר הפכו את ציוריו לעסק מכניס. יוסי היה מצויר את הציורים על שברי עץ וחבריו היו שורפים מהם. בעזרת זכוכית מגדלת ושמש ארצישראלית לוהטת, מיכרות שנחטפו עלידי השומרים הבריטיים. חלקו של יוסי בעסק: מנת חלה תמורת כל ציור.

טבכ בראש-פינה. את שלוש השנים הבאות בילה יוסי באוסף טבכ בשדות ראש-פינה (מחמש עד עשר בבווק). כפועל פרנס בראשון-לציון, כפועל בניין במחנות הצבא הבריטי. עיסוקו אלה לא מצאו חן מיוחד בעיני אכד ממכריו, שראה ליוסי עתיד יותר מבטיח מאשר הקמת חרי שירות במחנה הואדי סראר. כשהתנבב אותו מכר לפלוגת הקומנדו, לקח את כל הסכונותיו (בתוספת מענק ההתגייסות שלו), שהסתכמו במאתים לירות, שלח את יוסי ללמוד בבצלאל הירושלמי.

מאתים הלירות ועבודה כמדריך במגרשי משחקים אפשרו ליוסי לסיים את לימודיו בהצטיינות במחזור של צעירים מצטיינים. ביניהם: אביגדור אריכא, נפתלי כום, משה סמיר.

יוסי, שהתמחה בבצלאל כגרפיקאי, הפך עד מהרה לציירה של ירושלים, כשם ששרגא וייל הוא ציירם של הקיבוצים. הוא התאהב עד תום בהרי ירושלים, ברוח הקריירה המ-נשבת תדירות ברחובותיה, בעתיקותיה.

חיוך בירושלים. עד מהרה הוכיח יוסי ביתר שאח את ירושלימותו. כשהקיף המצור של אביב 1948 את ירושלים היה זה הוא שקישט את רחובותיה בפלקטים שמ-חיים על נושאים עצובים («חסוך מים!»), אם נוכחותן ברחובות הכרחית (!). בעיתון המגזן הירושלמי תאר יוסי, נחום גוטמן הצעיר,

את הלוחם העברי העליז-המיד ואופטימי תמיד, האמיץ-לא-חת.

מבקר אחד נודדו, השווה את יוסי לשעון השמש של פומפיי, הנושא את הכתובת «שעון זה מראה רק את שעות האור». הסי-כימה עם אותו מבקר אם של פצוע מלחמה ירושלמי. כתבה היא ליוסי: «החוך הרא-שון על פני בני הופיע כשראה את ציורך בעיתון המגזן».

ציוריו הריאליסטיים, בעלי ההומור הקל, אך חסרי כל הפרוה, של יוסי הקנו לו את ההצלחה הגדולה של שני ספרי המלחמה והצבא שלו, בניוס מלא (200 ציורים) ובאהגי הנדניט, עשו אותו לאחד האילוסטרטורים המבוקשים בארץ.

יוסי שטרן, לו העבודה השעשוע היחיד,

ציור שטרן וציוריו

בבודפשט: נעליים ישנות, צפרדע מקורקת ו-150 לירות

יאר שטרן), שהצליח להוכיח כי אינו שטר-נסט ואף לא אצלניק, שוחרר אמנם כעבור חודשיים, אך רק אחר שקישט את קירות חדר-האוכל של מחנה המעצר, לקראת פסח ולקראת ביקורם של מפקדים בריטיים. גבו-הים, בקישוטי הגור, פסח.

טירוף בלונדון. לא לחינם שומר דון קישוט מצויר על דלת דירתו הדר-חודית של יוסי, המשקיפה על עמק המצלבה הירוד שלמי, לעבר הרי בתלחם וכרמי הזיתים שלהם. כי יוסי שטרן נקרע בין היעוד למלא-כה. הוא רוצה ליצור יותר מאשר אמנות שעשוע, משחק לעיניים ותערוכת צירות וצבע. ואת הכיוון הבין נתנה לו השנה בלונדון כשהתלבט בין טרוף הסגנונות לר-דיפה אחר הפרסומת, התוקפת את הצייר בחוף-לארץ. הוא מצא לעצמו הצדקה סו-פית להמשיך לעשות ככל העולה על רוחו.

ועל רוחו של שטרן («ההובי שלי זה החיי-») עולה קודם כל לתור בארץ, כפי שעשה אלילו חלט (עלי עשב) ח טמן בארצו הוא, לחפש את החומר הגולמי לציוריו. את מוכר הפלאפל ואת מוכר הנפט, את סימא נושא המטאטאים ואת מוכר משקפי השמש, את המכסבה התימנית ואת הסבל הרוכבי. ומעל לכל את הנוף ואת הרחוב (אומר יוסי): «רחובות וכבישים הם עורקי העולם!»

תערוכה בתל-אביב. אך מעל לכל רוצה יוסי שטרן לצייר, דבר שהוא עושה, ללא הרף, ועל-פירוב בדידתו המקושטת בשני תריסרי ציורים, כשהוא ישוב לשולחן העבודה של-הגדוש מכחולים, צבעים, עפי-רות מחודדים ומחכים.

שטרן, העובד לכל היותר חצי יום על ציור (אחר שהכין סקיצה ראשונה של הציור הוך עשר, חמש עשרה דקות), משתמש לרשומיו בעט טעון טוש, לציוריו בצבעי מים. ואת הרשומים והציורים גם יחד הוא ממלא חיובים (אומר הוא): «הסיסמה היא — «הרבץ חיוך!»), כפי שיכלו להיווכח השבוע מבקר מקרא סטודיו התל-אביבי, שצפו כ-25 תמונותו בתערוכתו הראשונה זה אר-בע שנים.

אחר שלושת שבועות התערוכה מתכונן יוסי לארוז את חפציו ולחזור לירושלימה ל-עיסוקו המשולש — עבודה, ספרים וספורט. אומר הצייר גבה הקומה, חום השיער ובעל הפנים העליונים-תמיד, השוחה מדי יום (בחורף ובקיץ) את ברכת ימקא הירושלמית שלושים פעם לאורכה: «אני עוסק בכל ספורט — בהתלהבות, אבל גרוע».

לגמרי לא גרועה יכולה ריקודו של שטרן. אומרים עליו חבריו: «יוסי צריך לרקוד ששה קילומטר עד שהוא מגיש כטוב». שטרן מודה כנטייה זו, אוהב במיוחד פס-דובלה (מגזיר אותה שטרן): «הולכים כל הזמן».

יותר מכל מבכר יוסי לבלות עם עצמו («כשאני נכנס לבאר — זה להמין כום חלב»). לצייר ולקרוא בארבע הלשונות (עב-רית, הונגרית, אנגלית וגרמנית) בהן הוא שולט. שטרן המרבה לקרוא שירה (מרחל עד ויון הצרפתי) מרבה גם לעיין בתנ"ך (בתרגום הונגרי). במיוחד נתונה חיבתו לספר קוהלת. אחר הכל היה זה קוהלת בן דוד שאמר את הצד הראשון לכל צייר ואוהב ציור: «לא תשב עין לראות».

* עיר האשגל על גדת צפון ים המלח שי נהרסה ב-1948 על ידי פורעים ערביים. היא כונתה בשמה, לפי אחת הסברות, על שם ראשי התיבות קם לתחייה ים המלח. ** קוהלת פרק א' פסוק ח.

ציור מודרני

בעתלית: זכוכית מגדלת, שמש לוחטת, ומנת חלווה

כיכר פיקאדילי

בירושלים: פלקטים שמחים, תכניות חדשות ועיסוק משולש

רחיים שהוגשו, כי אם יותר בציורים המז-רחיים של שטרן שהופיעו על ששה לוחות-ענק (2 על 4) לאורך הקירות.

גם יוסי התעניין מאד ביצירתו זו. כי אחר שבפעם הראשונה צייר אותם ישר על הקיר, גילה כי הרטיבות מבניין שכך חדרה, המילה את ציורו קטעים, קטעים. המוצא: ציור מחדש בצבע טמפרה והפעל על לוחות מונויט שהוצמדו לקיר.

לא הייתה זאת הפעם הראשונה שיוסי צייר ציורי קיר. עוד בשנת 1946 קישט את קירות באר המלון בקליה. בציורים בהם מרימים אבירים אנגליים את כוסותיהם לחיי מכם הימבינימיים.

הודמנות אחרת לציורי קיר: כאשר ה-בולשת הבריטית גילתה כי חברו להעפלה של שטרן היה דב גרונה, מקלען האציל, שהוצא להורג על השתתפותו בכבוש מש-טרט רמת-גן, חשדה גם בו, עצרה אותו בלטרון. שטרן (לאקרום של מפקד לחי-

לא הסתפק בכל אלה. משך שש השנים האחרונות גם שימש כמורה למאה תלמידי בצלאל — לגרפיקה, אילוסטרציה ספרים ורישוב חופשי.

«החיים» בקליה. אחר שהות של שנה ללימודי השתלמות בלונדון ובפאריס, ואחר פרסום ציוריו בטיימס הלונדוני (בש-כר של 25 לירות סטרלינג) ובניו-יורק טיימס המכובדים חזר יוסי, בשנה שעברה, לירושלימה כשבאמתחתו תוכניות חדשות. הואשנה בהן: ציור קיר, כנה צייר כמ-עדה ירושלמית. רקדניות הבטן והמואזין הקורא מצריח המסגד (ראה עיטורי עט) נלקחו כאילו ישר מאלף לילה ולילה, הקסימו בחינן את כל מבקרי המסעדה, שמספרם הלך וגדל מיום ליום. היו אלה אוהבי אמ-נות, שלא התעניינו כל כך במאכלים המז-

* 125 ל"י, לפי השער הרשמי, בהשוואה לתשלום של עשר ל"י לציור, המקובל בארץ.

כדורגל

סוף סוף ואין סוף

מאות הצופים החיפאים, אשר חוו באחת השבתות של דצמבר 1952 במשחק כדורגל שנערך בין מכבי חיפה ומכבי פתח-תקוה, במסגרת משחקי-הליגה, לא תיארו לעצמם כי הם רואים את תחילתה של תסבוכת ממושכת. את זאת ידעו רק מארגני המשחק — ואנשי ביתר תל-אביב, אשר עקבו אחריו בשבע עיניים.

האינפורמציה אשר הגיעה לידי ביתר היתה לה להועלת. בסוף שנת 1952, כאשר נודע שקבוצת ביתר ירדה לתחתית ליגה א', עמדה לנשור לליגה ב', קמו הביתרים והטיחו האשמה כבדה נגד מכבי: המשיח שזעך בחיפה היה מבוזבז. מכבי פתח-תקוה הססידה בכונה תחילה (2:3) כרז לאפשר לאחתה החיפאית לזכות בשתי הנקודות שהיו חסרות לה כדי להישאר בליגה א'.

ההאשמה התבררה משך זמן רב. תחילה נידונה הפרשה בבית-משפט-השלום התל-אביבי. אחר העביר שופט-השלום יוסף בן-תנוך את הדיון לבית-הדין העליון של הת-אחדות הכדורגל. התקירה התנהלה בעצל-תיים. דומה היה שהיא תימשך בלי סוף.

אולם הסוף הגיע, בכל זאת, שהתכנס בהרכבו המלא, סיכם את הפרשה, פסק: המשחק שנערך בחיפה היה באמת מבוזבז — ותוצאותיו בטלות.

הוחלט לקיים משחק שני בין שתי הקבוצות, על מגרש גויטרלי, בתאריך שייקבע על-ידי מזכיר ההתאחדות.

במקרה שהמשחק הגיל לא יבוצע, או במקרה שאחת הקבוצות לא תופיע בהר-כבה הרגיל, כנהוג במשחקי ליגה, או גביע, תדויגה התוצאות 0:0, ללא נקודות.

פירסום פסק-הדין עורר סערה במחנה חובבי-הכדורגל. הם היו בטוחים שהוא יגרים להסבוכת חדשה: הרי שניים משחקי קבוצת פתח-תקוה קיבלו עונש משמעותי, אינם רשאים לשחק — והקבוצה לא תוכל, איפוא להופיע בהרכבה הרגיל. נוסף על כך היה מכשול אחר על דרכו של המשחק החדש: כדורגלני מכבי אינם מכירים בהתאחדות הכדורגל החדשה, אינם מוכנים להשתתף במשחקי-הליגה.

יוסף אהרן נשאר

דומה היה כי כל מאמצי כדורגלני מכבי תל-אביב היו לשוא המברקים והמכתבים הבהלים שנשלחו ללונדון לא הועילו. חברי הקבוצה יוסף גולדשטיין ויוסף מרימוביץ (העולם הזה 897), שנשארו באנגליה לא יוכלו לסירוב לבוא לישראל להשתתף במשחק על גביע ספירא, אלא אסילו לא והאילו להשיב עד כה על האיגרות.

ההשובה נתקבלה, סוף סוף, רק השבוע, היתה מאוכזבת לא פחות משתיקתם של שני הכספורטאים. כתב יוסף גולדשטיין: "שכרתי לי חדר בלונדון, ואני מתכוון להישאר שם לפחות עד סוף החורף... ובאשר למרימוביץ, אני חושב-שהוא יחזור לארץ בימים הקרובים."

מרימוביץ עצמו לא כתב אף מלה אחת, ואחרים מחברי הקבוצה הביעו השבוע את הדיעה שהימים הקרובים עלולים להפוך לחודשים רבים: "אין ברירה נצטרך למצוא להם תחליף מתאים."

במסלול

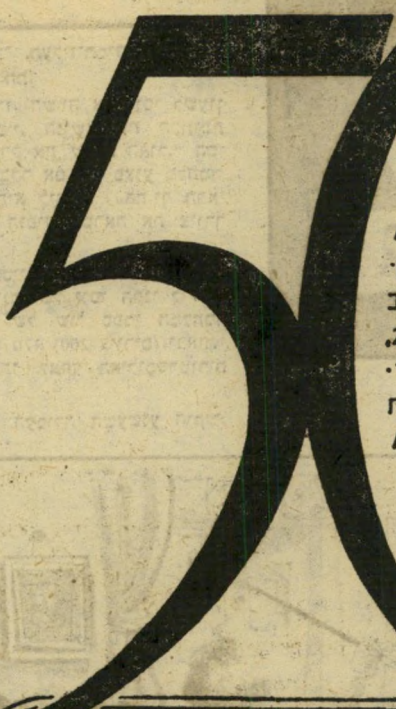
קציבות לוותיקים

היוזמי אנגלו באלאניקי חגג שבוע שעבר את יום מלאת 45 שנה לחברותו בוועד האולימפי הבינלאומי. באלאניקי הוא החבר היחיד של הוועד שנבחר תמיד מחדש מה אחר.

רוסיה מאמת עתה נבחרת של 400 ספורטאים מכל הסוגים לקראת אולימפיאדת מלבורן, לדברי עתונאים זרים שנבחרו בעת האולימפיים, בקרבת מוסקבה, יש לברית המועצות סיכויים מצוינים לזכות בנצחון מכריע בכל שחטי הספורט.

הכדורגלנים הבריטיים הוותיקים שיצאו לפנסיה, קיבלו השנה קציבות, אשר סכומן הכולל הגיע ל-42 אלף לירות סטרלינג. בין מקבלי הקציבות: סטינגלין, מי שהיה כיכב קבוצת ארטנל ופירברורו, מי שהיה גיול שוערי קבוצת ניוקסטט.

השופט בן חנוך ועורכי-דין שבו, יואל-טון, טגל ומסלון.

ואלה סניפי הבנק - חל-אביב: רחוב הרצל 19, הרצל 61, אלנבי 56, אלנבי 94, בן יהודה 17, בן יהודה 89, דיונוף 100, בול 27, פרישמן 98, אחד העם 102, ליונסקי 76, יד אליהו, דרך פתח-תקוה 34, השוק הסיטונאי / יפו: רחוב אילח / ירושלים: רחוב יפו, נאולה, שדרות בן-סיסון 3, מחנה יהודה / חיפה: רחוב יפו 20, רחוב יפו 43, הרצל 33, הרצליה 24, רחוב ארלוזורוב 9, קיבוץ גלויות 44, הר-הברסק, נוה שאנן, כח-נלים, קריח מוצקין / בני-ברק / כחיים / נבעתיים / הרצליה / חדרה / חולון / סבריה / כפר-אחא / כפר-סבא / לוד / שדה התעופה לוד / נהריה / נתניה / עכו / פתח-תקוה / צפח / ראשון לציון / רחובות / רמלה / רמת-גן / רעננה.

לשרות -
חמשים סניפים
בכל חלקי הארץ
בנק לאומי
לישראל בע"מ

עוטים
גלובוס
עם.דיו הפלאי DW 2

מצלמה טובה יותר
משמעה אסרויות-צלום מרובות יותר, תמונות טובות יותר. החלף את מצלמתך שמלאה את תפקידה ללמוד את תורת הצלום, במצלמה שתאפשר לך הזרמי ניות לצלום מרובות יותר ואתה תוכל להנציח יותר מהחי משפתך וחיך אתה. ברנר קונה מצלמות במחירים טובים.

פוטו-ברנר
חיפה-רחוב החלוצים 30

המדליק
ת"א, רחוב אלנבי 86
(בחדר)
6 - 4 - 11
המומחה הידוע
בעל הנסיון הרב לתיקון מציתים ומכשירי גלוח חשמליים

להשיג
כרכים של שנים קודמות של
העולם הזה
המחיר 15 ל"י לכרך
הזמנות בכתב, אצל ד. טופל וכניו
נחלת בנימין מס' 24, ת"א

ר קודים
מ ו ד ר ג י י מ
א צ ל
פרופ. לאון
ת"א, שינקין 17

ארנקים
תיקים ילקוטים
ודברי עור ופלסטיק
במבחר גדול
נחלת בנימין 11, תל-אביב

צ. בר

שבועון זה מודפס על נייר הגיוצר בישראל ע"י
מפעלי נייר ישראלים - אמריקאיים בע"מ חדרה

הלהיכה שבכך

במערכת קריית-ינחום, התנפל צער על עובדת סוציאלית, שסירבה להקציב לו בג' דים חמים, הטיל בה תנור-נפט בוער, גרם לדליקה, התנצל לפני השוטרים שעצרוהו: "לא יכולתי להתאפק, אני חסידו!"

שער הנצחון

בדורטמונד, גרמניה, בעת תחרות כדור כסיס בין קבוצות דילברוק ודורטמונד, ענה כלב בוקסר גדול על המגרש, חטף את הכדור, נשא אותו בשיניו, הניח אותו בתוך השער של קבוצת דילברוק.

לא על הלחם לבנדו

בתל-אביב, גילו פקידי משרד-הבריאות כי במשך השנה נמצאו בתוך ככרות-לחם של מאפיות ישראליות שונות סכיני-גילוח, מס' מרים, ברגים, שרוכיי-עלילים, בדליסי-גיריות וזנב אחד של עכבר.

אשרי הנותן

בלונדון, קיבל הקבצן הוקן ג'ורג' סטיבנס מזוהרה גולה מידיה של אלמוני, שאמר לו כי זוהי מתנה לחבר-המולד, פתח את המזוהרה, נוכח לוועתו כי היא הכילה תי-נוקת בת כמה שבועות.

כיסוי האטבע

בבתיים, נעצר צעיר, לאחר שהתעמל על חודיהם כשהוא לבוש תחתוני אשה, נאשם בהפרת הסדר הציבורי, טען בבית המשפט: "מה יש? כסיתי את מה שצריך לכסות". נקס אף על פי כן בעשרים לירות.

על חום השגרה

בפיימונט, איטליה, נכשל ג'ובני סארטו בתחרות לבחירת בעל הקרחת המושלמת ביותר, לאחר שבדקו השופטים את קרקפתו בעזרת זכוכית מגדלת, גילו עליה שערה אחת מיקרוסקופית.

שכר טרחה

בסיראקוזה, איטליה, נגב רסל בריאן קופת מלדה ממשרד-היררכות, ניסה לפרוץ אותה, לא הצליח, הסע אותה במכונית משא אל חבריו למקצוע, לא הצליח לפרוץ אותה גם בעזרתם, ניסה להטיל אותה לתוך הנהר, נעצר תוך כדי כך על ידי משמר שוטרים, נדונוע לאחר שפתחו השוטרים את הקופה, מצאו בה רק כמות קטנה של בילים וכמה עפרונות.

בין שני החוק

ברמלה, הבחין ליפה קון באלמוני שנשטף אל אוטונו, ניסה לעלות אליה, הסתער על האלמוני, עקר לו ארבע שיניים, גילה באיחור כי הגנב לא היה אלא שוטר לבוש אזרחי, שחשב כי האוטונויים מוטלים ללא בעלים, רצה להביאם לתחנת-המשטרה.

ישראל

קצת - מותר

האלפים הרבים אשר ראו את לוקרציה בורג'יה למרות שלא זכה להמלצת העומט הזה, שמו ליכם לעובדה שמספר תמונות נראו מקוטעות. לא קשה היה לנחש מי הי אשם בקטועים; הצנוורה הישראלית הציגה צה בסרט, ראתה כי מצויות בו נשים שהן - רחמנא ליצלן - ערומות כביום היוולדן (פרט לכמה תמונות קלות) וגורה גזירה.

הקטעים שקוטעו:

- תמונה קצרה שבה נראית מארטין קאי רול רוחצת באמבט של מי רקק.
- תמונה ארוכה של גנף חשק הנערך באהליו של צ'יזארה בורג'יה.
- תמונה ארוכה לא פחות המתרחשת ב"א ים מרוץ.
- תמונה קצרה בה נראה צ'יזארה קורע את בגדיו אחותו.

ברם, מה ושם עוד נותרו שדיים חשובות, שתים לבנים, אבל רק קצת. יש גבול גם למספרי הצנוורה. קצת ערוהה מותרת עדין במדינת ישראל.

סרמים

בן הסנדור

דני קיי בתפקיד האנס כריסטיאן אנ-דרסן. הוא שר, מזמר, מרקד בסרט שאינו מבסס על חיי הסופר הדאני, אבל שאי-מהם ומאגדוהיו.

אנדוסן, סנדור, חי בעירה דנית קטנה וי אהב לספר אגדות לילדים, אשר בכרו את ספריו על הבקור בבית-הספר. עובדה אשר הענישה את השלטונות שהחליטו לגרש את אנדרסן מן הכפר. פטר (ג'אי וואלש), שר יתום של אנדרסן, שכנע אותו כי יעקור לקופנהאגן הבירה. שם הכין נעלים לרקדנית הראשית של האופירה, מאדאם דרו (ז'אנמי); והתאהב בה, למרות היותה נשואה לגילס (פארלי ג'וניור). אהבתו - הנכזבת - של אנדרסן הולידה את הספור הסיירונית הקטנה שהפך לבאלט. אך בסופו של ספור חזרו אנ-דרסן אל עיירתו - והיא עתה איש מפורסם.

למרות הברק ההוליוודי האופייני - והיחזני מאד - מצליחים קיי וז'אנמי להי-פיה רחמיים במעשיה ממותקת זו, עושים אותה נכבלת, ואפילו מענינת.

אי.כ.הול ומ'ן

בעיות אמריקאיות אופייניות: אלכוהול, מין, מוגשות ובטחיות בשוכי, שבא ה-קפצנה, העתק ק לנועי של מחזה-כמה נודע. זה מעשה כנוג בגיל-העמידה, דוק ולולה דלייני (ברט נוקסטר, שירלי בות) שחיהם משתרכים אליהם בעיר אמריקאית קטנה. דוק נאלץ בשעתו לשאת את לולה, לאחר שפיתה אותה, נוטר לה בשל כך איבה. לולה, ש-

איבדה את ימי-עלומיה הפכה עתה לאשה רשלנית ועצלנית. דוק היה, נוסף לכל זה, גם שיכור כרוני עד שנרסא.

אל הבית באה נערה צעירה, אך קלת-דעת, מארי (טרי מיר), הגורמת למהפכה בחיי דוק ולולה. בעזובה את הבית היא משי-אירה את השנים בודדים ותלויים זה בזה כמו שהיה לפנים.

המעשיה הסראגית-כביכול הזאת, שרב בה השית הפשטני, הלקוח הישר מחצרות בתי-המגורים. אין בה כזי למלא סרט שלם. אר-לם משחקה הנפלא של שירלי בות היא תאחה לעינים. היא היטיבה למצות את דמות ל-לה הרשלנית בצורה משכנעת ותלת-ממדית ביותר.

על הרקע המבצע המשחקי הזה נראים הי-אחרים דמיות של שיגרה. ביחוד בולטת הי-עובדה כי ברט נוקסטר, לא שחקן אופי, נאלץ לשחק דמות שאינה הולמת אותו כלל ועיקר.

יומן החדשות

קרשי-קפיצה חשוף

• תמינונה-העירום הפכו לאחרונה לקרש-הקפיצה הבטוח ביותר אל שיא התבליה ההוליוודית: לאחר שהולל תצלום העירום של מרילין מונרו שערוריה כבירה והביא לכוכבה שפע של פרסומת, ולאחר שעלתה שרי נורת מעלה מעלה בעקבות גילויה על סרטים חשפניים, בהם השתתפה, ניסתה גם כוכבנית מרילין מאקסוול את מולה בשטח לבושה של חוה אימנו (ראה תמונה). היא הצטלמה באולפן ההוליוודי הנודע של ווילינגר, כשהיא ערומה למחצה, זכתה לאחר פירסומו של התצלום בחווה לזמן ארוך עב אחת מחברות-הסרטים הגדולות.

• ממשלת גמאל עבר אל-נאטר הביעה את א-שביעות רצונה מן הרמה הממוצעת של 50-60 הסרטים המופקים במצריים מדי שנה. כדי להעלות את רמת הסרט המצרי, הציע שרי-ההורכה סלאח סאלם להקציב פרט של 25 אלף לירות מצריות מדי שנה בשנה, למפיק אשר יצליח לייצר את הסרט הטוב ביותר.

• רומיאו וויליט, נוסחו הבריטי של המחזה השיקספירי, ניצל מכשולון מחפיר באנגליה, רק משום שהמפיקים הסירו את שמו של מחבר המחזה מעל המודעות. מנהל קולנוע בלאוגו, שלא אבה להעלים את שם המשורר מסטראטפורד, נאלץ להסיר את הסרט מעל הבד לפני תום השבוע הראשון להצגתו.

בקצרה

מוגמבו. קלארק גיבל, אחה גארדנר, גרייס קלי והמון חיות פרא בגיוגל האם ריקאי. החיות מצוינות.

שחקנית מרילין מאכסווד הדון אל המופטט

מלכת שבא. תניך בסירוש סינציטה, רומא. עינות רומא. סרט רחב מידות על שלש נשים אהובות. נוף רומא בצבעים טבי-עייש-כביכול. הגאים. חיקוי לא-מיצלח לשכר-האימה. משחק משובה של ג'ראר פיליפ, מישל מר-גן. אורות-הכרך. אולי סרטו המושלם ביותר של צ'אפלין.

השבוע הזה

נחתי 85

אורות הכרך * * * *

		7	6	5		4	3	2	1
12				11	10			9	8
	16				15			14	13
		20		19		18			17
		25		24	23		22		21
								27	26
			29		28				
					33	32	31		30
39	38			37	36		35		34
		43				42	41		40
	48		47			46	45		44
				52		51		49	
									53

תשבץ 900

- מאונץ: 1. עיר בה חנה דויד; 5. אמה; 9. חיכ שלא הפיע בכנסת זה שנה; 13. יהיר; 15. אלוהים; 16. צוק סלע; 17. אחד; 18. מספר שקרים; 20. ממוסע; 21. אות; 22. ראש ממ' שלה יהודי; 23. שחקן קלנוע שהתגרש, החורש, מאשתו; 25. הברת ההקטנה; 26. חנות נעליים; 28. נעים לחך; 30. ריב; 33. אפר חם; 34. ספר בעל שם עולם שיתישב בארץ; 35. מיל ירושלמי; 36. הגישה ש-תפשה את מקום אוחות; 38. מלת הפנייה הערבית; 40. כנה היה חוטה של רחבי; 41. אותה כבש יהושע; 43. בירי העגלון; 44. ...להם ולא ידברו; 46. מופיע בבית-המש' פט; 48. התוספת לפועל בעבר, רבים, גוף ראשון; 49. שם בעולם המטיקה; 53. אתו נפגש כל אדם, אחר מותו על-פירוב; 54. בית-חרושת לתרופות.
- מאונץ: 2. מירת נפח תלמודית; 3. המשך ההגיגי של לי, לה, לו; 4. עליו

נכצאה התבליה בהירח הוא כחול, לפי הי-תרגום העברי לפסחית; 5. סגן מנהל משרד הפנים; 6. גורל, ולא פייס; 7. גראציה; 8. מצוייה בחדר האמבטיה או/ו בארון; 10. מבני ימנ; 11. גאוה; 12. יסוד כימי; 14. קצין גבוה בצה"ל; 16. מלכה יהודית; 18. בלילה, מתחת לראש; 19. מקוים למצוא אותי; 22. המלה המקובלת ביותר בפגישה; 24. כלי אורכל; 27. בקצה האמה; 29. בין עכו לקפריסין; 31. יין עכוים; 32. שופט שלום תל-אביבי; 34. בית התצנים; 37. פנייה מקובלת בראש מכתב; 39. אנו חיים בתקוי פתו; 42. ישוב ביהודה; 45. ראש עיר; 47. מלה, בלשון הילדים, המודיעה על הפי-סקת המשחק; 49. רצוף בוח; 50. מוזן מ' ימי משה; 51. לא מבושל; 53. מלת בקשה.

פרסים מספרי הוצאת קרני לפותרי תשבץ 897

מאיר הרשטיין, צה"ל, ד. צ. 2109; יעקב קובי, טבריה, אגף התכנון; אורה קריגל, חיפה, אהבת ציון 10.

נראה כי התפקיד לא מצא חן בעיניו. כפי שזכור עם חברי הממשלה הלכו וגברו, ובסוף שנת 1953 החליט להתפטר, לפרוש מכל פעילות, להתמסר לעיסוק החביב עליו: גידול פרטים.

שעות חקירה. אולם הרוסים לא היו מוכנים להניח לא שמודיעין חתיק ומנוסה להתהלך בסל. ארבעה שבועות לאחר ההפטרות של היינץ החקשר אתו סוכן סובייטי, הציע לו לעבור לגרמניה המזרחית, לעבוד שם בתנאים נוחים להפליא ובמשכורת גבוהה. תגובתו של הקולונל לשעבר הייתה מהירה: הא הסגיר את ה' סוכן לשלטונות הפדראליים הגרמנים, שדגו אותו לשלוש שנות מאסר.

רק שבוע שערב שב שם עוזרו של קאנאריס לקשט את כותרות העיתונים: היינץ פרש זמנית ממלאכת גידול הפרחים, בה עסק בקרבת בון, נסע לברלין, כדי להעיד לטובת איש המודיעין הגרמני, יעקב קולב, שהואשם במעילה. בהגיעו לברלין נעלם היינץ מן העין, אך שב והופיע ביום א' שעבר באחת מתחנות המטרה לשבפיו סיפור דרמתי.

לדברי היינץ נסעו הוא וקולב במכונית לבקר ידיד משותף. בדרך הותקפה המכונית על ידי שני רוסים לבושי אורחית, הוסעה בכל המהירות לקארלסהורסט, השוכנת ב-20 קילומטר מברלין המזרחית, בה נמצא מטה חיל הכיבוש הסובייטי.

קציני המודיעין הרוסיים כבר היו מוכנים לקבל את פני היינץ. הם הכניסו אותו לחדר מואר באור חזק, חקרו אותו במשך 36 שעות רצופות, הירפו ממנו רק לאחר שה עמיד פנים כמסכים לקבל את התפקיד הרם שהוצע לו: לעמוד בראש שירות הריגול של הרסובליקה העממית הגרמנית יחד עם אוטו יון, מי שהיה ראש שירות הריגול הגרמני-המערבי ושמייחסים מאבק, מי שהיה ציר נוצרי-דמוקרטי בבית הנבחרים של בון.

ניסוח בלתי-מוצלח. לאמיתו של דבר לא היתה להיינץ כל כוונה לשרת את הקר מוניסטיים. הוא תיכנן תוכנית בריחה וב-19 דצמבר, כאשר הורשה לצאת מחדרו וללכת להתרחק, קפץ מחלון חדר האמבטיה, שנמצא בקומה השנייה, הצליח להאזן בחבל-כביסה ולהשתלשל ארצה. אחר חמק בסימטאית חשוכות והצליח לעבור לברלין המערבית.

שלוש שנות המעבר קיבלו את הקולונל לשי עבר באיאימן, חששו כי הוא ביקר במטה הסובייטי מרצונו הטוב, ביים את סיפורו כדי שיוכל לשרת את הרוסים ללא הפיעה. אולם השבוע נמוגו כל החששות: רדיו ברלין המזרחית הודיע כי היינץ וקולב ביקשו מקלט בברלין המזרחית, הביאו איתם מס' מכס חשוכים, הודיעו כי הם מתנגדים למדיניותה של ממשלת אדנוואר. לדברי ה' קריין מיליאן השלטונות הקומוניסטיים את בקשתו של קולב, אך סרבו לתת מקלט להיינץ, אשר נחשב בעיניהם לפושע מלחמה.

היה זה ניסוח בלתי-מוצלח: כל מי ש' האזין להודעות רשמיות דומות — ביחיד להודעות בקשר לבריחתו של יון לברלין המזרחית — היה משוכנע כי היינץ באמת נמלט מקארלסהורסט. הקולונל בן ה-55 טוהר מכל חשד, חזר השבוע לגדל פרחים, שכר לעצמו, ליתר בטחון, שני שומרי ראש.

מלחמה ושלוש מלחמה בערבון מוגבל

„אפילו מפקד העסקו מאד בגבוש מה שבוטחו שלו, חייב לפעמים לקחת בחשבון גם מה עלול לעשות האויב!“

בשבועות האחרונים נזכרו יותר ויותר הוגי הדעות צבאיים באימרה שנונה זו של סר וינסטון צ'רצ'יל. הסיבה: הם נזכרו לדעת שעסקו יותר מדי בחלומות צבאיים שלהם, שכחו שגם האויב יושב וחולם.

מלחמת הכפתור. במידה הרבה ביותר נפגעו מכך האמריקאים, שהמציאו בשעתו את התיאוריה המצלצלת של „תגמול מוחץ“. היה זה חלום יפה: בשדות תעופה אמריקאיים ימתינו בכל רגע עשרות מטוסים הנושאים פצצות אטומיות או מימיות. אם יעברו הרוסים באיזה מקום שהוא את גבול העולם המערבי, ילחץ מישהו על הכפתור — וכעבור שניות מעטות ימריאו המטוסים, יורעו מוות על ערי רוסיה.

אלם קוריאה באה, ואחריה דייך ביאן-פו. הקומוניסטים התקיפו, ושום מטוס אטומי לא המריא.

מה קרה? דבר פשוט מאד: במדינה דמוקרטית לא יכול היה הנשיא לפתוח עונה של השמדה אטומית בלי הסכמת דעת הסהל, ודעת-הקהל כמעט כולה נודעזה מי עצם המחשבה.

החלפת המלכה. בינתיים התקדמו ה' סובייטים בצעד יעקב להשואת המאון ה' מימינו, ישיגו מטרה זו תוך חמש שנים. הוגי הדעות ניסו לנחש מה יקרה או, אם תפרוץ מלחמה עולמית.

תה זה זאת לדעתם, מלחמה הדומה למישחק השחמט: כל צד ינסה להוריד קודם כל את המלכה של הצד היריב. המלכה של מישחק זה תהיה צי-האוויר הנושא פצצות מימיות.

אלם אי אפשר להשמיד לחלוטין צי-אוויר מפורו, לפני שימריא אף הוא. כמה מטוסים ייצולו תמיד, גם אחרי מכתפתע, והם יסי' פיקו כדי להחריב גם את ערי-התוקף. המס' קנה: ינצח מי שינצח בסיכוב ראשון זה, שני הצדדים גם יחד יספגו מהלומה, ממנה לא יוכלו להחלים לעולם ועד.

מתחת לחגורה מוימנית. מכאן באה מטרה נוספת: כמעט ואין עוד אפשרות שתפרוץ מלחמת-עולם אטומית. מאבקי ה' עתיד יצמצמו בשתי דרכים: מלחמת-אז' רחים מהפכנית בתוך ארץ מסוימת (נוסח הודרטיין וגואטמלה) או מלחמה מוגבלת.

לאפשרות אחרונה זו פנו הגנרלים במח' שבותיהם. ההנחה: הסיכוי של מלחמת-עולם מימנית יהיה כה איום בעיני שני הצד' דים, עד כי גם הצד המפסיד במלחמה קטנה לא יעז להרחיב את המאבק, וגביל את עצמו מרצונו החפשי כשם שהאמריקאים נמנעו מל' הפציץ את סין בימי מלחמת-קוריאה. תהיה קיימת הסכמה אילמת בין ש' היריבים ללחום לפי כללים מסויימים, מו בתחרות א גרוף, לא להכות מתחת לחגורה המימנית. המסקנה הסופית לשני הנושאים: קיום צי-אוויר אורד לשם תגמול מוחץ במקרה הצורך, קיום רשת-הגנה אנטי-אווירית אדירה כדי להגן על צי-אוויר זה מפני מכתפתע — ויחד עם זה חינוק הצבא לצורך מלחמת מוגבלות קטנות.

גרמניה כבוד הדדי

האדמיראל וילהלם קאנאריס, ראש שירות המודיעין הגרמני במלחמת העולם השנייה, ולאורטי בריה, ראש שירות המודיעין ה' סובייטי, נלחמו זה בזה בחימה שפוכה. אולם יחד עם זאת העריצו השניים זה את זה, כיבדו איש את כשרונות רעהו. יחס הכבוד ההדדי דבק גם ביוורשו של קאנאריס, שהומת על ידי ה'טלר, ובממש כי פעולתו של בריה, שנשלח אל הקבר על ידי גיאורגי מאלנקוב, נסיונות הסובייטים למ' שוך אליהם את כוכבי שירות-הריגול הנאצי שעלבו הלכו וגברו, הגיעו לשיאם בשבוע שעבר בסדרת מאורעות דרמטיים, בה מילא תפקיד חשוב פרידריך היינץ, הממושקף וכ' סוף-השיער.

במלחמת העולם השנייה היה קולונל היינץ יד ימינו של קאנאריס, ניהל את מח' לקת בראנדנבורג המפורסמת של שירות הריגול הגרמני.

עם כניעת הנאצים טוהר היינץ, אשר לא היה חבר-מפלגה פעיל, מכל אשמה, צורף, לאחר זמן, לממשלת בון, בתפקיד של יועץ לענייני מודיעין.

ישיר חיפה

رأسا حيفا
HAIFA CURIER

הגבר האלמוני והגברת

נוסעת רות מאיר (בעיגול)

הראשון שבא לזהות עצמו, וד' כה בפרס של 15 ל"א, היה גבר שביקש מטעמים מסויימים, לה' שאר באלמוניותו. הוא נוסע ק' בוע בקו תל-אביב חיפה, בעיקר בערבי שבתות, בהם הוא מבקר את משפחתו. הסיבה לנסיעותיו באנד אינה אלמונית כלל: „האר' טובוס מדייק ומהיר!“

זוכה בפרס מאיר

תל-אביב, 9.1.1954

תל-אביב, 10.1.1954

אתה, אחד כאלפי הנוסעים מדי יום בקו הישר מתל-אביב לחיפה ומחיפה לתל-אביב, אותו מקיים אנד בדייקנות, נוחית ומהירות תוכל גם כן לזכות בפרטי הניהוי. לנוסע הראשון בתמונות שלמעלה שיבוא ויזהה עצמו במערכת העולם הזה, תל-אביב, רחוב גליקסון 8, יוענק פרס של 15 ל"א במוזון. אין כל מניעה שהנוסע יראה נוסעת ואם הוא (או היא) יהיה השני במזוהים יזכה הוא (או היא) בפרס של עשר ל"א במוזון.

עובדי אנד והעולם הזה אינם להשתתף במזהית.

כדור-הארץ שיתוף-פעולה הדוק

- נשיא ארגנטינה, חואן פרון, חתם בשבוע שעבר על חוק הנותן תוקף לגירושין אורחיים. התרת הגירושין, זו הפעם הרא' שונה בהיסטוריה של ארגנטינה נחקבלה בהתלהבות על ידי האזרחים, אף כי נתקלה ב'והתנגדות עזה מצד הכמורה הקתולית.
- בלונדון החלו הכנות לארגו מחדש של האינטליגנצ'ה הבריטי. בצורתו החדשה יקיים שירות-המודיעין המפורסם ביותר ב' עולם מחלקות גדולות של ריגול תעשייתי וכלכלי, יפעל בשיתוף פעולה הדוק יותר עם הממשלה.
- ציר הפרלמנט הצרפתי, גאסטון פיי בור, שדרש שבוע שעבר את פתיחתם מחדש של כתיבה-הבוסת הצרפתיים, שנסגרו רשמית בשנת 1946, גילה כי מספר היצאניות הפו' עלות באיזור פאריס בלבד מגיע כיום ל-40 אלף. 35 אחוז מן היצאניות הן נעורות, אשר טרם הגיעו לגיל 18, ולמעלה מ-45 אחוז מהן נגיעות במחלות-מין.

י'הדת הקתולית מתירה גירושין רק במק' רים בודדים, כגון סירוף האשה, זוגלת בעי' קרון: „את אשר חיבר אלוהים אין בני' תמותה יכולים להפריד.

האמינו או לא, אולם, אולם, אולם... צפת מכתבים בעת האחרונה, עד ש...

אופורטרט

צעירות בת 17 וחצי (900/409), שי הניעה לפני חמש שנים מטראנסילבניה ולומדת עתה בשמינית בנתניה, מוסרת על עצמה את הפרטים הבאים: היא...

דב, לא דוקא תמונה

900/410) הוא נחלאי צעיר, בן 18 ורבע, ולאקוני מאד. כל מה שהוא כותב לי הוא ברצונו להתכתב עם תלמידי בית הספר...

סקרנות גרידא

נערה בת 20 המעוניינת מתוך סקרנות גרידא להכיר אנשים באמצעות מדורי (900/411), רוצה לקבל מכתב מידוי בחור, עד גיל 27, כנה, בעל השכלה ואינטליגנטי...

הגזנו - חתל אביבית

צעיר בן 19 וחצי (900/412) רוצה לחלק את ידועותיו בשיש וקולנוע עם נערה נחמדה, עליזה לזיווג לשם כך הנונה, אם כי תל אביבית.

מפגש ארטיסטי

(900/413) הוא יפה נבנה, בעל השי כלה תכונות וכן 28 בהיותו מצויד בכו אביורים אלה, הוא מרניש את עצמו מתאים להתכתב עם נערה בגיל 23-18 על נושאים כלליים. הוא מתעניין בעיקר בספורט ורומנטי.

לא משהו מיוחד

הוא אינו הייחודי להיות משהו מיוחד, אומרים שני בני 17-16 (900/414) על הנערות, אינן יש ברצונם להתכתב. הם אינם מוכנים לסמור כל פרטים על עצמם, ועשו זאת רק במכתב הראשון.

גידול חורים בגורמים

שניהם בלתי נבנה (נורמאלי), שניהם לומדים שנה שלישית בטכניון (900/415) ובין בחינה לבחינה הם מוכנים להתכתב עם שתי בנות שתדענה להתכתב (לא לי ההתחלה) על נושאים שונים, הן ממלש בשני נשים, מתקררים על חייהם של הכבשים ועל חורים בגורמים חדשות. עליהן להיות מועיל לגיל 17, בעלות לב אמין (לשם מה?) ומכשירי כתיבה.

כיצד לא

ויזי: הכרותך וחברך אומרים שאת פרובוקטיבית. את אומרת כי די דבר טוב אצלך ואין את יודעת כיצד לא להיות כזו. ובכך, הכיבתי, עצתי לך שאף תתמזגי את סרט אחד של מרילין מונרו - ומה שהיא עושה, אל תעשי אתה.

בת דמות היגון

הנה: במקומך לא הייתי מתביישת לומר מלה, או תתיים, לאחורך המקני טרת והמסחררת את ראשי כל הכרדי, כולל ארוסן, אולם חשבי היטב: אולי יש בה משהו הקוסם להם, ואשר את תוכלי לסמוך עליו? לפי מכתבך הביי נותן שהיא קוקיטית, ושאת אינך מרבה לחייך, איש לא יחשדך לבורה, או לי משעממת, אם תחששי מדי פעם את שיי ניד היפות ותצחקי בכל לב. בנות דמות היגון שוב אינן באופנה כיום.

מה שמותר ליופיטר...

גד: צי לי לאכזב אותך, אם סכור היית כי אספיק אינך שנוערת חיבת לי שבת בבית ולסרונ פומקאות, שעה שי אתה נמצא בשירותים אם היא יוצאת עם חברתה, אין בכך כלום. נומה לי כי אפילו היבל הקטני ביותר לא היה רואה עזר כלשהו לקולנוע עם חברה. הייתי רוצה לדעת אם כאשר אתה מקבל חופש שנה בת כמה שעות, כדי לבלות במקום הסמוך ביותר, אתה נשאר במחנה וקורא הלים. ובכך?

תרגום

סעדה והאימאם

לפי האגדה, היה היתה בתימן אשה חסוד דוג שהיתה גם פתייה גדולה וסעדה שמה. בליל הסדר היתה נוהגת לשנות את ארבע הכוסות ולשקוע בתרומה. אולם המחשבה כי המשיח עלול לבוא באותו לילה ולהוציא את היהודים לירושלים, הוגיעה את מוחה. מה עשתה?

לפני השנה היתה קושרת את רגלה כי חבל שקצהו השני היה קשור לרגלו של חמור, בהניחה כי החמור, משירגיש בבוא אתונו של משיח, ינוע ממקומו לרוץ לקראתו ויעורר אותה.

אולם אירע פעם כי שעה שסעדה היתה ישנה שינה עמוקה, עקר פתאום החמור, ללא סיבה, ממקומו ומשך אחריו את האשה הפתייה, והיא, בתרומתה, היתה ממלמלת: "לא מהר, אדוני המשיח, הנני אשה זקנה". הרבה יותר מהירה, ופתאומית היתה עקיר תה של יהדות תימן הזקנה (לפחות: 1500 שנה) כשכבא אליה המשיח, בצורת מדינת ישראל, לפני שש שנים. תוך 11 חודש, 50 בדצמבר 1948 עד נובמבר 1949, הוטסו אלף יהודי תימן מבסיס חיל האוויר המלכותי (הבריטי) בכורוסקר, עדן ללוד, ישראל. הרחוקה 2600 ק"מ ועשר שעות טיסה טקיימטר ארבעה-מנועי.

קמיעות לפרות חלודת. כפי שמתאר זאת כתב קול ישראל לשעבר, שלמה ברר, בעל כנפי נשרים (שזכה להצלחה ניכרת במקורו האנגלי) היתה זאת אך יד המקרה שאימאם תימן, אחמד אל-נאסר אל-דין אללה, התיר את היציאה ליהודי ארצו ההררית. בתימן, ארץ בה טרם הגיעו ימי הביניים לקצם היה ליהודים אסור, בין השאר: לבנות בתים יותר גבוהים מבתי המוסלמים; לרכב על בהמה בפישוקי רגליים; לתקוע ב' שופר ברעש. לעומת זאת היו יהודי 800 כפרי וערי תימן חייבים לנקות, דרך קבע, את המחאות הציבוריות וללכת ברחוב רק בצדו השמאלי של מוסלמי (כי בצדו הימני של מוסלמי צועדים המלאכים הטובים).

אם היתר היציאה ניתן תחת רושם נצי חונות ישראל במלחמת הש"ח ואם בעזרת משא ומתן גדוש ריאלים (ריאל אחד = 750 פרוטה) אותו נהל איש המסתורין יוסף צוק (הושב חלוץ, כיום עובד לשכת המס של ההסתדרות) הרי היתה תוצאתו אחת: עלייה תה של פזורה שקדנית וחרוצה לארץ, שי נשותיה עודות תכשיטי הכסף וגבריה כי עלי המלאכה, השתדלו להקלט בה ככל יכול-תם. לא יצאו מתימן: 150 בעל-מלאכה יהי-דים ששוכנו עד שילמדו את מלאכותיהם למסלמים. בכל תימן לא נמצא ששן או סנדלר מוסלמי אחד שהיה יכול למלא את מקום השענים והסנדלרים היהודים היוצאים, אים, כפי שנעשה הדבר עם יוצקי המטבעות, צורם-הזהב, הנשקיים וכתובי-הקמיעות בשביל-פרות-חלולות היהודיים (על כנפי נשרים - שלמה ברר - הוצאת מסדה - 196 ע).

יוכבד והאידישא

בנות הקרדן הן דינה, 18, ויוכבד, 16. אולם הגיבורה האמיתית היא יוכבד. דינה, הנישאת לצורך הזהב נסים רק משתגעת ומתרפאת, בסופו של דבר, אבל יוכבד (השמוננה, בעלת הגוף החלק כמשי הר קר וכשיח הלבן, הירכיים העגולות, החנה המפותח והמתפרץ, העיניים כיהלומים וה' שיער הסמיך כיער) נישאת, להיות אשתו החמישית, של סוחר המרבדים העשיר והזקן יוסף מדינה (ששקירות ביתו מרוצפים מר צפות יקרור ובחצרו ישנה מזרקה ממנה קולחים מירבשים זכים כבדולה, ובשער הכניסה דולק פנס עשוי כסף טהור).

מדינה מגרש את יוכבד מכיתו בגלותו כי הרחה למאהבה הערבי. היא נוסעת עם ממ זרה לקזבלנקה, הופכת לקדוגנית (שן וכמעט נזשארת תקועה ברובע המבודד של זנוות), לולא התערב בדבר מחבר הספר, משה דלוי ז'ובוסקי, אחד המספרים האידישיאים החשובים בים בארצות-הברית. כיאה למחבר סיפורי המשיכים בפארודוטטס הניו-יורקי טוה דלוי ז'ובוסקי את סיפורו להאפי אנד המתאים. פליט מלחמה העולם השנייה, הצייר אלכ' סנדר בלום, מתאהב ביוכבד, המזכירה לו את אשתו, שאיבד במגפתו מצרפת. הוא מוציאה מבית הבושה, מעבירה לניו-יורק, בה היא הופכת לקדוגנית מוחתת מצליחה ואחר כמה סיבוכים נוספים לאשתו החוקית (בנות הקרדן - משה דלוי-ז'ובוסקי - הוצאת אחיאסף - 296 ע).

זכותו של סופר

בעת ביקורו בקיבוץ נצר סרני הודיע שילום אש כי החליט לחסל את ענייניו בניוון ובניוירוקי, להשתקע בארץ. תגוב הייתי רוצה להיות בריא ולעבוד בשדה.

מעריך רבינה ידוע, ח"כ מפא"י הענו שלמה לביא, גילה לעיתונאי שבא לראיינו בענין-חרוד כמה מאהבותיו: מלבד הקבוצה הגדולה שהוא יוצרה, אוהב, לביא לראות את אהרן מפסקין, לקרוא את יוהר (ס) סמילנסקי, לכתוב את הביוגרפיה שלו, כשהוא כותב כל דף (עד כה: 50 דף) חמש פעמים. מה שלביא לא אוהב: את הכנסת, אמר הוא: "בכנסת אין לי כל עניין, אני מחכה בכל רגע להפטר ממנה. הייתי רוצה להיות בריא ולעבוד בשדה."

פזמונרות סילבייה ושחקן דני קיי

התנגלה, להתקלה, הצטנחה ו17 איש לארץ

פזמונרות סילבייה ושחקן דני קיי

תם המיידית של חברי סרני: הצעה לאש להתישב בקיבוץ, ליהנות מהזכות של סופר חבר קיבוץ - לעשות את עבודתו הספרו חית למקצועו. השבוע הפסיקה הפזמונרת סילבייה קיי בכתיבת פזמוניה, מסרה דו"ח ענייני על בעלה, הידוע יותר, דני קיי. לפי דו"ח סילבייה מסוגל דני, האוהב לכוש בגדים יפים, אפודות וגרביים מרובי חורים, לי התגלה, להתקלה, להצטנח וללבוש בדי ערב תוך עשר דקות. הכנות אלה נעשות דרך כלל לארוחת-ערב קיית, בה משתתפים, בממוצע, 17 אורחים, הסועים ארוחת-פאר שמונתיה העיקריות: סלט, סלק, תפוחי אדמה ושמן.

שחקן אחר, מאיר תאודור ביקר, איש הקאמרי לשעבר, שהפך תתן בריטי ו' עשה קריירה על הבד והבמה, שוב היה בחדשות: אחר שחתם על חוזה לשנת ה'57 פעות בברודוויי הניו-יורקי החליט כי הגיעה השעה לחזש את קשריו עם ישראל, הת ארס עם נערה ישראלית, הלומדת אומנות בפאריס.

לאחר בנו הראשון יפתח-פלמח (3) והשני סייר-בנימין (2), החליט סגן-אלוף רחבעם (גנרלי) זאבי לקרוא לכתו שנולדה השבוע בשם מוצרד, לצרף גם אותה בשנה הבאה למסע השנתי המסורתי למצדה עם כל הצאצאים. השם שבחר לבן הבא (בתוכי נית לעתיד הקרוב): צלף.

חזל של מלח

באותו שבוע בו הודיע שר הדואר, ד"ר יוסף בורג, על הדין בהקמת רשת טל-בינה ארצית, חתם קרין קול ישראל לשע' בר, וכיום עובד עברי בני בני. יוס' חלפי פינסק, על חוזה-עבודה לשנתיים (הסגנון לשם השתלמות בטלביזיה. במאורח מאד נודע מלח ס/מ בת'גלים זרובכלי טבלדין כי סכלנותו השתלמה ב' כל זאת. אחר שהחזיק משך 94 ימי מעצרו במצרים כרטיסי-פייס מוחבא בסולליית נעלו הימנית, פדה אותו, השבוע, בסך עשר ל"י, בו זכה מספר הכרטיס. על חוסר-מזל מסויים העירה מלכת היי-פי היהודית היחידה של אמריקה, כס' לויארסון (מלכת היופי, 1945). אמרה היא, שבידור טלביזיה: "להתאהב זה נורא פיאס, אבל כשהאהבה חדלה זה פשוט נורא."

יומו של ראשי-משלה

לציפוריה שרת, אשת ראש הממשלה שקטת הדיבור, המרבה לבלות את זמנה ליד גגה מכוניתה הפרטית, כמעט וקמה השבוע מתחרה: היתה זאת אשה בת 45, לבושת הדר, שניסתה להתפרץ לבית שרת, בהכרזיה בארבע לשונות, חליפות (אנגלית, צרפתית, רוסית וגרמנית), כי ההשגחה העליונה הועידה אותה להיות רעייתו של משה שרת. ההשגחה לא עזרה לה, כש' הובאה לפני שופט שלום ירושלמי, שציווה לשלחה לבידיקה נפשית, למרות שהשוענת' לשרת הצהירה על ייחוסה הרם - צאצאת צארי רוסיה וקיסרי יפאן גם יחד.

כמסתבך עם אשה נתגלה גם ראש ממ' שלחה (ושר החוץ) של סין, צ'ו אי-דאי. חנן האוניברסיטה הגרמנית גייטנון, כי השבוע גילה רשם עיר האוניברסיטה כי צ'ו היה אביו של ילד בלתי חוקי, קונו, שנולד לאם גרמניה ב-1923, נפל, כשהוא

משרת שכבא הגרמני, בחזית המזרח, בשנת 1945. יותר קל היה מצבו של ראש ממשלת מצ' שצ'למ-עיתונות הצליח לתפוש (בעדשת מצ' למתו) את הקנצלר בן ה'97 כשהוא נוסע במהירות של 100 קילומטר לשעה בכוח האסור לתנועה ברחוב חד-סטרי מבלי שיי עזר עלידי שוטר התנועה המוצב במקום, חבע אורח גרמני אוהב-סדר את אדנאור למשט, הסתמך על סעיף 3 של חוקת הסיוד המערב-גרמנית, לפיו שוים כל האזרחים (כולל ראש הממשלה) לפני החוק (כולל חוק התנועה).

הצלחתו של דיפלומט

ערב הדין על התקציב לשנת הכספים 1955/6 הספיק שגריר ישראל במוסקבה, ד"ר שמואל אלישיב, להעביר ידיעה תקציבית משמחת למנהל משרד החוץ, ד"ר זולטר איתן: עם העלאת ערך הרובל (450- פרוטה הרובל) הסכימו השלטונות הסובייטיים להפחית את שכר דירת השגרירות בהתאם.

עוד יותר משמח היה ההישג בו זכתה דיפלומטית אחרת, היתה זאת רעייתו של קארלס אונוסטו משה, המוכר השליי שי של צירות ארגנטינה בתל-אביב, שוכחה בכינוי מיוחד במינו, אחר הצלחה ניכרת בציר חזיריבר בחולה כונתה היא הקובי הארגנטיני.

בצייד שונה הצליח מאד סגן-אלוף ז'אן די-בושה, הנספח הצבאי של שגרירות צרפת, שהעלה בחנינה, בדיג תת-ימי, דג במשקל 25 קילוגרם. בהישג אחר הסתפק המוכר הראשון הנספח לענייני הסחוק של שגרירות בריט המועצות, מיכאיל פופוב, במסיבה פרטית בה גילה את ידיעתו הנרחבת בעברית, גר לה גם ידיעה בנושא אחר, הכנת כיסונים ממולאים כבד. ביקש הוא, בעברית, בצרפו לשון ללשון: "נא לטעום מן הכיסונים המי מולאים כבד. אני עשיתי אותם בעצמי!" כשעזב ג'וזפין בייקר עמוסה מזכרות (ביניהן: שש קמיעות) את הארץ החליטה חנה רובינה, ששבה השבוע למנוון, ל' הביע את דעתה על תופעה אורה גילתה

שונא

אורה

היה זה הגליון ה-500 של "העולם הזה", לפני 400 שבועות בדיוק, שפתח במדור שהתקבל בהתלהבות איונית: "פינת הווידוים של קוראינו". מדי שבוע שוגרו מאות קוראים (ות) את עשר האבותיהם ושנאותיהם הגדולות, גילו פסיפס של הווי ארצות, 1947 (ראה להלן). השבוע, בגליון ה-900 מחדש "העולם הזה" את מדור "אוהב-שונא". קוראי "העולם הזה" שוידוים יפורסם יזכו כפרס של לירה אחת, ובהנאה של תרומת חוט למרכז ההווי הישראלי, 1955.

ואלה הדברים...

ואלה הדברים...

שאיני אוהב:

- 1) את הייתי גלילית.
 - 2) לקבל ממנו מכתבים.
 - 3) לבלוט בחברה ולקבל מחמאות כמי:
 - 4) "צברה הילה פראית יחמויה".
 - 5) לערוך את השולחן לארוחה.
 - 6) לטייל ביום בסמטאות ירושלים העתיקה ובלילה בשדות בית הכרם.
 - 7) את העולם הזה ביחוד כשהוא עוסק בעניני החישובות התקלאיות.
 - 8) את חדרו, מקושט בפרחים ובתמינות.
 - 9) לרקוד ילס וטנגו.
 - 10) להתרחק בים כנרת. ויותר מכל: את ארצנו הקסנטונה.
- ליאורה, בת הגיל

שאיני אוהבת:

- 1) כשמעירים אותי בבקר.
- 2) כשאבא חוזר מדי ערב לפני צאתי על הפזמין: "לא לשוב מאחר".
- 3) כשאחותי הצעירה מתערכת בעניני.
- 4) כשאמא שואלת: "ההידחת כבר את הכלים?"
- 5) את יום הנסיעה מהבית בגמר החופש.
- 6) את אלה הנוסעים לחוף-לארץ על מנת ללמוד, כביכול.
- 7) את היום שלפני בחינה.
- 8) לרקוד סווינג ולשמוע ג'אז.
- 9) להתרחק בים כשהציפיות גדולה.
- 10) כשהברתי מעירה לי "האם לא שמנת במקצת?"

שאוהב אני:

- 1) הולקת נרות לביל שבת.
 - 2) לקבל אורחים.
 - 3) בחורה ליד פסנתר.
 - 4) ספר טוב.
 - 5) עינים כחולות.
 - 6) התחרויות כדורגל.
 - 7) ליל ירח.
 - 8) רקודים עממים.
 - 9) בנות כפר ביל.
 - 10) סרחים.
- הרצה קפזינסקי, רחובות

שאיני אוהב:

- 1) לאכול — במסעדות.
- 2) מעשנים — באוטובוס.
- 3) גברים — במטבח.
- 4) נאומים.
- 5) בדידות.
- 6) אדיבות — כשהיא מופרזת.
- 7) נשים עם כלבים (בבתיקפה).
- 8) השפה — גרמנית.
- 9) תלבושת חקי — בהצגות.
- 10) בחורה לועסת מסטיק.

ואלה הדברים...

ואלה הדברים...

שאוהב אני:

- 1) לקצור קציר ראשון של תלתן.
 - 2) לשמוע ולספר בדיחות.
 - 3) יום בו מגיעה אנית מעפילים.
 - 4) לשיר במקלחת.
 - 5) כשמעריכים את גילי בעשר שנים פחות.
 - 6) את השטור השביעי, כ"דבר".
 - 7) לקרוא בכל העיתונים על המאירע ש' הייתי עד ראה לו.
 - 8) להכרין קבל עם שאני גליציאנער".
 - 9) את הקבוץ המאוחד.
 - 10) על יתר "אבות" הגלויות והנסתרות לא אגלה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.
- א. פרומי, קדמה

שאיני אוהב:

- 1) לשקוע עם עגלת ירק בכיץ.
- 2) להתגלה.
- 3) לעמיד בתור.
- 4) לחכות לאיטובים.
- 5) את מסאיי.
- 6) רופאים.
- 7) טפשים.
- 8) לשמוע מאנשי עיר: "אצלכם בקביץ טיב".
- 9) נודיקים.
- 10) את עצמי.

שאיני אוהבת:

- 1) אורחים הבאים לבקר בשעה מתאימה.
 - 2) כאשר הבית מסודר כהיגן ושקט גמור בו.
 - 3) כאשר בעלי במצב רוח טוב ועוזר לי בכל.
 - 4) לעיין בספרים ושבועונים בשעת הצהר.
 - 5) כאשר חורי נוסעים לכמה שבועות מן הבית.
 - 6) להתארח באחד הקיבוצים בערבי קומיץ.
 - 7) לבקר בקונצרט ובתיאטרון לבדי כדי יכולת להתרכז.
 - 8) כאשר שקט באולם בשעת הצגה ואין הפרעות.
 - 9) טולים ברגל, ביחוד במקומות היסטוריים.
 - 10) כאשר בעלי מביא לי מתנות בערבי חגים.
- שרה שוסטר, קרית מוצקין

שאיני אוהבת:

- 1) לערוך קניות בחנויות ולחכות בתור.
- 2) כאשר ילדי קמים על צידם השמאלי.
- 3) בשבתות וחגים, כאשר בעלי דורש את החופש המניע לו, בצדק.
- 4) אב המתערב בעניני הוצאות.
- 5) אם המתערב בחינוך ילדים.
- 6) הורים המשפיעים לבקר אצל הרופא תיכף וימי.
- 7) שכנית המתערבת בעניני משק בית.
- 8) סרט, שמפרסמים אותו כהיגן והוא עצמי אינו שווה כלום.
- 9) בשעת קריאת עיתונים, כאשר הטלפון מצלצל לפתע.
- 10) כאשר ישנן הפרעות ברדיו, והתכנית היא כה מרתקת.

ואלה הדברים...

ואלה הדברים...

שאוהב אני:

- 1) את מילדתנו בגבולות — בצפון: מקים בני נפל רזיאל הי"ד, בדרום: סואץ.
- 2) את האמה.
- 3) כשהפעולה מצליחה בתכלית השלמית.
- 4) את מפקדי האמיצים.
- 5) את שירי המולדת ימחולותיה.
- 6) לקרוא את כתבי פרוסטור קליזנר ואת שירי א. צ. גרינברג.
- 7) העסלה 'מוצלחת.
- 8) "איתה" אם כי היא רחוקה ממני.
- 9) ליכוד הכיתות.

שאיני אוהב:

- 1) את ביתור המולדת.
- 2) את השקר.
- 3) קלקול בכלי, בשעת פעולה.
- 4) כשמפקד הפעולה אומר: "היינו מצ' ליחים יותר, אילו..."
- 5) תעמולה לצד אחד של ה-11 בלילה.
- 6) מתרחרי ריב.
- 7) התרברבות מיותרת.
- 8) כשרוחם פעולה מטעמים פנימיים.
- 9) את האנגלים.

שאוהב אני:

- 1) לגרום אבידות מכסמיליות לאייב ה' מתקין.
- 2) "לקצור" במכונת-יריה.
- 3) לחזור לעמות מתקיסים, ולעשית בהם שמות.
- 4) שהמפקד משבח אותי ואומר: "אה — בראוו".
- 5) לשיר את ההומינין הלאומי, כשהגני חוזרים לבסיס.
- 6) לחביק את הירי בצאתי לחזית.
- 7) לחסיר בכדורים.
- 8) שה"יודוני" שלי יתפרסם בעולם הזה.
- 9) לישון כל היום, כשלילה שלפני, עמי דתי רחוק על המשמר.
- 10) חיפש ירור — מילדת 'עצמאית!

שאיני אוהב:

- 1) להטעין מקלעי טגן, ולא להשתמש בהם.
- 2) שמעירים אותי משנתי לעמדה, בלי הודעה מוקדמת.
- 3) שמפקדי — מעמידני באותה עמדה, ש' הייתי בה אתמול.
- 4) לשמוע קול יריות, ולא לדעת אם האש היא "משלנו" או מצרינו.
- 5) שמביאים לעמדה בחצות קפה מטעם ויצ"ל — לא מתוק.
- 6) שמפקדי עורך בקורת ואני נדרש למסור לו "פרטיכל".
- 7) לקרוא בעתונות, שהפעולה בה השתתף — "בלתי-מוצלחת".
- 8) לעמוד בעמדה, במבחן אש כבדה, אחרי שאולה התחמישת.
- 9) שתברי לעמדה מתפאר בפעולה, שלא השתתף בה.
- 10) לשמוע צלילי רדיו, בזמן שמכונת-יריה מטרטרת.